

Kai maso wāpā
kōngē hāt māfūhē
tē fape ilana tōtō

[Faint, illegible handwritten scribbles]

[Faint, illegible handwritten scribbles]

Kai maso wāpā

3186

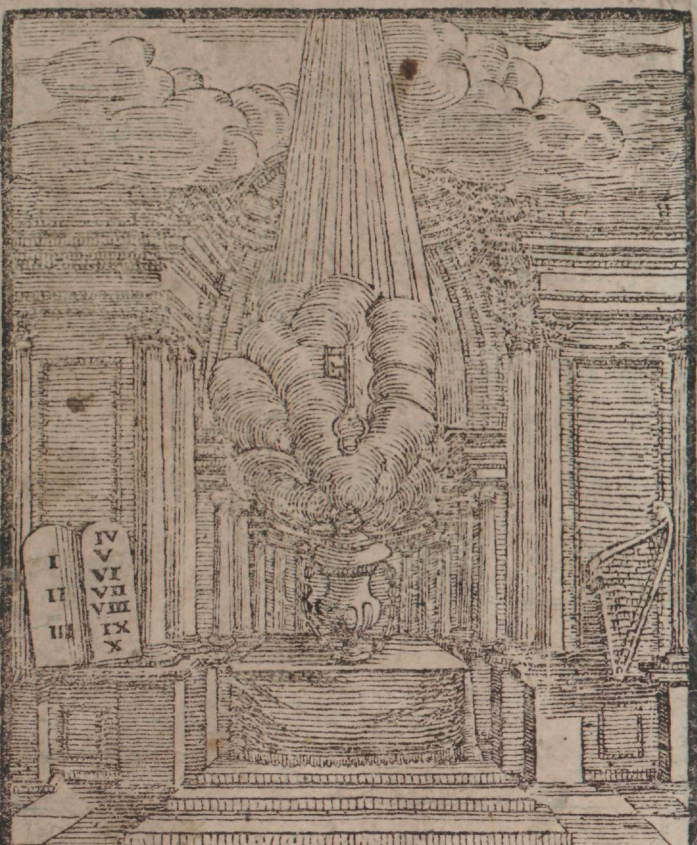
Je K...
I

Seom Wittenbach
Welle Carl K...
Hof, July 1185

Seom W...
Seom W...

Seom W...
Carl K...
July 18, 1785

Seom W...
Je K...
Seom W...

Tarto: Ma Kele
Ka: si Kamat.

R J G A,
ben Gotilob Christ. Frölich.

Lühikenne

Tarto - Ma - Kele

Balwusse

Ramat,

Kumman

Sommungo - nink

Sddango,

Scink mitto muid, Ebho nink
Henge Häddan tullulikko Palwid, löw-
wis; kristlikko Oppusse Wiie Pätkki, nink
Ujastan tullewa Pühhä Päiwi päle,
säetu nink loko kirjotetu,

Jummalalle Auwus, nink Tarto - Ma
Koggodusille Tullus.

G e n o p p e t u s .

U r m a S ö b r a .

Se Valwusse = Rawat om targalikko Nourwoga Kerto-
Oppetajist kofko kirjotetu selle, et teise tedda peate om-
ma Henge Kaswus pruufma. Ent nättä om, et weidit
Jumnessi tedda ni pruufwa, kui sunnis, ja et paljo neid et
tiäke, midda wissi nemmä tedda peawa pruufma. Se perräst
ople ninf piddäge seddasinnast Juhhaatmist-mielen.

1) Meise Kohhus om Jummalat palleda, figen Häddan
appt heikata, fige Hä eest rennada, fige temmä Leggude
perräst kitta: ja sedda peame teggema Waimust ninf Tötest;
se om, figest Süddamest ninf töttelikko Melega. Ke Suga
ütsinda palles; se om, ke neid Valwussid ennege ärräloep, ninf
kenne Waim ei mötlege se päle, mes temmä Su ullestunnistap;
ja kenne Süddä ei waidle se perrä, mes Keel kōnnelep: se-
samma prufip Jummalä Nimme kuisaste, wihhastap Jum-
malat ninf Jummal ei kule, ei tahhage säräst Pallemist,
Appihetkamist, eifa Tenno ninf Ritrust.

2) Regiäter, mes wimatse Lehhepole päle trükkitu,
Oppetap eggämeest, messuggutse Valwusse sen Ramatun
omma. Euggäge sedda läbbi, sis näte, et figen Jhho ninf
Henge Häddan sündlikko ninf tullulikko Valwusse temmä seen
faiswa. Raege se man omma Söänd ärrä, ninf otsige
säräst Valwust, kumba Söame Euggu ögwa tahhap.

3) Ke Valwusse, kumma sen Ramatun omma, ne om-
ma ainoutsinda Juhhatamisses sija kofko kirjotetu selle, et
eggämes oppis, kuitao üts Kristlik Jantminne peap omma
Jummalaga kōnnelema een kirjotetu Sōnnu perrä.

4) Ent ärrä mötlege ütsile, et temmä ikles sesinnatse
Genkirja perrä Jummalat peap pallesma. Kummarbago
eggämees, ilma Ramatota, ilma Genkirjata, omma raikwa
Jesä, Jesusse Kristusse Nimmel, Waimust ninf Tötest.
Raibago temmä essi omma Häddä, ni kuita tedda he-
nese sissen tunnep, omme Söanuga Jummalalle. Ärrä
arma, mo Söbber, et Jummal passu ja targaste kofko
säetu Sōnnu tahhap. Ta ei kae Sōnnu päle, kas neid passu
ehl weidit om: kas nemmä tarka, ehl rumwala inntimisse
Sōnna omma. Söänd kae Jummal, Söante Watole-
mist,

mist, Walmo Hlumustamist. Ke nori Kaarnid kulep, neide Lannitamist moistap, temmä ei woi so sinno ärräpölge, kut sinna latselikkult temmäga kōnnelet, ehk ka kohhalt ilma Häleta temmä pole puhkat. Harjotage hendä sis seperräst, orma Jnnimesse, teise omme Ebnuga, ilma Centirjata, Pallemissen nink Tennamissen kll, kll omme Jumjala ette wia nink landa.

5) Mitto tahtwa ka, et egga Pätwä päle piddi üts Hommungo = nink Oddango = Palwus sen Palwusse = Namatun ka ollema. Seddä om nink ka sanu.

6) Ent uesu ka, et kül sünnis, muud Palwussid ka se Namato sisest, Hommungo = nink Oddango = Palwusfes pruftida. Utlet sinna, kumma es ne omma? sis kule. Wõtle ennege se sure Hä nink Armo päle, mes armolinne Jummal sulle Wäe = nink Armo = Rigin om tennu nink eggäs päiwä weel teep. Wõtle ka henne päle, mesjuggune sa ollet, mesjuggune sa peat ollema, nink piuwät sada. Sis ängar nink näütap sulle se Namat Hommungo = nink Oddango = Palwussid kll.

7) Wätse: sin omma nemma Näddali = Pätwi perrä ärränhmitteru nink ärrätähbenderu: ja wallitse eesi ka weel neid, kumbe so Seddä armastap.

Pühapäival loe, kui tahdat	Nummer
Hommuungult: Pühapäiwä Pühhändamissest	3
Jumjala Nime Pühhändamisse perräst	18
ehk Palwust Oppetajide eest	4
" " " seddä enne Juttust	38
Mälleta, olgo Oddang ehk Hommung Jumjala Häteggemissi, kumma omma Pühapäival sündinu:	
Loe sis: Jesusse illestõdesemissest	44
" " " Pühä Walmo Pähhatamissest	46
Hä oar ka se: Jumjala Nime Pühhändamisse perräst.	17
Eespäival, olgo Oddangul ehk Hommuungul, mälleta Jumjala Lomist	25
ehk palle Jumjala Tabimisse Ldutmisse perräst	20
Tõlispäival. Jesuse Lunnastamissest	16
Kolmepäival " " Nisimissest	27
1 ehk Pühhändamissest	38
2 ehk Kriemisse Niki Tallemissse perräst	19

Reljapäiw olli Jesusse Taiminmemise Päiw

Loe sis Jesusse Taiminmemisefest " 49

Medit olli Jesuse Surma Päiw: loe sis " 47

Poolpäiwal palle Pattu Tundmisse " " perräst " 28

ehk loe sebda Pattu illestunnistamist " " 29

8) Kui mõnni üttelep: kes moip ni pikka Palwusid lugeda? ei olle Uiga. Sis tule, armas Sõbber, ei panta jo sebda wäggisi kenneae päle. Kui hä Melega tahhat, sis loe. Kui sa ei loe üttelek neissinnatist nimmitetu Palwusist: sis loe, ennege omma Katekismusse Hommungo- ehk Oddango-Palwust: nink päle se jälle. 1) Meie Jesa, ke sa ollet Taiwan n. t. s. 2) Jummal Jesa õnnistago n. t. s. 3) Jummal Rahho, kumb. n. t. s. ja sis minne Tõ manni ehk magama, ut kui Uig kannap.

9) Wannamba jälle, ke Koddun saksma, ha: otage omme Patssi, ke Koddun omma, häste lugeda Romatust ni Hommungo - kui Oddango - Palwust, kut ka neid tõisi sira nimmitetu.

10) Mõtlege ka Jummal kumme Kässu päle. Eggäutte Kässu päle om ütš Palwus tettu, nink sesamma siisen selletetas kauniste se, mes Jummal Kässep nink kelap: nink sinno juhhatetas, kuttas sinna peat omma Kõwverust nink Wiggase man õigede tundma, nink Armo-Abbi se wasta Jesusest sinna.

11) Wimate piddäge, teise Jummal Sõnna Armastasa, sebda Nouwo meel melen. Kui Pühhapäiwal perräst Juttust, ehk muul Ujal kofko lähhäte, pühhi Paulo laulma, Jummal Sõnna meelde algatama: sis luggege se kalli Katekismusse Päitüki, ja kut ütš Tük, ütš Oppus ärrä loetu om, sebda: maid sebda Palwust, kumb tasamma päle om säetu. Nida tetten woite Jummal Sõnna Wõistusest kaswada ja kut Sõamest se man Onnisteggijat pallete, sis saap ka temmä hä Waim teid, pühha Kirsa perrä, Ello - Te pääl juhhatama.

12) Jummal Sõnna 'ago ligen Moisan, Tallun. nink Sannan kuultus. Pikka Oddango omma se päle õise lodu. ütš moip jo tõiste een selgeste Jummal Sõnna, Kamato perrä, tunnistada. Tõise kii woima säratse Luggemisse man omma maillikko Tõõd tetta. Jesuse Arm olgo kilega, ke Sebda, ja Lemmä Sõnna armastama nink temmä perrä pühhawa ellada! Amen. Amen.

Üts Palwe Armo nink Pühha Waimo
perräst, digede Jummalat pallelda.

Aggäwonne, hallestaja Jummal, meie Jesanda
Jesuse Kristusse Esä, Sa olet meie
Lubba annu, Jesuse Kristusse Nimmel sinno mannu
tulla palwele, nink tahhat, et meie sinno ligen Häd-
don peäme appi heikama. Meie tunnistame sinno
een, et meie ei tijä mitte, mes nink kuitao meie peäme
pallema; päle se omi meie Südda Umbussu nink
Katte-Möttega täüdetu, nink meie umbre saisaw Pat-
teep meid pelglikkus, omme Silmi sinno een ülles
tösta. Ent meie palleme sinno, Kristusse sinno
Boja läbbi, ärrä arwa meie mitte meie Patu, enge
anna meie neidsammu andis Kristusse perräst. Sest
meie ei tulie mitte sinno mannu meie omma Digusse
päle, enge sinno sure Hallestusse nink Armo päle.
Kaldä wälja meie päle Armo, nink Palwusse. Wai-
mo, ke sinno man meie eest palles wäljapajatamata
Puhkamissega: ke meie sisse soetas latselikko Ustu,
Lumman meie woime tännitada: Abba, Jesa; ke
meie Söänd sinno pole kånas, et meie sinno Huul-
dega ütsinda ei awusta, enge sinno Waimun nink
Töten appi heikame. Kule ka armolikkult meie
Palwust, nink anna meie seddä, mes sinna tunnet
meie Jhho nink Henge polest meie õnsalikko ollewat,
läbbi Kristusse Jesuse, sinno Boja, meie Jesanda.
Amen.

Hommungo.

Zommungo, Palwus Pühhäl, Päiwäl

Alleliä Jesand nink Jummal, meije armas tai-
 wanne Jesä! minna tennä sinno sđamest, et
 sinna mulle, seddä tãmbãst kallist pühhä, päiwä, ollet
 nåttã andnu. Alwõita nõud ka armõlõkkult, sãrãst
 kallist päiwãkest hãste wasta wõtta; Lãhhãtã seperrãst
 omma pühhä Waimo, et teremã kũ minno meeld nink
 mõrtid, kũ minno himmo nink tahtmist, kũ minno
 tõõd nink teggo nida wois wallõseda, et minna melega
 õrteke pattu ei te; enge kũ wois sinno nimme kirtusses
 nink aurõus, nisammute ka minno henge parrandamis-
 ses ja õnnistusses tãmba siggineda. Anna sis rõmoga
 pühhä kotta minnã, nink ni hãste koggõdussen kui ka
 fortun; ehk kũ minna muido weel olle nink tõõni,
 omma meeld sinno pole õlles tõõta, sinno, waimun
 nink tõõten, kummarõdada, nink sinno, kige sinno
 hãteggemiste eest, kumbe minna, sinno armo kãest,
 ello eãl, nink esfiãrrãlõkkult minnewãl nõddãlil, ihho
 nink henge polest, olle sanu, kirtã nink tennãdã. Anna
 ka, tããmbã, sinno sõõna, nink temmã juttust hãste
 tãhhele panna, ja kũ nida sđãmette wõtta, et minno
 meel ikkes ennãmb ja ennãmbãste wois sada walguste-
 tus, nink minna õigen ussun, se kũmbõ perrã, saas
 pũhhendetus, et minna hendã, ussu wãest, ikkes
 ennãmb ja ennãmbãste kigist pattust õmbre kãnãs, nink
 kigen hããn tõõn, päiwãst päiwãni, ikkes ussinambas
 saas. Sinna helde henge-kãrjus Jesus Kristus!
 Kanna ka tããrãbã kige omme lambide eest sãrãst armo-
 lõkko hoold, et eggãõts hennele seddã henge-toi ust
 wois lõidã, kũmb tãlle waja om; ni kui kũ ãrrãessõnu
 lamba õmmast essitussõst saasse õmbrekãõntus, kũ
 nõrga henge saasse kinnõretus, nink kũ, kumma kõwõ-

wemba jo omma, ennambaste weel woisse sada rawo
 wissetus. Lasse sis sinno sönna ka tämbätseel pühhä-
 päiwäl rikkalikult nink selgede sada kulutetus; ja ka
 sinno sönna wäggi ni wäggewäste eggäütte soämette
 nakkata, et eggäüts sinno sönnast suurt henge-
 abbi runnes nink hendä temmäst römustas. O kallis pühhä
 Waim! olle sinna tämbä, Eigin, minno ja Eige uskijde
 abhimces. Oppeta essi minno, sel kallil pühhä-päiwäl,
 Eik seddä jummal-
 orjust nida piddäda kui dige nink
 kohhus om. Arowita, et minno palwusse-piddä-
 minne, minno laulminne nink tennäminne seddä wiisi
 wois sada ärrätakitetus, et minno palwus töttelikult
 wois kuultus sada, ja ka minno tennämissest nink Eit-
 missest ommal Issandal nink häteggijal wois hä meel
 olla. Anna mulle se torwis, o armas pühhä Waim!
 ütte allandlikko, latselikko nink tennolikko meeld, kum-
 man minna, omma Jummal abbi perrä, soämest
 himmusta, nink temmä häteggemissi Eigest hengest
 tunne nink ussu; selle et minna ennambaste waimun,
 kui kombin, Jummalat, kummardas tedda Eittäs
 nink arowustas. O! anna armas Issand et mulle,
 sel kombel, se kallis pühhä-päiw dige önnelikult nink
 tukkulikult mödä lääs. Anna ja arowita sis seddä,
 sinna kolmainus Jummal! ei ennege minno, enge önnista
 ka meije Keisrinne (Keisei) nink Eik Ullembid ja Eik rist-
 rahwast sinno sure heldusse perräst amen!

Oddango Palwus Pühhä, Päiwäl.

Armas Issä taiwan! wötta minno tennämissi ar-
 melikult wasta, kumbe minna, se kallil pühhä-
 päiwä oddango, sulle tulle üttema. Sest sinna ei
 olle minno ennege, ihho polest, armelikult ülles pid-
 danu, enge minno ka, henge polest, Eigesuggutse
 wai-

waimolikko õnnistussiga püüdnü õnnistada nink rõmu-
 stada. Sinno sõnna om ka tämbä sanu rohkeste jut-
 tusterus nink mulle se tairwa-tee selgede se sissen sanu
 juhhatetus. Sinna päätit minno, tämbä, minno
 uskikkust orjussest wallale, nink annit mulle aiga,
 omma henge erst ütfindä hoold kanda nink murretada.
 Sinna annit mulle lubba, omme palwid sinno ette
 toma, nink kii omma wigga nink pudust sulle kaibama
 nink ütsema. Sinna arwoitit minno ka koggodusseen,
 ja ka kottun, sinno kuttust lajale tetta, nink sinno, kige
 sinno häteggemiste eest, tennädä. O kallis henge kar-
 us, Jesus Krist! minna tunnista ülles, et minna
 pohhas sinno läbbi neid suri häteggemissi olle kätte
 sanu, nink kitta nink tennä sinno kigest omma
 sädämeest, et sinna seddä wisi ollet, minno henge eest,
 waimolikkult hoold kandnu, nink minno uskikkult
 õnnistanu. Oh mis kallis arm se orwmete om, kui
 sinna ei lasse minno mitte pimmedusse sissen ellädä;
 enge mulle ka tämbä omma sõnna walgustust, lassit
 paista, kumma man mulle se õige ello, nink õnsusse, te
 kkes selgembas saap. Oh! mis kallis arm se jälle om,
 kui minna tämbä, ommale tairwatselle Isälle, omman
 palwen, olle woinu kōnnelda, ni kui ütš lats ommal
 armsal Esäl ja Emmal kōnnelep? Nink minna tennä
 sinno sädämeest, o minno kallis Jesuken! et sinna se
 man ollet minno eest, palleja, nink eest-kosija olnu, ja
 ollet, omma pühhä Waimo läbbi, minno arwoitanu
 ette uskikkust nink kindlikko: Abba Esä! heikada.
 O! anna mulle seddä ennege andis, kallis Õnnisteg-
 gijä! kui minna ommete sinno kallist õnnistust, ka
 tämbä, ei elle ikkes häste wasta wōtnu. Anna andis,
 kui minna kerkun, ehk ka kottun ei olle seddä kallist

jummala: orjust, sündlikko wiisi pääs, waimun nint' tötten, tallitanu, nint' omma palwuse piddämist ja tennämist wahhest ei olle ni süddämetikkult nint' eigest melest piddānu, kui sünnis. Anna andis, kui minna tāmā mu päle ennāmb olle kaenu, kui sinno päle, nint' muud miidbāke ennāmbāste olle tallitanu, kui seddā, mis päle se tāmāne kallis päiw säetu om. Arrājātrā minno, o kallis Jesuken, minno pattu sisse, mitte mahha; enge pohhastā minno weel, se päiwā löppetuse se sissen, omma kalli werrega, eigist minno pattust; nint' anna armolikkult, et minna, sinno kalli armo sisse ni kui eggālaial, nida ka nüüd sel ööl, wois allale jādā nint' läbbi sinno armo, eigest kurjast ja kahjust, wois hojetus sada. Sinno hoolde nint' kätte anna minna ei ennege hendā essi, enge ka kii minno ominatsid ja kii riisti rahwast; et sinna minno ja eige mu päle wois armolikkult kaeda nint' meid üllewarjoda. Kule seddā palwust, armas Issand! sinno sure ja pohjatumma armo nint' hallestusse perräst amen!

Sommungo: Palwus. Ses. Päiwäl.

Minna tennā sinno sdānest, o armas tairwane Issā! et sinna minno minnewäl ööl, eige kurja nint' kahjo eest ollet hoidnu, nint' ollet mulle jälle seddā eddismäst ärripäiwā, se wastse nāddāli sissen, natta andnu. Awowita minno nüüd ka seddā päiwā nint' seddā wastset nāddālit häste wasta wotta, nint' olle sinna minno wasta, sel päiwäl, nint' sel nēddālit eige man üts armoli nint' lange abimees. Peä minno ihho nint' ihholikko terwust, ja ka kii ihholikko rammo nint' joubo ülles. Kānā ka minno majast, minno ommatsist ja ka eigest, minno ellāntssest kii kurja nint' kahjo ärrā. Arrālasse üttele wainlanne nint' kurri tiusaja

minnust

innust üttele woimust sada nint leäke mulle, ihho
 henge polest, üttele kahjo tetta. Anna mulle hen-
 tele ka hääd meeld nint mõttid, et minna es si hennele,
 tamba, üttele häddä nint willisust ei walmista. Aw-
 wita, o armas Issand! et minna fige minno mõtte
 nint minno hiimno wasta, nida wõita walmada, et
 minna es saas, henne omma lihha läbbi, ärräpetterus,
 nint üttele pattu ja esfitusse sisse ärrähuffotetus.
 Awwita ka, et minna üttelel kurjal inimissil, ka
 minno kurja role Eihhotap, ei lä perräandma, ehk et
 minna temmale, temmä kurja teo nint ello-tiggedusse
 man, ei lä perräheitma. Anna, o armas Issand!
 Abbi omma pühhä Waimo, et minna sel päiwäl ikkes
 minno päle wois mõttelda, nint iggäwel es wois ärrä-
 annetada, et sinna minno Issand nint minno Jummal
 llet, ka mulle ihho nint henge om andnu, ja ka ka
 minno, figist pattust, nint ello-tiggedussest kalliste om
 hennele ärrä ostnu; et minna, mes ma tamba nint se-
 amma wastse näddäli sissen ellä, ikkes sinnule wois
 läda nint sinno ütfindä ennege wois orjada, pühhäus-
 sen, waggausen nint õigussen. Anna, kallis Önnis-
 eggija! et minna se näddäli sissen iggäwel ärrä ei
 anneta, misuggust rasse waimo nint wallo sinna
 minno eest ollet ärräkannatanu; selle et minna iggäwel
 kahha ei jättä sinno se eest litta nint tennäda ja ka
 minno figest sõamest nida jälle armastada, kui sinna
 minno enne ollet armastanu. Anna! et ma se näddäli
 sissen ikkes sinno päle kaes, henda sinno kallist õnnistus-
 est sõamelikkult rõmustas, ja ka omma lotust, Eigin,
 nint ikkes sinno päle pannes. Anna ka, ikkes sinno
 kallin, nint sinno een-kirja perrä karmwä, nint eggäl
 päiwäl üt. nisuggune sõnnawõllik, allandlik, armolik,
 wagger,

wagga, rassane, pikkämelelinne, töttelek ning kann
 talik innitainne olla, kui sinna meile, se fige siss
 hääd eenkojo ollet andnu. Anna ka, armas Jssan
 moistust ning ka joudo, sesinatse wastse näddäi siss
 omma ammetit tullulikkult pruiki, ikkes omma tö
 ning orjust figest wäest ning jowust ärrätallitada, k
 asju eest õiget hoold kanda ning hendä figin nida itt
 piddäda, kui se sulle armas, ning minnule, ja
 mulle innimistille wois tullulik ning kastrolik oll
 Awwita ning saata essi seddä kil, armas Jssan
 sinno sure heldusse perräst, amen!

Oddango Palwus. Ses Päiwäl

Hallelik Jssand! minno armas Holekandja ni
 üllespiddaja! minna rõmusta hendä ülli wäeg
 sinno holekandmissest ning üllespiddamissest, kum
 minna ka, sel päiwäl, olle tundnu ning nännu; ni
 tittä ja tennä sinno rõmoga fige eest, mes sinna mu
 ka tämbä ollet hääd tennu. Minna es olles jo suggu
 se päiwä läbbi sanu, kui sinna minno es olles läbb
 awwitanu. Minna olles koolnu ning ärrälöpn
 kui sinna minno es olles üllespiddanu ning allale hoi
 nu. Ah! mis kahjo olles minna ka sel päiwäl woin
 wötta, kui sinna teddä es olles minnust ärräkäänd
 ning essi es olles minno hoidja ja kaitaja olnu? Kohh
 olles minna ommete kölbanu, ehk mes olles minn
 köhtnu, kui sinna essi, o armas Jssand! mulle fige
 es olles abbin olnu, ja sinno kange käs; minno
 olles kinnitanu ning minno fige päle kötblit kus tennu
 Minna tunnista rõmoga ülles, armas Jssand! et k
 om sinno holekandminne, kil sinno armo - ja abbi
 näitminne olnu. Minna tennä sinno fige eest
 ennämb; jo wähhämbäste minna sinno armo wääd
 olla

le, ehk tedda üttese wisi pääl olle ärräorjanu.
 Minna tunnista, o Jssand! paljo ennämbäste ülles,
 minna ka tämbä, mitmal kombel, paljo pattu olle
 minu; kui minna ikkes sinno päle ei olle möttelnu, nink
 ikkes, fige man, ei olle möttelnu, nink ikkes, fige
 an, ei olle hoold kandnu nink püüdnu, sinno male
 ärräst olla; ehk kui ma wahhest omma ammetit nink
 allitamist ei olle, häste körraperräst, nink figest wäest
 äratennu; figi omme asju eest ei olle häste hoitlenu;
 gi wasta ei olle hääd tennu; enge feddäke wahhest
 le ärräwihhastanu nink temmä wasta kurja tennu, ehk
 muibo süin ja sääl middäke mahhajätnu, mes omme-
 mo kohhus olles olnu. Oh! armas Jssand! mes
 es ommete minnust sanu, kui sinna minno olles
 htenu, ni kui minna olle wäärt olnu. Ent ni
 lletik ollet sinna, ka tämbätsel päiwäl, minno wasta
 n, et sinna minnoga ollet kannatanu, nink minno
 olle nuhtlenu minno pattu perräst, ja mulle ei olla
 ssonu, minno kurja tö perrä. Rittus ja tenno olgo
 le, ka se sinno issälikko armo nink hallestusse eest!
 etus ja tenno olgo sulle, armas Jesukenne! sest et
 na ka tämbätsel päiwäl ollet minno eest pallelnu,
 nink omma kalli ärräteenmisse perräst mulle ollet kii-
 dā hääd satnu, kummast minna hendā nüüd römu-
 nink kumma eest minna nüüd sinna, o Kolmainus
 ammal! tulle kitma nink tennäma. Wotta minno
 sel döl, sinno jummalikko hoolde nink kätte. Olle
 minno Warri, Riip nink kirm; et kui ma sinno warjo
 a jä, mulle ütse wainlanne es wois middäke kurja
 tä, ei ka mulle muijalt kusteke üttese häddä nink
 iitsus wois päle tulla. Olle sinna, o armas, hal-
 e Jssand! fige inimiste, fige wannambide nink
 ka

Ka fige minno maja: rahwa ja figi minno onni wast
 armolik; sest minna anna neid fik sinno hoolde nin
 kätte, ninē palle sinno allandlikkult, et sinna woi
 meije fige eest walwada, kui meije maggame; mei
 eest hoold kanda, kui meije essi, unnen, ei woi henn
 päle mõtelda, ei ka üttele asja polest hendä ette kaeda
 Sinna ollet ommete se dige hoidja, kã ei suigu, ei ka
 malka. Pässe siz sinno silmä, ka meije ülle, sel sinat
 sel dõl, wallat olla, ninē arowita, et meije fik, jedd
 hommenest päiwä, jälle woissime nättä sada, ninē
 eaggäüts, hä rahho ninē terwusse man, hommen hom
 mungo ommalt wodelt woiš üllestulla. Anna
 arowita seddä, armas Isjand ninē Jummal, Jesu
 se Kristusse, sinno armsa Poja meije Onnisteg
 ninē temmä kalli ärräteennisse perräst, amen!

Zommungo: Palwus. Lõise. Päiwäl.

Attus, arow ninē tenno, olgo sulle! o armas hoid
 ninē kaitseja! sinna hallelik Abba ninē Esjä
 wan! et minna jälle olle üttele wastset päiwä nättä sanu
 Alma sinno armota es olles minna seddä tõtteste mitre
 nättä sanu. Ent sinna, minno armas Abba ninē
 Esjä! sinno ollet minno, minnewäl dõl, ülles piddän
 ninē minno ello allale hoidnu. Sinna ollet minno
 ülle warjoni, ninē seperräst olle minna kahjota jänn
 Sinna ollet minno pool elnu; seperräst ei olle middä
 woinu minno wasta olla. Sinno armo läbbi pohhas
 minna hendä weel, ommast ellust, ommast terwussest
 ommast ellämissest ninē figist häist nänd rõmusta; ninē
 sulle üttele minna ka nänd ommast soame pohjast fig
 eest kitrust ninē tenno. O! elle ka sel päiwäl woi
 minno hoidja ninē kaitseja, minnu abbi ninē joud
 Rinnita minno ihholikto terwust ninē ihholikto ramm
 nin

ninf joubo; et ma omma ammeti ninf fige minno asju päle wois kõlbada ninf kii tämwelikkult ninf õige kõrra perräst wois ärratallitada. Anna mulle ka, o armas Jssä! omma pühhä Waimo, et temmä minno ka sel päiwäl wois sata ninf juhhatada tas'atse tee päle. Hoija minno fige patru ninf essitusse eest, ninf anna ja arowita, et minna ka sel päiwäl wois fige perrä mõttelda ninf fige eest hoold kanda, mes minno sädus uinf minno kōhhus om. Anna mulle ka sel päiwäl mõttelda, er minno ello kōhhalt huffan om; kui minna hendä ikkes sinno man ei hoija ja sinno ossausien allasi ei ellä; selle et minna ikkes ennämb ja ennämbäste sinno pole ümbre känds, ninf figest pattust ja kurrati orjussest, figest kurjast ello-wisist ja kurjast ammetist kōhhalt lahkus, ent se wasta hendä sulle, sinno ommas ärrnäannas. Allgata essi, o armas Jssand! mulle ikkes meelde, kuis minna pühhän ristmissen, ja ka weel muidu paljo, sinno wasta, olle tostanu; selle et minna, ka täämbä omma ristmisses-leppingo werrä elläs, ninf kii omme tootussi häste melen peäs. Anna, o armas Jssand, sinno ka täämbä, ülle fige asja pelgäda, armastada ninf sinno päle lota. Anna! kindmäste ussku, et sinna, minno Onnisteggija Jesusse Kristusse ninf temmä kalli ärräteenmisses perräst, ikkes minno päle mõtlet, minno eest hoold kannat, ninf figega mulle pürowat hääd tettä ninf minno arowitada; et minna, ka sel päiwäl kii, mes sinna mulle päle pannet, wois hääs wõtta, ninf fige man ommeie wois rahholikkult ninf rōmolikkult elläda. Anna! et ma sinno, fige man, ikkes wois abbis wõtta ninf sinno abbiga, omma tödd ninf teggo, omma orjust ninf ammetit, figest hengest ninf tullulikkult wois ärrä tallitada.

tallitada. Anna hääd meel wannambide sonna kull-
da nink neid se melega orjata, orse kui orjas minna
sinno, nink ei mitte inimissi. Anna omma maja
omma ellämisse, nink minno ommaste cest nida hool-
kanda, kui se neile hä nink tullulik om. Anna, kallis
Henge Karjus, Jesus Kristus! ütte puhku omma
henge päle mõttelda, nink sinno nida õige usfuga üm-
bre mõtta; et minna ikkes mois sinno õige Zünge-
olla nink ka sinno Züngris jäda ammat otsani; seni
kui ma wimäte, kui mo ello tukka om tulnu, õigede
sinno mannu sa, nink ütten sinnoga, sääl taiwan,
mois wallitseda nink taiwoikkun autwusussen elläda
iggäwes iggäwetsetes ajas, Amen!

Eddango: Palwus. Tõiese: Päiwäl.

Minna tennä sinno, o minno armas taiwanne Jesä!
Eigest ommast sõämet, õige sinno häteggemiste
eest, kumbe sinna mulle, ka tämbä sel päiwäl, ihho
nink henge pelest, ollet näütnu nink kumma läbbi,
minna hendä, mitmasuggutsest ihholikkust nink wai-
molikkust õnnistussest, rõmusta. Ei olle se jo suggute,
o armas Jesä! ilma sinno armo nink andeta sanu, et
minna sel päiwäl olle omma ello nink omma terwusse
mannu jänu. Sinno abbi om se jo ka pohhas olnu,
kumma läbbi minna, waima tõõd nink orjust, olle
joudnu ärrätettä nink tallitada. Sinna, o Jesänd!
ollet minno jo kinnitanu nink rawwitfenu. Sinna
ütsindä ollet jo minno maja, minno rõõdo,
minno ellämist nink eil minno hääd hoidnu, nink min-
nust ja minno ommatsist paljo kurtja nink kahjo ärrä-
käändnu. Wainlaissid nink kiusand om jo ligin paigun
kül, kumma meile piwwäwa tahjo tettä. Ent minna
olle ka tämbä tundnu nink nännu, mis wätkew kaitse-
nink

nink armolik hoidja sinna ollet. Sest kui mulle ka, sel päiwäl, middäke häddä ja willitsusse polest om johtonu, sis ei olle sirna ommete, o armas Abba nink Eesä! seddä perräandnu waino nink wiuha perräst, enge hä perräst. Sinna ollet püüdnu minno ennän häste ülesärratada nink minno kihhotada omme pattu päle mõtlema, henda ikkes ennämb ja ennämbäste sinno pole käändma, nink henda häste sinno man hoidma, sinno kummardama nink pallema. Sinna ollet mull tahtnu oppust anda, henda eddispäide parrebide weel ette kaema nink henda häste fige eest hoidma, mes mulle häddäs ja willitsuskes iggawel woip päle tulla. Awwita nüüd ennege ka, armas Jesänd! et ma figest, mes mul, sel päiwäl, om johtonu, sinno isälikko holekandmist oppis, nink seddä tennoga wasta wõttas. Awwita et ma henda fige h teggemiste ja ka fige karristusse läbbi, lassses kihhotada, sinno ja ka minno henge päle häste mõtlema, ikkes ennämbäste sinno pole ümbre käändma, nink päiwäst päiwäni henda parrebide weel parrandama; ni kui minna ikkes uskikkumbas, ikkes pühhembäs nink ennämb ja ennämbäste särätšes saas, kui ma tõlba, sinno omma olla, nink ka wimäte sinno mannu sada taiwatte. Anna andis, armas Jesuken! kui minna ka tämba zemmäst middäke olle mahha jätnu, mes se polest minno kohhus om olnu. Arrä jättä seperräst mitte mahha, minno weel eddispäide sinno pole tõmbada, minno sestinatšest ilmast labbutada nink minnute ütete taiwalikko meeid sata; et minna ikkes se päle mõtles, mes üllewan om, nink sinna pole himmustas, kun minna iggawes püüwa olla nink jäda. Peä minno ka, sel ööl, omma armo jissen alles nink katta minno,

ja kii, mes minnul om, omni armo-siwuga; nida et minnuie kusteke ütete kurri ja kahjo ei johhu, ja ka furm minno ütseörd muujal tunneke ei idrowä, kui siino armo-kän; kunna temmä mulle seddä wösi sugguke e woi kahjolik olla. Wotta ka kii muid innimissi, kii wannambid ninē ka kii minno ommatsid omma hooldo ninē kätte, ninē olle, sel döl, meije fige hoidja ninē kaitaja; et siino nimmi se ülle saas kitteretus ninē awustetus nüüd ja iggawetses ajas amen!

Sommungo Palwus. Kolma Päiwäl.

Kitteretu olgo sinno nimmi, minno armas taiwanne Jssä, et minna, läbbi sinno heldusse, jälle elle sanu hengäda ninē nüüd jälle, wastse rammo ninē jouwwo man, woi ommalt wodelt, üllestulla. Minno heng römustap hendä, omma Jummalä ninē temmä heldusse sissen, dige wäega. Eest minna olli unnen ni kui kolu; ent sinno heldus, o Jssand! om mo elle üllespiddanu, ninē minno lastnu unnest jälle ülleswirgu. Minno silmä-oliwa finni, ninē es näe minna middäke, es woi minna ka essi hendä hoida ninē ette kaeda; ent sinno silmä o Jssand! oliwa minno ülle wallal ninē kajiwa fige perrä, mes mulle, minno majale ja ka minno ommasille piddi johtuma, ninē kaniwa armolikkust kii ärrä, mes mulle ja minno ellämiselle woinu kahjolikkus minnä. Kige eest, o sinna suur häteggijä! sago sinno nimmi kitteretus ninē awustetus. Wotta ka minno palwust armolikkuste wasta, hallelik Jssä! kummaga minna sinno, se wastse päiwä allustusse sissen tulle pallemä, et sinna, minno ülle, weel edispäide wois walwada, et minnul, sel päiwäl ütete kurri ja kahjo es wois johtu; enge minno terwus, ninē kii minno hä wois rikmata jädä.

Kallis Önnisteggijä Jesus Kristus! saissa ka, sel päis
 wäl, minno eest, et minna sinno, nink sinno eest
 pallemisse peräst, armo nink abbi saas; S st minna
 tunnista ülles, et minna essi ütete armo wäart ei olle,
 seddä ka m rikisuggutsel kumbel ei woi ärrätenida. Kui
 minna sis fik sinno läbbi ei so, o Jesuken! sis jä minna
 jo ka, Jummal parrako! figest ilma. Ent ärrälasko
 minno, o kallis Önnisteggijä! üttest ä ät est an'est,
 sel päiwäl, ilma jäädä, kumb minnul hä nink tullulik
 om. Easse minno terwusse mannu jäädä nink minno
 ihhs toiderus nink üllesperus sada. Easse minnul jou
 do kül olla, et minna omma tödd nink teggo, ni kui
 sinno wois ärräterä, nink ütete tallitamisse man
 ärrä ei wässi. Easse minno, omma maja, omma
 pello, omme elläjide nink figeman, mes minnul om,
 sinno abbi nink sinno önnistust tutta nink nättä sada.
 Easse mulle, o Jossand! fik tämbä häste korda minnä,
 nink minno römoliikkult ja rahholiikkult, ka sel päiwäl,
 ellädä. Te sinna, o helde Jossand! seddä hääd mes
 minna hennele olle pallelu, ka muile figille essi ärrä
 iikkult meije Reiserilie nink figille Üllembille nink Al
 lambille. Easse fik rahwas ka tämbä tutta nink tättä
 sada, et sinna ollet, meije fige eest, ütö armas holes
 kändja, ütö armas Abba nink Esä, ka meid figega
 rikkalikult nink isälilikult önnistap. Ent anna ka
 meile figile, omma pühhä Waimo abbi nink man
 saismist, et meije ka tämbä häste sinno heldusse päie
 mötlesse nink sinno jälle figest söämest armastasse nink
 sinno orjasse. Awwita meid ka tämbä illes sinno
 sönnä perä tettä nink ellädä, hendä fige pättu nink
 pahhandusse eest, sinno ja mu rahwa wasta, hoida,
 nink fige man ütö uskut, pühhänt, sönnawötilik nink

Kannatalik rahwas olla. Easse meid Eigin ommin tallis
tamissin, nida tetta, kui meil, ei ennege sin ma pääs,
temmäst wois abbi olla; enge meile ka taiwan weel,
sest tämbätsfest päimäst, wois rõdm nink hämeel tulla.
Kule Jssand! seddä meije palwust, omma isfälikto
armo nink heldusse perräst, amen!

Oddango, Palwus. Kolma, Päimäl.

Sälle ollet sinna, o armas Jssä taiwan! minno ütte
päimä läbbiawitanu, nink ollet minno palwust,
kumba minna, tämbä hommungo, nink muido sinno
ette kanni, armolikult kuulnu. Muido es olles
minna je sugguke kest näddäli mannu sanu, ehk sesam
ma oddango sani ellänu. Ent läbbi sinno heldusse
om se sans. Seddä olle minna ka tämbä, Eigist,
tundnu nink nännu. Kitteru olgo nüüd sinno nimmi
se cest, Eigest söämest. O! anna essi, armas Jss
sand! et meije ikkes selgemblide tunnesse nink ussusse,
et sinna meije Eigeüllemb hä, nink meije waista se Eige
suremb häteggijä ollet; selle et meije sinno ka ikkes
pallawamba armoga waista wöttasse, sinno nink sinno
armo perrä waidlesse, nink hendä sinnust, ille Eige
asja, rõmustasse ja ka sinno päle lodasse. Sest sä
räne arm sinno waista, säräne rõdm nink lotus sinno
pääs om meije dige ello nink õnsus. Se man woime
meije ilma peljota rahholikkult nink rõmoliikkult
ellädä. Anna ennege mulle andis, armas Jssand!
kui minna, ka sel päimäl, ei olle sinno häteggemissi k
häste tähhele pandnu, nink wahhest neide waista
rennämata olnu. Anna andis, kui minna wahhest
sinno andis olle Euriaste waista wõtnu nink Euriaste
peuknu. Anna andis, kui minna seddä loormat, mes
sa mulle tämbä annit kanda, olle rasses pandnu nink
seddä

sedda wigga ja waiwa, mes eggäüttel päiwäl peap ollema, olle kijas pandnu, ehk wahhest kohalt sinno wasta seperräst nurrifenu. Anna mulle andis, o armas Jofand! kui minna hendä tämbä olle, omman ammetin, omma tö nink orjusse man, kurjaste näüt-
 na, nink hendä, omme wannambide ja mu fige wa-
 stia, ei olle nida piddanu, kui temmäst olles nättä
 olnu, et ma sinno päle möde, nink päwvä sinno
 mele perräst olla. Anna andis, kui minna wahhest
 eesti hennete, omma kurja piddamisse läbbi, olle ütte
 willitfust walmistanu, nink ommale hengele kahjo
 tennu ja temmä önsust kurjaste keelnu. Oh Jofand!
 kes tunnep nink tijap, kui faggedaste temmä essip?
 Anna mulle ka kii minno teedmata essitusfi andis.
 Nink kui ommete mu keäke andis ei sa, kui ennege ne
 pattukahhitseja, usklikko pattatse: sis anna mulle, läb-
 bi omma pühhä Walmo, ülle minno pattu leinada
 nink neid idämetst taggankahhitseba. Anna ja arwi-
 ta, o kallis Önnisteggijä Jofand Kristus, sinno kalli
 werre läbbi, figist minno pattust, wallale nink puh-
 tas sada; selle et kui sel ööl, minno ello, tuffa johhup
 päle tullesma, minna, omme pattu perräst, es wois
 hukka minnä; enge iggämetfes ajas wois önsas sada.
 Wötta minno seperräst, o kallis Jofand! sel ööl sinno
 hoolde nink kätte, et minna sinnule ikkes elläs nink ka
 sinnule ütškörd kole. Wötta, sel ööl, nida minno
 ülle walwada, et minna, nink minno maja, minno
 ommatse ja kii minno hä wois häste hoijetus nink fige
 kurja ja kahjo eest kaitsetus sada. Wötta fige inni-
 miste, fige ülembide nink allambide eest nida hoolde
 kanda, et figin paigun, ja figen saifusfen kii wois
 häste löwda minnä, nink sinno arma nink heldus figille

tutwas ja ka sigist häsle kirtetus ninē awuustetus saas.
Kule Jesand! minno palwust sinno kalli tootusse
perräst amen!

Sommungo - Palwus. Neljä - Päiwäl.

Wirgo ülles, minno hengeke! ninē wötta seddä henge
ge pohjast kirtä ninē tennädä, se sinno, sel ööl,
üllespiddänu, sinmul maggusat und ninē hengust and-
nu, ja sinno ninē sinno omma om hoidnu ninē kaitenu.
O Jesand! awwita essi, sinno nida kirtä ninē tennäs-
dä, kui kōhhus om. Mes olles ommete ka sel ööl
minnust sanu, kui sinna minno olles mahha jätnu ninē
minno eest es olles hoold kändnu? Wötta nüüd minno
alwa tennämissi armolikkust wasta, kumbe minna
sulle, sinno hoidmisse ninē kaitsemisse eest, tulle toma;
seni kui minna ütšförd taiwan, engi-kalega, sinno,
lige sinno heldusse eest, parrembide sa firma ninē ten-
näma. Wötta ka, o armas Abba ninē Essä! minno
palwust jälle armolikkust kuulda, kummaga minna
sinno alländikkust, se tämbärse päiwäl perräst talle
pallema, ninē ärräkægo se man mitte, mes minna
olle ärräteninu ninē mes ma wäart olle; engi kae
omma Poja Jesusse Kristusse ninē temmä kalli ärrä-
teenmisse päle. Sesamma ärräteenmisse perräst oh
Jesand! wötta minno ka sel päiwäl hoida ninē kaitse
lige kurtja ja kahjo eest, ninē kii kiusajid keelda, et
nemmä mulle middäke ei te, mes mulle woip wiikitsus-
ses päle tulla! Ent mes sinna ommete, omma pühhä
tahmisse perrä, neile perrä annat, ehk mes mulle
muido ristis ninē wiikitsusses johhup, seddä anna ka
ikkles rōmoga kanda, ninē mõttelda, et sinna mulle
ommete middäke ei lasse sündida kui mes mulle, ütteke
wisi pääl, hä ninē tullulik om; Anna mulle ennege,

o armas Jesand! omma pühhä Wainio, et minna essi, sel päiwäl, ei lä middäke teggema, kumma läbbi mulle sinno wihha päletullep, ehk kummast mulle, minno Wannambist ehk muujalt kusteke, üttele pahhandus tullep ehk üts nuhtlus päle saap. Lasse minno tigin tetta, mes mo kohhus om, nint anna essi omma pühhä Wainio walgustust, et minna middäke rummalaste, enge kiä targaste nint öige kõrra perräst ja sinnule mele perrälikkult ärräte. Anna mulle, o Jesand! ikkes möttelda, et minna ütškõrd sinno kolyto järje ette peä sama nint tigit, ja ka kohhalt eggäüttest tühjätsest sõnnast peä arwo andma; et ma hendä sinno nint ka omme wannambide ja ka tige rahwa wasta nida wois näütä, kui minna seddä ütškõrd sinno een woi wastada, nint sinnult tittust wois sada. Kallis Jesukenne! näuta hendä ka tämbätsel päiwäl minnule, kui se hä henge karjus, ka tigit oramist lambist tigest sõamest hohitsep nint neile kiä henge õnistust sadap. Awowita! et ka tämba minno õnsus wois pälekaswada, nint minno meel ka tämbä ennämbäste weel wois sada walgustetus ja minno süddä ikkes ennämb ja ennämbäste weel wois sada öigen ussun pühhendetus. Ja! awowita kallis Henge karjus, et kurrati riik, tigin paigun, wois häste ärrähäetetus, nint sinno riik se wasta ennämb ja ennämbäste ülles ehhitetus sada; et ikkes ennämb rahwast sinno tunnesse, sinno pole kånässe, nint sinno sisse öigede ussusse, ja sinno sõnna kulesse. Awowita minno, o armas Jesand! ka ihho polest, nint hoija minno ihho nint ihholikko terwust tige kahjo nint willitsusse cest. Lasse minno üllespetus nint toibetus sada, ja wi, läbbi omma sure arwo, essi kiä minno tödd nint tekko häste

Eõda. Kule minno palwust, armas Jhsand! sinu sure armo ning heidusse pereust, amen!

Oddango-Palwus Meija-Päiwäl.

Senno olgo sulle, armas taiwanne Jhsa! Eigi sinno häteggemiste eest, kumbe minna ka sel päiwäl olla sinno käest sarnu. Sest sinno sissen elläme, ligume ning olleme. Sinna annat ello, ning terroust, joude ning raamo. Sinna tallitat Eit se ilma pääl, ni ku se melle häste Eõrda lääp. Meije rist ja williusus eest peäp, sinno hä ning armolikko tahemisse perra, meil õnes minnema; kui meije teddä ennege häste wasta wõttame. Oh! sis olgo sinno nimmi Eige eest kitteru ning aumustetu. Sest mes ristt inniminne minno ommete olles, kui minna sinno, se sure häteggija päle es mõdes? Kuis minna ommete se man wois rõmo likkult elläbä, kui minna sinno wasta tenuämäta olles ehk kuis se mulle ommete hä wois olla? Oh hoija eest minno, o kallis Jhsand! Eige tennämäta piddämiste eest sinno wasta, ning anna mulle seddä andis, mee minnule se polest ka tämbä süüs ning pattus om tulnu. Minna tunnista ülles, et minna, ka tämbä, sinno weel parrembide olles piddänu tennäma ning sinno suurt armo, minno wasta, ennämbäste weel melet piddäma. Anna mulle, o armas Jhsand! seddä andis; ning armwita eddispäide illes ennämbä hoold kanda, ütte tennälikko meeld sinno wasta piddäda, henda sinnule tenno, ohwris õigede ärräanda ning sinno, sinno armastusse eest, jälle sõamest armastada ning sinno sõnna kuulda. Minna olle ommete, o Jhsand! jo ristmissen sinnule ohwitsetu ning ärräantu. Ah, anna mulle seddä andis, kui minna henda, sel päiwäl, üttele wisi pääl, sinnuft olle lahhytanu, sinno, üttele

ma pilgmist, olle ärräunnetanu ja sinno armastata nink kuulmata olle jätru. Paki essi, armas Jesulen! minno essi, et minna kii omme pattu wois andis nink sinno werre läbbi henge polest öige puhtas nink selges sada. Wotta minno omma armo hõlma, nink peä minno sääl sissen, ka sel dõl, ülles; et minnule etteke wainlanne es wois middäke lahjo tetta, ehk nulle muido ütteke willitsus es wois päle tulla. Easse minno ka nüüd, ihho, ja henge polest, jälle tutta sada, et ma sinno omma olle nink sinno hõlen ellä. Anna ja Arowita seddä ka minno ommatsille ja figele rahwale; essi ärrälikkust arowita seddä ka meije Keiserinne (Keisri) nink kii üllembid nink Allambid; lasse kii, gin paigun, ka sel dõl tutta ja nättä sada, et sinna heil ütse armas hõleandja, hoidja ja laitsja ollet. Nink kui meije seddä hommenetse päiwa nättä same: es anna seddä ka ikkes parrembide wasta wõtta; et heil se kallis aig es wois tühjält mödä minnä; enge meije rohkeste, nüüd siin ilman, saasse küwäma; selle ka meije ka ütseörd, kui poimo aig tullep, rohkeste saasse poimama. Oh! tallita essi meije luggu, armas Onnisteggiä! nink anna ikkes, ehk meije waiwame ehk maggame, elläme ehk koleme, sinno perrält olla nink jädä. Kule minno palwust sinno pohjatumma armo perräst, amen!

Zommungo: Palwus. Kõdil.

Minna ütse sulle kitrust, auwo nink tenno, o' armas Isand! et sinna minno jälle lasset unnest üllespusta nink annat mulle armolikkust se tämbätse päiwä palgust jälle nättä sada. Minno süddä kittaap sinno, figest wäest, sinno üllespidämisse, sinno hoidmisse nink

nink kaismisse eest, nink minno sa laulap sulle,
 ülle; ütteromolikko nink tennolikko halleluja. Tallit
 eesti, o armas Joland! minno sissen säräst tennolikko
 meeld nink tennolikko piddamist, Eumma perrä ma
 sel päiwäl ilkes sinno ja ka sinno heldusse päle mõt
 sinno figest idamest armastada püwwä, nink, figit
 ja eggäl ajal, sinno mele perräst ellä. Urowita, a
 mas Joland Jesus Kristus! seddä esfiärrälikkult,
 minna, sel päiwäl, sinno kippe kannatamisse nink
 mõrro surma päle häste wõrta mõttelda; sest et re
 päiwäl, ennemaste, sinno rasse kannatamine nink
 Foolminne, ristit kanno kullen, om olnu. Anna mulle
 mõttelda, o Jesuke! et sinna kige iunimiste ja ka minn
 eest säräst halle kannatamist ollet ärräkannatanu, nink
 et minno pattu sinno omma waiwanu, sinno wärr
 fema pandnu ja sulle werre-higgi wäljä ajanu. Ah
 minna se jo olle, kã pörgun iggawes nida piddi wab
 fema nink wärrisema. Minnul olles se jo kif kohhu
 olnu, mes sinna, o kallis Eunnastaja! essi jilmis
 ollet kannatanu nink waiwa nannu. Minna olle
 süüdlane, ent sinna ollet se õige nink wagga. Minn
 olle se surma-lats; sinna se wasta ollet se, kã wärr
 om, et temmä elläp iggawest iggawet ses ajas. Oh! ann
 mulle häste mõttelda, mes minna sulle se eest wõrr
 olle et sinna minno eest ollet kannatanu nink ärr
 Foolnu. Anna mulle ka jälle tutta, kui paljo sinna
 o kallis Jesuke! mulle omma kannatamisse nink
 surmaga ollet ärräteninu nink saatnu. Kuis minne
 ommete omme sure wõlga iggawel ollis joudnu mass
 kui sinna neid, omma kalli ohwriga, es olles tass
 tennu? Kuis olles minna ommete wihaft nink nuhy
 hassest iggawel päfenu, kui sinna seddä minno eest e
 olle

Olles ärräkannatanu? Kes minno surmast iggäwel
 Olles päästau, kui sinno kallis surm, o Jesu! es olles
 Odda tennu? Kes olles Eige inimiste seäst iggäwel
 immere ello nint õnsusse sisse sanu, kui sinna seddä
 mid, omma Eippe kannatamisese, warre nint surma-
 sa, es olles arwitanu? O! anna mulle sis häste
 mid:telda, kui kõrgeste minna sinno se eest peä Eitma
 nint temäma, nint anna essi sinno jälle ni sõamelik-
 kuste armastada, kui sinna minno enne ollet armastanu.
 Anna sis ka tämbä, o kallis Jssand! et Eik, mes
 minna tämbä te nint tallita, ütte sõamelikto armo
 õbbi sinno wasta tees nint tallitas, ja minna eggäl
 õmääpilmisfel armun elläs, ligus nint olles. Anna
 ja ikkes hendä sinnust sõamelikult rõmustada, nint
 ni julgeste sinno päle lota, et minna, sinno armo nint
 minno kalli ärräteennisese man, middäke ennämb ei pelgä;
 õige et minna, ütte õige pattustkäändmisese man,
 õmmast õnsusfest õige kindmä olles. Eähhäta sis, ar-
 mas Önnisteggijä! ka tämbä omma pühhä Waimo
 minno sõamette, et mulle se tämbäne päiw, Eigin, õige
 häste wois kõrda minnä, nint minna ikkes ennämb ja
 ennämbäste hendä Eigist pattust sinno pole känä nint
 minno Särätse kindmä ussuga kumb Eigin hään teun teg-
 Eija om wastawõtta. Anna! et minna sinno armohõl-
 man Eigest wois päästetu nint ka Eigega õnnistetü olla
 nint ka jäädä. Anna ja arwita seddä Eik, kallis Jss-
 and! minno ja Eik muud ristirahwast sinno sure heldus-
 e perräst, amen!

Oddango Palwus. Redil.

Pittus, auw nint tenno olgo sulle, armas Jssand!
 se tämbäste päiwä eest, nint Eige hä eest, mes
 minna,

minna, sel päiwäl, ihho nink henge polest, sinno lād
 olle sanu. Kes jowwap, o Jesand! kif häteggemise
 ärräluggeda, kumbe sinna, eggäl päiwäl, me
 näüdät, nink kumbe sinna ka mulle, sel päiwäl, il
 minno ärräteennmisseta nink tōtä ollet näünu? K
 tijäp ka, o Jesand! kif seddä häddä nink kif willitust
 kumbe sinna meist, meile teedmata, eggäl päiwä
 ärräkänät nink kumman meije ilmarmota hukka läb
 sine, kui sinna neid meist ärrä es känds. Ei
 tahha sis ärräuinoda, enne kui minna sulle kige et
 heuge pohjast, olle kiktust nink tenno üttelnu. Wōt
 ennege, armas Jesand! minno alwa tennämisse
 molikkult wasta nink ärräpōlko neid seperräst mit
 ärrä, sest et nemmä sinno häteggemiste mannu sug
 te ei kuni. Rae o Jesä! ka se man omma airust
 Dinu Poiga Jesust Kristust, kumma ninnel min
 ennege, omne tennämisse, sinno Tront ette kaur
 Jesusen Kristussen, kumma läbbi minna ennege
 hääd sinnust kätte sa, las se ka minno tennämisse su
 armsa nink wastawōtlikko olla. Oh! armas Jesus
 weel mötle minna tämbä ütstōrd se päle, enne kui
 hendä heitä maggama, et sinna mulle kige minno öm
 stusse öige pohhi ollet; sest et mulle kif, sinno ka
 ärräteennnisse nink ärräorjamisse läbbi, kinkita
 Sinno, o kallis Önnisteggijä! wōtera minna weel,
 Öddangul, pallawa armoga ümbre; sest et sin
 minno wasta se kige üllemb häteggijä ollet nink se
 ütfindä ennege waart ollet, et ma sinno ülle kige as
 armasta. Oh! anna mulle andis, kui minna sedd
 sel päiwäl ei olle ikkes melen pidānu nink kigest sō
 mest, ei olle püüdnu, sinno kige eest kittä nink tennād
 Ahma mulle andis, kui minna sinno, ka sel päiwä
 patn

pattuteggemissēga olle ārrāfurbaſtanu. Anna andis,
 kui minna hendā ſulle nida ei olle ārrāandnu, kui
 minna hendā ollet minno eest andnu; ehk kui minna
 pahheſt ei olle tahtnu waiwa nätrā, tōōd tetta, ninē
 wjara; ehk ſinna kſl ollet minno eest paljo waiwa
 annu ninē õige raſſet tōōd minno perrāſt tennu, ja
 kui ſiis fullane minno eest orjanu. Anna andis, kui
 minna hōlpsambaste, ſel päiwāl, olle pſūidnu ellādā,
 kui ſinnuſt mulle ſāetu om; ehk ſinna kſl eſſi ſiite wai-
 walikko ello ollet ma pāal ellānu. O Jeſand! poh-
 waſta minno weel, ſel õddangul, ſinno werrega, eigis-
 t minno pattuſt. Minē nātſe! minna loda ſeddā ka
 andmāſte ſinno kāeſt; ſeſt ſinno man om paljo andiſand-
 niſt ninē ſinna ollet eſſi ſeddā hennēle ammeris wōdnu,
 ei ſinna pattuſahhitſeſid pattuſid õnſas tees. Kānā
 minno ennege, o Jeſand! weel, ſel õddangul, eigis-
 tigeſte ārrā ſinno pole, ninē kinnita weel minno uſku
 minno ſiſſe ni kangeſte, et kſl minno ello õigen uſſun-
 ſas pſūhendetus, ninē minna ka ſeddā wiſi ſiite hā-
 niſa otſa waſta hāſte olleſ walmiſtetu. O! wōtta
 minno ſiſtōrd armoga ſeſtſinatſeſt hādā orruſt hennē
 mannu raiwa. Minna anna hendā ſeſ aſjas, ka ſel
 õl, ſinno hoolde ninē kātte. Walwa, o armas
 Jeſand! minno eest, et minnulle ei ihho, ei ka henge
 poleſt ſiite kſl ninē kahjo ei johhu; enge et minna
 minno armo-hōlman ſiis õnnis laſs wiſis olla ninē jādā,
 õgāwerſeſ aſas, amen!

Zommungo: Palwus. Pool, Päiwāl.

O ſūddā walwa jälle ninē anna tenno ſelle, kā ſulle
 õnne tonu, kſl hāſte kōrda wiſu. Ja! ſul õlgo
 ſiitus aww ninē tenno, armas hallelil Jeſā! et ſinna
 minno

minno wimätsse päiwä mannu, se näddäli sissen, ollet
 amwitānu. Sinna ollet minno hokelandja, minno
 hoidja ja kaitaja olnu, eil seddā näddälit. Oh! es
 ma, sinno nimme kirtusses, seddā löppetust, se näd
 däli sissen, weel wois häste wasta wotta. Anna
 mulle, o armas Jssand! se tarwis omma pühhä
 Waino. Se saatko ja juhhatago minno weel, sel
 päiwäl, tassatsse tee päle; Se andko mulle hääd meeld
 nint möttid, et ma wüüd weel omma ammerit, omma
 majapiddämist, omma tödd nint tallitamist, ja eil
 mes minno kohhus nint sädus om, häste ärrärees;
 nint seddā, mes se polest minnul, neil päiwil, om pu
 dus jānu, tāmbā weel ärrāparrandas. Anna ka fige
 mannu, tāmbā weel, omma önnistust, et minnul se
 näddäl öige öanelikkult nint tulkikkult wois mödä
 äinnä. Anna, armas Jssand! figist asjust, särält
 moistust, et minna eil nida saas ärräteggema, eil
 temmä ei ennege mulle, enge ka muile wois fige par
 remb nint fige sündlikkumb olla. Ja kui ma johhu
 esäma; sis anna ussinaste esitussesst ümbreläädä
 nint seddā, mes ma alle kurjaste tennu, jälle ärrä
 parrandada; et kui minna nida, figin, ilkes sinno
 hämele nint tahmissse perrā, ka tāmbā, ellā, minno
 se man hendā ka julgeste sinno armust nint rahhust,
 wois rōmustada nint temmäst kindmä olla. Ho ja
 minno, et minna, sel päiwäl, kellega ei lä rüdlema
 nint taplema, ehk et ma kelleke middäke kurja nint
 ütete üllekohhut ei te, ehk ka kelleke seddā ei keldā,
 mes minna temmäle wölgō olle, ehk muidō temmä sä
 dus nint kōhhus om. Ja kui minna se näddäli sissen,
 kummaga olle rija nint wiha sisse sanu; sis anna
 Jssand, sel päiwäl weel, temmäga sōämest ärrätep
 pidādā

pitada, temmale kif haälmeel andis anda ehk ka ted-
 da andis pallelda, nint eggäüttele temmä säduft ärrä-
 äürä nint temmale ärrä-että mes temmal kohhus om.
 Anna kallis Önnisteggijä! Ka sel päiwäl ikkes sinno
 kenkirjä päle kaeda, nint ismjärmäta sinno järgi perrä
 kärwä; et ma iggawel muddäke omma pä nint him-
 mo perrä ei te; enge ikkes, nint figin asun nida te,
 kui ma sinno saarnane, nint se läbbi ka sinno öige
 Öunger nint sinno omma lullikimne wois olla. Kas se
 minno sis uida haäl meel orjata nint töiste sönnä Euul-
 da, kui sinna seddä ka ollet ma pääl tennu. Kas se
 minno figi wasta ka ni armolik nint hallelik olla, kui
 sinna, ommän ellun, figi pä e ollet hallestana nint ik-
 kes figi wasta haäd tennu. Kas se minno, ka kiusajide
 wasta, nisuggune tassane nint kigen kannatussen ni-
 suggune kannatalik inniminne olla, kui sinna ka ollet
 ma pääl osnu. Oh kinnita, kallis Jossand! se tarwis
 minno usku, et minnul ka ussu-wäest, figele häle töle,
 es wois pudus olla. Olle essi, kige man, minno sis-
 sen wäkkew, et minna ütš haljas pu-os sinnust, sest
 öige winapuust, olles, nint säräsid suggu kannas,
 kummist sinul hä meel om. Urowita seddä, tämbä
 ka eggäl ajal, ka kif muid innimissi. Kas se sinno riik
 figi man ikkes ennämb ja ennämbäste sada üllesehhite-
 tus, nint pattu ja kurrati riik se wasta figi man koh-
 halt sada ärrähäetetus. Ja! wallitse meid kif, ar-
 mas Önnisteggijä! et meije sinno al önsa ollesse nint
 önsas jäässe iggawetšes ajas amen!

Oddango-Palwus. Pool-Päiwäl.

Pigest söämest minna sinno kittä nint tenna, o! ar-
 mas Jossä taitwan, et sinno minno jälle ütte tei-
 wet näddäit ollet läbbiammitanu. Minno heng römü-
 itap

stop henda wäga tigest fest heldussest, kumba minno,
 sel näddälil, sinno polest, tige wisi pääl, olle tundnu
 nint nännu. Sinna ollet jo minno ello hoidja olnu,
 nint seni tunnini surma minnust ärräkäändnu. Sinna
 käst olle minna jo üllespidämist nint toidust wötnu.
 Sinna, o helde Issand! ollet jo minno terwust kinnit
 tanu nint többe sissen minno arst ja tigen nõrkussten
 minno ranno nint joub olnu. Minno maja, minno
 ello nint kii minno hä om jo, sinno läbbi, rikmata
 jönu. O! kuis minna ka neid paljo häid iggäwel jöwra
 ärräluggeda, kumbe sinna mulle ka henge polest, sel
 näddälil, ollet näätnu? Sinno holekandminne, ka se
 polest, ei olle jo sugguke kassinamb olnu, kui ihho po
 lest. Ah! olles minna ennege ikkes sinno pühhälle Wai
 mulle digeste andnu maad. Olles minna sebdä ikkes
 ennege häste wasti wötnu, mes temmä minno, ka sel
 näddälil, om oppetanu, ehk ommast oppetussest mee
 de algatanu! Olles minna ennege ikkes temmä karris
 tamist nint nommist, temmä kihhotamist nint ajamist
 häste tähhele pandnu, nint nida ikkes püüdnu kääwra,
 kui temmä minno wäitänu saata! ah! mis tullu nint
 kääwra olles minna temmäst ommalle hengele sanu. Kui
 paljo parremb nint õnsamib es sis ommete minno hen
 ge-luggu olles, kui temmä parhilla weel om? Anna
 mulle andis, armas Onnisteggijä! mes minna nida,
 se näddäli sissen, sinno ammetille olle wastapandnu
 nint sinno armo-tödd, kumba sinna, omma Waino
 läbbi, minno man, püüdnu tallitada, oll. ärräkeelnu.
 Anna andis, kui minna ei olle ikkes sinno päle kaenu,
 ikkes henda sinno man hoidnu, sinno jälgi perä ikkes
 käänu nint ütten findmän ussun, lotussten nint julgus
 sten sinno päle ellinu. Anna andis, mes mulle ka, se
 näddäli

Näddäli sissen, üttest söämelikkust armust sinno wasta,
 nink üttest söämelikkust tennust, sinno rasse wallo ja
 waiwa, sinno lurma nink werrewallamisse eest, om
 pudus olnu. Wösse minno weel, se näddäli löppe-
 tusse sissen, omma werrega, figist minno partust nink
 omma mulle weel, sel öddangul, sinno rahhust nink
 arwust säräst tunnustust minno söämette, et ma teddä
 kindmäste ussus nink hendä tennästä söämelikkust rö-
 mustas. Mes minna ka, sel näddälit, omman am-
 metin, ehk omme wannambide, ommaside ehk mu-
 kelleke wasta olle partu tennu, nink kui minna teddäke
 olle ärräwihhastanu ehk omma alwa piddämissega
 teddäke pahhandanu nink kelleke kahjo tennu, seddä
 kahhise minna nüüd figest söämetst nink sinna wois
 mulle ka seddä, o armas Jssand! armolikkust andis
 anda. O! ärrälasko minno mitte fige omme pattuga
 sissewinoda, ja fige näidega ürte wastse näddäli sisse
 astu; enge armun nink rahhun wanna näddälit löppe-
 rada nink wastset näddälit allustada. Heida ka fige
 mu inimiste päle, o Jssand! armo. Lasse se näd-
 däli löppetus ka figille többistille, figille häddälistille
 nink waiwatuille, neide häddä nink waiwa löppetus
 olla. Lasse ki kurri luggu ma pääl ärrälöppe nink
 wastne, hä ja örsalik luggu se wasta ette tulla. Oh!
 wotta meid ki, armas Jssand! meije Keisriane
 (Keisri) ja ki Ullembid nink Allambid sinno hoolde ja
 kätte. Ülle nüüd sel dööl ja eggäl ajal meije abbi,
 meije warri, kily ja kirm, nink lasse omme armo-
 filmi, O nink päiwä, meije ülle wallal olla. Kule
 minno palwust kallis Jssand! sinno pohjatumma hel-
 busse perräst, amen!

Katekismusse Palwusse, Kristlikk Oppusse Pätükide päle säetu.

I. Jummalalümmine Kässust.

1. Üts Palwe eesmätsse Kässu päle säetu.

Armolinne, iggäwenne Jummal, sinno een tu
nista minna ülles omma Süddäime Söggedun
nink Jummalust. Minna ei tunne sinno mitte digede
seperäst ei armatse, ei pelgä nink ei ussu minna sinno
mitte nidade, kui minna peä, nink minno Kohhus om
Minna armatse hendä essi nink muid maidfid Usju
ennämb kui sinno nink sest te minna kuriaste. Minna
ellä julgeste päle, ilma Jummalalümmine Peljota; nink mi
ei olle mitte söämelikkö Hiimno Jummalikkö nink ta
walikkö Usju perrä; ei olle ka Kannatussen ni kann
talik mitte kui peäp ollema. Anna mulle and
neidsinnatsid Pätü, Kristusse perräst, nink arm
mulle sinno töttelikkö önsasteggewat Tundmist,
minna sinno omma Jummalat, Jäsa, Poiga nink
pühhä Waimo, omma Eojat, Önnisteggijat nink
Pühhäandajat digede, sinno Öllemisse nink Tahtnisse
perrä tunne, sinno lastelikkult pelgä, Süddäime
armasta, nink Eigan Häddan sinno päle kundmist
loda. Hoija minno Eigesuggutse Wäär, Jummalalümmine
Pallemisse eest, et minna neide Usju päle ei lode
Eunna Jummal ei olle. Lasse minno omma Rõõm
sinnust nink taimwalikkust Usjust pidbäda. Anna
mulle ka töisijä Kannatamist Kannatussen, et minna
sesamma sissen Eae se kannatalikkö Jummalalümmine Wõõn
Jesuse päle, nink temmä Perräminnemissen hääd
Melel kannata, mes sinna, minno Hääs, minna
päle

äle pannel, senni kui minna figest Kurjast ärräpäs-
tu, nink sinno Taira, Niki sisse awwureta, sinno
iggawersen Onnistussen sa näggema, armastama
nink fitma, iggawerses Ajas, läbbi Jeesusse Kristusse
sinno Poja, meije Jssanda. Amen.

2. Uts Palwe töise Käsu päle säetu.

Pühhä Jummal, meije Jssanda Jeesusse Kristusse
Essa, ke sinna meile omma Poiga ollet andnu,
nink temmä sissen meijega ollet Leppingut tennu, et
minna tahhat meije Jummal olla, nink meid õiges,
pühhäs nink õnsas tetra; Minna kaiba siano en om-
ma Süddäme Umbusku, et minna sesinnats: A. mo-
Leppingo päle kunnake ei olle õigede mõttelnu. Se-
perräst ei palle minna sinno ka mitte nisuggutse Au-
wustamisse, Römo nink Ussuga, kui minna peas
vallema. Minna te mõnni kord Häddan nidade, õtse kui
õ alles üttele Jummalat, ke minno wois nink tahhas
awwitada, ja mõnni kånäp hendä kohhalt wäärust-
õkko Asju pole, Kurrati nink temmä Sullaste, Nõidu
nink Lausjide pole. Minna ei awwusta nink ei tennä
sinno mitte ikkes nida, kui minna kül peas, fige sinno
õholikkõ nink waimolikkõ Häteggode eest. Minna olle,
parrako Jummal! paljo ennämbeste sinno NimmeNeed-
missse nink tühja Wandmisssega teotanu, seddäsamma
Asjata nink Awwustamata Suhhe wõtnu. Anna
mulle andis, o armolinne Jummal! neid Essitussõ
Kristusse perräst, nink anna mulle omma pühhä
Waimo, kã Kristust minno Jssandat minno Süd-
dämen ärräselletas. et minna ilma Kawwalusseta
sinno ommas Jummalas nink Jssas kutsu, nink lat-
õikkun Ussun sinno ussurawlikkust orja. Anna mulle
Römo, nink Palwusse Waimo, et Minna, töisitsen

Uesun Kristusse päle, allasi Palwust peä; ninf äerä ei wässi, eggal Ujal, ka Kristin ninf Kannatussen, sinno kiren, läbbi Jesusse Kristusse, sinno Poja, meije Isanda. Amen.

3. Ues Palwus Kolmanda Käsu päle.

Uesutaw, iggäwenne Jummal, määräst suurt Armo ollet sinna waiselle Innimiselle näitnu, et sinna tälle ollet andnu omma Sõnna, kummast temmä woip sinno tulla, ninf oppida, kuitao temma Kristusse läbbi woip sinno mannu tulla, ninf iggäwen sinno man oia. Anna mulle andis, kui minna seddä pühhä Sõnna ommas surembas Warras ei olle pida dānu, ninf hendā Süddāmeest fest ei olle rõmustanu, enge olle seddā pahha melega kuulnu, ninf sesamma Juttusfest saggedaste ärrājanu. Ärrāta ülles minno sisse, läbbi omma pühhä Waino, iute wainolilla Isso ninf Janno sinno Sõnna perrā, et minna seddā hāäl Melel kule, loe ninf se perrā kiusa ellāda. Ärrā laeko minno iute Pühhi, Päiwi Pattun ehk Eaißlemissen, ehk mu ilmitiko Eoga Oria sata: enge lasse minno Heage, sinno Sõnna Perrāndilemissen, sinno sissen hengata, ninf wi minno wimāte iggäwetse õnla Hengusse sisse, läbbi Jesusse Kristusse, meije Isanda. Amen.

4. Ues Palwus Kerko: Oppetajide perrāst.

Heibe Jummal ninf Isā, sinna Poimo Isanda sinna tahhat, et meije sinno peāme appi heikama ninf palleana, usutawa Eõteggijide perrāst sinno Poimun. Meije palleana sinno, anna meile usutawa ninf õige usklikuid Oppetajid, kumma Ärrāessinust ot-wa, Raijetuid süttitawa, ninf Nõrku hoitwa. Ninf kumbe sinna ollet lähhātanu, neid peä ülles ninf hoija

ja Usun nink pühhan Ellun, et nemmä Karja
 en = Rojo ollesse. Raudsa neid lige Riufatusse,
 errankiusamisse, nink Kurrati nink se Ilma Bihka
 isse wasta. Ehhita neid mitma Onnistamisfega,
 nemmä Woinust Woinusse järgi sawa, wasta
 artu, Surma, Kurratid, Põrgo: Hauda nink Ilma.
 una n. ile, julgoda Su Woinamisfega sinno Sõnna
 opetada; ent meile anna sinna walgustetu nink sõn-
 nõdõtlõko Süddamid, sinno Sõnna moistma, nink
 mine Oppetajid kuulma, kuuma meile Henge eest
 alwawa. Olla sinna essi neide suur Palk, nink
 lita neile omma Tootust, et, kui nemmä paljo
 igusse pole omma saatnu, nemmä kui Taitwa: Täh-
 sinno Nikin peäwa paistma ikkes nink iggawetles
 las, läbbi Jესusse Kristusse, sinno Poja, meije
 bsanda. Amen.

5. Palwe neljanda Käsju päle, Sõnnawõr-
 misse perräst.

○ Jēsand Jesus Kristus, sinna omma Jēsa sõn-
 nawõtlõk Pats, ke sinna ommale taiwatselle Jēsale
 et sõnnawõtlõk oluu Surmani, ja Nisti. Surmani
 et reddä ka täwwelikkule armastanu, Südda-
 est uiknu, lastelikkule pelgänu, nink meile Sõnna-
 õtmisse Cenkirja jätnu. Minna kaiba nink tun-
 eta sulle ülles minno Süddame Wallatust, nink
 itao minno Tachtminne wasta panney Jummalalle,
 minno taiwatselle Jēsale, nink kigille neile, kumbe
 ma minno üle ollet säednu; nink minna päle, sinna
 shas mulle, sinno täwwelikkõ Sõnnawõtmisse per-
 st, kumma läbbi sinna omma taiwast Jēsa ollet lep-
 tanu, nink terwet Sädust minno eest täitnu, armo-
 olla, minno Wallatust ärrawõtta nink kinni katta,

ninē seddā Nuhtlust minno pääst ärrä käända, kum
sinna ahwardat: et Wallatuide Kässi ei peä mi
häste kääma, ninē nemmä ei peä mitte kawa ell
ma Ma pääl. Ent minna palle sinno, anna mi
säräst sõnawõelikkõ Sõand, et minna figin Asi
sinno pühhä Tahmist, ninē ei mitte minno om
Tahmist, püwa täuta ninē tetta, sinno Sõn
ninē pühha Armo Oppusse, ninē fige sinno Kä
perrä sõnawõelikkult püwa elläda, et minna sin
Sõnna figen Ristin ninē Kannatussen kule, ni
sinno Tahmissse wasta ei nürriße. Lasse minno
kii neid, kumma minno ülle omma säetu, säräst
wasta wõtta, kumbe sinna, läbbi omma Hõlekandmi
ollet säednu, et meije neidesammu al peäme ollet
ninē elläma, et sinna meid neide läbbi wallit
Anna et minna neidsammu, kui sinno Auvustus
Sullasid, armasta ninē auvusta, Süddämen, S
nun ninē Tõdn, Kannatussega, ninē seddā kii sin
perräst. Lasse minno ka neide Wigga peta, kii
katta ninē wabbandada. Anna, et minna ka ne
Nuhtlemist ninē Noormist, mes nemmä, omma A
meri perräst, issalikkust Süddamest mulle kulum
hää Melel falli, ninē kannatalikkult wasta wõtta,
minna omma Tahmist ninē Noistmist allandikk
neide alla heita, neide Nouwo ärrä ei põlle, nei
Andid ei laita, enge kii sinno Mele perrä, Sõn
wõtmissen ninē Tassausen, usutawikkult ni
waaste, allandikkult ninē rõõmsaste tallita, mes sin
Nimme Rittusses ninē Auvus, ninē minno Lähhem
Tullus figginep. Et minna ka kii, tõistsen kindm
Uusun ninē tõttelikkun Jummalä Pelgamissen te, ni
Innimisse Peko ehk Melehä perräst middake sin
Tahmist

Tahmissse wasta ei tallita, enge oppi sinno ennämb
 huulma, kui Innimissi; et dese kui sinna omma arimat
 Essa ollet kitnu nink auruetanu, nida ka minna, läbbi
 omma Sönuawötmisse, sinno Sönnä perrä, Egen
 minno Töön, sinno, se Jösa nink pühha Waimoga,
 tittä nink auruosta, iggäwetsel Ujal. Amen.

6. Wannambide Palwus omme Laste eest.

Oh! ussutarw armas Jummal nink Jösa, Eige
 Eodu-Asja Eoja nink Ullespiddaja, minna tennä
 sinno Süddämest, se Jhho Suggu eest, mes sinna
 mulle, läbbi omma Önnistusse, ollet andnu. Nink sis
 palles minna sinno süddämest; sest et sinna ollet toota-
 nu, omma pühhä Waimo anda Eigille, kumma sinno
 se perräst pallessa: Anna ka omma Armust minno
 waisille Latsille sinno pühhä Waimo, ke neide sisse
 wörtelikkö Jummalä Pelgo satas, kumb om Tarkusse
 Wigminne nink se öige Moistus. Önnista neid ka
 omma töttelikkö Tundruissegä; hoija neid Eige-suggutse
 Wäär-Jummalä Vallemisse nink Karwala Öppuse
 eest. Lasse neid-öigen önsastegewan Ussun, nink
 Egen Jummalä-Peljusjen üllestaswada, nink se sissen
 Ötsani kindmält jäda. Anna neile uskikkö, sönnä-
 wörtelikkö, allandikkö Söänd, ka öiget Tarkust nink
 Moistust, et nemmä kaswawa nink weerd wörtwa
 Eän nink Armun, Jummalä nink Innimiste man.
 Soeta neide Söämette sinno jummalikkö Sönnä
 Armastamist, et nemmä ollesse ussina Egen Palwussen
 nink Jummalä Örjusjen, Auwonäütjä eggämihhe
 wasta, öigeda Kauplemissen, häbbelikkö Kombän, tötte-
 likkö omman Sönnän, ussutarwa Egen Töön, ussina Egen
 Tallitamissen, önnelikkö omman Kutsmissse, nink Am-
 meti, Asja Wajamissen, moistlikkö Eigin, tassatsse nink sö-
 brasikkö

bralikko fige Jummiste wasta. Hoija neid se Ilma
figesuggutse Pahhandusse eest, et neid Kurja Seidhi
läbbi ei huklõreta. Arra lasto neid mitte Prasmisse
ehk Häütusse sisse johtuda, et nemmä hennete eesti
omma Ello ei lühenda, ei ka muile Kurja ei te. Olle
sinna, Jesand, neide Warri Eigen Häddan, et nem-
me äkkielet hukka ei sa. Arra lasto minno mitte auroto
Edd ehk Höppe, enge Römo nink Auwo Eigen minno
ellun neist nähta; et ka neide läbbi sinno Niik wois
kaswada, nink Ustjide Arw sures minnä, et nemmä
ka Taiwan sinno fige Arrawallitruidega woowa Eitta
nink aurostada, läbbi Jesusse Kristusse, meije
Jesanda. Amen.

7. Laste Palwus Wannambide eest.

Sh armolinne, haliestaja Jummal, armas Jesa,
ke sinna ollet õige Eesa figil, mes Eatsis nimmi-
retas Taiwan nink Ma pääl. Minna tennä sinna
Süddämst, et sinna mulle minna armsa Wannam-
bid, Eesa nink Emma, ollet andnu, nink senni Ujani
hoidnu. Sulle olgo Kttus, Au nink Tenno sesinnatse
sinno sure Häteggemisse eest. Minna palle sinno,
sinna tahhas mulle minno Ballatust andis anda,
Jummaga minna omma armsa Wannambide wasta
olle Pattu tennu, nink seddä Nuhtlust minnust ärrä
Eända, kumba sinna neijandan Kässun ähwärdat.
Ent anna minnole ütte sönnawõtlikko nink tennolikko
Söänd neide wasta, et minna neid aurosta, pelgä,
arwasta omma Sönnawõtmisssega, nink sinno jum-
malikko Peljussega neid rõmusta, et minna neid Jum-
malast ussu, säetu ollewat, nink neide issalikko hämes-
lellest Nuhtlust kannatalikkult wasta wõtta. Dypeta
minno ka se päle mõtlema, kui wasse minna ommal
Emmal

Emmal olle olnu, nink mäwätsse sure Waiwa nink
 Töga temmä minno om kaswatannu. Lasse minno
 teddä jälle awustada, Sönnawödmisse, Armasta-
 misse, Allandusse nink Pelgamijssega Sönnun nink
 Töön, et minna Önnistamist, nink ei mitte Wanner
 perrända, enge pikkä Jggä. Lasse minno Jofanda
 Jesusse Kristusse Sönnawödmist ikkes minno Silmi
 ten saista, te ommale Essale om sönnawötilik olnu
 Surmani, ja Risti Surmani. Anna minno armalle
 Wannambille öiget Usku nink Uskun Eigesuggust Ön-
 nistust nink Öömustust. Lasse neid kaunin, wailikkun
 Ellen, Rahhun nink Utten-Melen wannas sada.
 Wähända neile neide Risti nink Willitsust, nink
 awwita neid essi seddä kanda. Kule neide Palwus
 nink önnista neide Pöroitust. Kaitsa neid Eige Jhho
 nink Henge Rahjo eest, nink kui neide Aig om tulnu,
 is lasse neid önsait uinoda, nink wötta neid henne
 mannu se iggäwette Essä, Ma siisse, läbbi Jesusse
 Kristusse, meije Jofanda. Amen.

8. Allambide Palwus Üllembide eest.

Oh! Jummal, sinna Eike Essandide Essand,
 nink Eige Kunningide Kunningas, sinna Wallit-
 seja ülle Eige Alma, Ma, te sinna Eik Üllembid
 ollet säednu, nink omma kalli Apostli läbbi ütelnu:
 et Üllembat ei olle, kui ennege Jummalast, nink kun
 Üllembid om, ne omma Jummalast säeru; Ke niid
 Üllembide wasta panney, se panney Jummalä Sä-
 dusse wasta. Anna mulle armas Jäsa, nink oppeta
 minno, Üllembid sinno Säedmisses tundma, neid-
 sammu awustama, armastama, nink pelgama; nink
 onna Nemo, et nemmä minno nink Eik Allambid
 Öigussega wallitsewa nink kaitsewa, et minna neide.

al ütte rahholikko nink waiti Elio wois piddáda, Egen
 Jummalá-Dejusfen nink Aususfen. Nink sest et
 sul, armas Josa, Kunningide Soáme Käen omma
 nink sinna johhatat neid, kui Bee-Dja, sis wallitse
 ka mene armolikko Üllembat Wallitsejat nink kil
 maid Üllembid omma Waimoga, et nemmä
 Eige Asja eest Jummalá Sónna armastawa; et nem
 mä Issandar orjawa Peljoga, nink hendá rõmustawa
 Wäreisemisfega. Anna neile omma taimalikko Tar
 kust, kumb sinno Järje ümbrel om; sest labbi sesam
 ma wallitsewa Kunninga, nink Kohto-Essanda
 moistwa Kohhut. Anna et nemmä kuulwa Waiste
 Tännitamist, nink Lásjade nink perräjänu Laste
 Kohhut ei painota. Lasse neid Kunninglikko Mötud
 piddáda, nink seddá hoita. Anna neile Digusse Armas
 tamist, kindmät Meelt nink Kangust kike Üllekohu was
 ta, neibe Nouwule õnnelikko Siggidust, usutawo, tarku,
 moistlikko Nouw-Andjid, terwet nink pikká Jggá.
 Hoija neid Pilgjide nink Sædlejde eest, Sõa nink
 Berre. Arráwallamisse eest. Kaidja neid omme
 pühhá Englidega, õnnista seddá foggona Maad,
 nink hoija (sata) meije Pirile Rahho, labbi Jesusse
 Kristusse, meije Issanda. Amen.

9. Uts Palwus wijenda Käsü päle säetu.

Hallestaja nink pikkámelelinne Jummal, ká sa tah
 hat, et meije peáme nida, kui sinna meije Josa
 Taiwan ollet, hallestaja, armolikko, helde, tassatse nink
 pikkámelelikko ollema, nink se labbi üll s näütma,
 meid sinno Latsi ollewat. Anna mille andis, et min
 na sagedaste omma Lahhembra wasta, Wibha, Riia,
 Wibkamisse nink Kurja Tassamisfega olle Partu
 tennu, nink káná minnust arrá seddá rassedat Nuht
 lust,

lust, mes minna se läbbi henne päle olle foormanu. Ent anna sinna mulle omma Armo, et minna ikkes kae Jesusse, se kannatalikko nink pikkämelelisse Jum- mala Bona päle, nink temmast oppe Süddämest tassane ollema. Hoija minno patikko Bihha eest, et Päiwliik sel Päiwal ülle minno Bihha mahha ei lä; et minna Bihhan Eähhembat ei söima, ei ka temmä Jhhole Rahjo te. Wotta ärrä minno Süd- dämest fik Bihkamist, ka wasta neid, kumma mulle Kurja omma tennu. Anna andis minno Bihha- leisille, nink känä neid sinno pole. Lasse minno ikkes Waimo: Suggu, Armo, Rahho, Kannatust, Söb- rust, Heldust, nink Tassauft Süddämest ülles näüta, lä: bi Jesusse Kristusse, sinno Poja meije Jösanda. Zinen.

10. Üts Palwus kuenda Käesu päle säetu.

Pühhä Jösa, meije Jösanda Jesusse Kristusse Essa, sinna arwat neid önsas, kumma Süd- dämest puhta omma, sest nemmä sawa Jummalat näggema. Minna tunnista sinnule omma päle- sün- dinu Süddäme Rojust, kumb saggede rojatsin Möt- tin, Sönnun nink Teun om ette tulnu. Anna mulle andis minno Rojust, nink mösse minno festsan: mast Jesusse Werrega, et minna puhhas nink ilma Wig- gata sinno een Kristusse siösen löita. Eo minno siise, Jummal, ütte pohhast Söänd, nink ärräheitko min- no mitte sinno Valg:st ärrä. Anna mulle ka andis, kui minna sinno saggede Eija: Sögi nink Jogi läbbi olle ärräwihhastanu, nink wallitse minno omma püh- hä Waimoga, et minno Süddä Eija: Sögi nink Jogiga ennämb ei foormata, et minna Palwusselle, Eölbmatumas ei lä, nink minno Surma Päiw äkkite
sel.

ole minno päle ei tulle. Oh Jssand, tunna ne
 tunna Eihha, Himmo, Abbi, Ellorikmist, Portust,
 Nojust, Häütust, Liig, Söki nink Liig, Joki nink
 muud nisuggust täüema, Jummalä Kuningriiki et
 peä perrändama: sis hoija minno nisuggutse Pattu
 nink iggäwetsse Hullkaminnemisse eest, läbbi Kristusse
 J. suse, meije Jssanda. Amen.

II. Üts Palwus säitsime Käsfu päle säetn.

Pigewäggewänne, helde Jummal, te sinna meile
 annat ligesuggust Hääd rikkalikult wasta wötra,
 minna kaiba sinno een, et minno Süddä sinno Ans
 didega rahhal ei olle, enge aiap minno saggede Ulle
 Kohu nink armeto Eö pole Eähhemba wasta, ja Koh
 halt Wargusse sisse. Anna mulle andis, Jssand,
 neidsinnatsid rasse Pattu. Painota minno Söänd
 sinno Tunnistusse pole, nink hoija, et temmä hendä
 es tänas mitte Ahnusse pole, kumb lige Kurja Juur
 om. Anna sinna mulle omma Armo, et minna eigen
 Kauplemissen omma Eähhemba wasta öige, Waise
 wasta helde, nink walmis olle ärrä masma, mes
 minna elle loianu. Hoija minno Wargusse eest,
 nink anna mulle ütte ussutawat Söänd, et minna
 seddä, mes minno Kätte om ussutu, hukka ei sata: et
 minna omman Eöön öige olle, nink kil nida te, ötse
 kui suno Silmi een; sest et sinna kil näet, nink tassue
 eggäüttele, nida kui temmä om ärrä teninu. Hoija
 minno la Laistusse, nink Tuhjaköndmisse eest. Rasse
 minno, sinno Käsfu uskikkun Sönnawötmissen,
 ussutawolikult Eödd tetta omme Kättega, nink öns
 nista sinna minno Käe Eödd, et mul wois olla anda
 Walfelle, läbbi Jesusse Kristusse, sinno Voia, meije
 Jssanda. Amen.

12. Üts Palwus kattesama Käsku päle.

Sinna töttelil Jummal, te sinna Usurawust nink Usku peät iggäwes, minna kaiba sinno een, kuitao Wöls-Waim minno Söänd om ärräriknu, et minna ikkes Töttet Süddämeest ei olle armas: anu nink kōnnele. Anna mulle andis, o Jesand, seddä Wattu, nink ärrälasko seddä Muhtlust mitte minno päle tuilla, kumba sinna ähwärdat: Jesand satap Wölsjib hukka; Temmal om Hirn Berre-Püüdiist nink Kawwalaišt. Hoija minno Wöls-Waimo eest. Anna mulle Töisibusse Waimo, te minno eigen Tötten juhhatas, et minno Hule ei petta, nink minno Keel Kawwalust ei kōnnele, et minna omma Läh-hemba päle Keelt ei pessa, ei ka Kelepesjib hääl Melet kule; enge omma Lähhemba Waggaušt kaidsa, temmā wasta Kawwal ei olle, tälle Suga libbedast ei kōnnele, nink Süddämen teddä ei wannu, et minna Tötte kates woisi saba, nink Tötte Riikin iggäwes sinno perrält olla, läbbi Jesusse Kristusse, meije Jesanda. Amen.

13. Üts Palwus üttesama nink kumme Käsku päle säetu.

Spühhä nink öige Jummal, kã sinna meid ei olle mitte kutsnu Kojusse, enge Pühhäusse siise; Minna kaiba nink tunnista ülles sinno een omma päle-sündinu Süddäme Kojust, kui kige Kurja Tättet. Sest minno Jhho nink Heng om ärrä teotetu lihhaslikko Himnuga, kumma Henge wasta ta plera. Pohhast minno, minno Jummal, et minna walges lä kui Lummi. Alwita minno omma Aimo nink Waimo läbbi, et minna omme Süddäme Kurje Himnu wois ärräkistytada nink ärräwäärda. Lasse minno

minno Hengen ütsindä sinno Palget paista. Anna et minna kii omma Rõmu peä sinnaust nink tairwaalikust Hääst. Tasse minno selle Jumale nink hennale essi ärräkoolda, omma Jhho kige temmä Himmu nink Tahmistega Kristi panna, se om kurje inn miste nink kurje himmu wasta madesda et minna kigest Süda darest iggäwest Ello himmusta, nink winiate seddä samma ka perrändada sa, läbbi Jesusse Kristusse, sinno Poja, meije Jssanda. Amen.

II. Pühhäst Kristi - Usust.

14. Üts Palwus Üllespidämisse nink Kaswamisese perräst Usun nink Kristlikkun Ellun.

Eggäwenne, tairwaue Jssa, kummast, kui Walgusse Essäst, kii hä Ande üllerwäst mahha tulles wa, ke sinna meije sissen sadat Tahmist nink Täutmist. Minna palle sinno, täuta nink löppeta seddä hääd Tõõd, mes sinna minno sissen ollet allustanu, Jesusse Kristusse Päiwani, et minno täüdetas Digusse Sugguga, sinnule Rittusses nink Uruus. Peä minno ülles Kurrati, Jma nink minno omma Pihha Kiufatusse wasta. Anna mulle, sinno Waimo läbbi kaswada kigen Tundmissen, Usun, Armun, Totassen nink kigen Kristlikkun häään Tõõn. Se minno kanges sisespidämisse Jumimisse polest, et minna kii, mes minno Henge wasta taplep, woissi ärräwäärda, Woimust sada, nink iggäwes sinnoga Rõmun olla, läbbi Jesusse Kristusse, sinno Poja, meije Jssanda. Amen.

15. Üts Palwus Kristi Usku eddimätsse Tükki päle säetu.

E o m i s s e s t.

Rigewäggerwänne Jummal, Tairwa nink Ma Toja, minna, sinno Eood, Uski, sinno Kää Eö, heida hendä sinno Järja ette mahha, nink tennä sinno, et sinna minno ommas Palges ollet lomu, mulle terwe Jhho nink moistlikko Henge andnu, nink kil, mes Tairwan nink Ma pääl om, minno Orjuskes säednu. Mulle paistap Päiw nink Ku, nink kil Tähhe. Mulle toop Ma omma Wilja, Weesi annap mulle Kallu, Tuul kostutap nink Tulli pesitap minno. Ja sinno Englid eski ollet sinna säednu minno orjama, nink ollet läbbi neide Kaitsemisse minno miemast Häddast ärräpästnu. Jssand, sinno Teo omma minnul ni immetaollikko nink korge, et minna neid kil ei sutra ärrä arwata. Siano palle minna, o minno Toja, ärrä heikko mitte ärrä omma Kää Eööd, peä minno weel eddispäide üllewän, anna mulle, mes minnule Jhho nink Henge polest waja om. Ent kige Usja eest anna mulle, sinnule Aurous elläda, nink Jhho nink Hengega sinno kittä. Nink sest et sinna minno rigewäggerwänne Toja ollet, sis ärrä laske minno ka omma Süddäme Totust üttele Eodu. Usja päle, enge ütfindä sinno, se elläwa Jummalä päle panna. Olle sinna ka minno Abbi = Mees Eigen Häddän. Olle minno Hokeandja Eigen Pudusfen, minno Kaitseja Eigen Warwan, nink lasse minno, sinno East, wimäre sinno Auro = Kiti perrändada, läbbi J. susse Kaitsewuse, sinno Toja, meije Jssanda. Amen.

16. Üts Palwus Kristi: Utsu toise Tütti päle.

Lunnastamisest.

Jesand. Jesus Kristus, minno ainus Lunnastaja, minna tennä sinno, et sinno minno Hääs olle Sinimisses sanu, nink minno Pattust, Surmast, Kurratist nink Pörgust ärrälunnostanu, nink sepeväst omma Ello Kristi kullen ärräandnu. Minna palle sinno, te minno Jummalikkust Tomust ossalikkust, nink ärrä laske mitte ouma kallist Tenistust asiata minnu olla; enge te minno Pattust, Kurrati nink Pörgo, Hawwa Wäest wabbas, nink awwita mo sinno Aemo: Nikin, sinno al elläda, nink sinno orjata tötrelikkun Digussen nink Pühhäussen. Runna sinna olt mahha mattetu, sis lasse minno Pattu ka sinno Hauda olla mahha mattetu, nink ärräta minno ütstörd minno Hawwast ülles iggäwette Ello sisse. Runna sinna ollet kui Ärräwäärja Pörgutte lännu, sis ärrälaske Pörgo, Hawwa Wäkke minno mitte ärräwäärda. Et sinna Kooljist ollet üllestösnu, sis ärrälaske minno mitte Surma jäda, enge eesmäle waimolikkuti sinnoga ülles tousta, nink wastfen Ellun kätowä; perräst ärräta ka ülles minno Jhho, nink selleta feddä ärrä Awustussen. Et sinna ollet Tawwarte lännu, sis lasse minno ka taiwalikko Mötöid pidäda, feddä otsi, mes üllewän om, kun sinna minno Sinistreggija, ollet. Gest et sinna istuu Jummalä hääl Käel, kui meije iggäwenne Runnigas nink Kõrge: Preester, sis ärrälaske feddäte minno sinno Käest ärrätsiku. Sinna saat jälle tullema kobbue moistma Elläwide nink Kooljide üle; Oh! awmas Jesand Jesus, ärräta minno ülles, et minna kui sinna tullet kobbue moistma, walmis olle, sinno Kõmmuga

muga wasta wõtma, nint sinno puhta Süddämege
 orjama, sinno Surma, Allestöölsemise nint Taima
 Minnemise perräst; O Jesus. Amen.

17. Üts Palwus Kristi Usku Kolmanda Tätkki
 päle säetu.

Pühhändamissest.

O Jummal pühhä Waim, sinna Tötte nint Tõnu
 Waim, ke meid rõmustat eigen Williesusen
 sinna ollet meije iggawetse Pervändusse Kihl nint
 Pirsat: Sinno kitta minna, et sinna läbbi Jummal
 Sõnna nint pühhä Saakramente ütse kristlikko Ker-
 kut Jhma pääl koggut, nint minno ka, sesinnat-
 se Nourwo läbbi, ollet kutsnu, nint Kristi: Koggo-
 dusfelle saanu. Oh! anna mulle, et minna ütse õige,
 ellaw Eulistikminne, minno Issanda Jesusse Kristusse
 Jhho, se tõisitse Rogobuse kullen wõis olla nint
 jada. Minna usku ka Pühhide Ossaus, ja tija läbbi
 sesamma Usku, et kigit Kristi: Kerko tõisusil Eulistik-
 misil kigest Hääst, Warrast nint Härgegemisest
 Osa om: nint et kigit, ni Waisil kui Rikkil, neide
 mannu ütse Mannuminnik, ja et kigit om ütse Kristus,
 ütse Lunnastaja, ütse Onnisteggija, ütse Jummal
 Sõnna, nint üttesuggutse Saakramenti: kumma
 läbbi nemma õnsas sawa. Seperräst anna mulle, et
 minna hendä sest Ossausest, kumb minnul Kristusse,
 se Päga, nint kige Kristusse õige Eulistikistega om,
 ikkes rõmusta, se perrä ausalikkult ellä, ja omma
 Pähhemba, kui omma Kaas: Eulistikisse, Hä tã
 Süddämeest ommas arwa, nint tälle hääl Meel Uppi-
 mulle. Sata minno sisse, o pühhä Waim, õiget
 Usku Kristusse sisse, nint arwa minnule temmä Arrä-
 Orjamist, minno Patru Andissandmisjes.

Te
 minno

minno Jhho sin om nas Koas, kumman sinna ellät; nink kinnita minno uskun, et se sinne minno Lihha ruimsel Päiwal Mullaft saap ülles touma, et Jhho nink Heng jälle ütte sawa, nink et minna ommat Lihhan sa Jummalat näg ma iggawetsen Auwustusse sen. Arräta se perrä ülles minno sisse ütte Himmo, nink ärräjätko minno mitte mahha, senni kui sinna minno sinna ollet saanu, lä bi Jesusse Kristusse meije Issanda. Amen.

III. Pühhasst Issä Meije Palwest.

18. Üts Palwus Pummala Nimme Pühhän damisse perräsi.

D pühhä nink õige Jummal, kumma Auwustusse eest Serawini, no õige kõrgemba Engli, omme Palg'd kinni katwa, nink laulwa: Pühhä, pühhä, pühhä om Jummal, se Issand Zebaoth! Oh! lasse minno, läbbi sinno Nimme õige Pühhädamisse, pühhä Englide Annatit ka tollitada. Anna et minna õige Innimistega sinno Wägge tunne, sinno Armo armatse, sinno Tõisidust Süddärest ussu, sinno Digust pelgä, sinno Käsku kule, sinno Abbist nink Heldussest henda rõmusta. Anna, et minna minni Usju sissen omma Auwo nink Kirtust ei otsi; enge et õige Usju sissen Süddärest sinno pühhä Nimme Auwo nink Kirtusse päle mõtle, nink seddäsamma otsi, et sinno ütfindä kigin Usjun kirtetas nink auwustetas. Anna, et minna sinno Sõnna armsambas peä, kui Kulda, nink paljo selget Kulda, nink sinno, sinno Ollemisse nink Tahmissse perrä, se sissen õigede tunne: et, minna ka seddäsamma sinno Sõnna Süddärest

mest ussu, pühhalikkult nink õigede, kui sinno Eats, se perrä ellä, nink se läbbi fige Esitusse nink Umbussu eest hoijeta. Anna, et minna hendä sinnust rõmusta; sest nida ollet sinna mulle tootanu anda, mes minno Süddä himmustap. Anna, et minna sinno fige Jhho nink Henge Häteggmissse eest tennä, sinno lastelikkult nink Süddämest pelgä, aawusta, nink armatse; Egen Häddän kindmä Lotusssega sinno Appi heika, sinno pühhä Nimine nink sinno Sõnna, hää nink Kurjal Põlwe, rõmulikkult ülles tunnista, nink Otsani tõisitse Ussu nink pühhä Ello sisse kindmält jä, nink sinno Eike Englide nink Arerawallituidega sin ajalikkult, nink saäl iggäwes kitta nink aawusta. Amen.

19. Üts Palwus Kristusse Kiki Tullemisse perräst.

Jesand Jesus Kristus, sinna Auroo, Armo nink Aawustusse Kuningas, minna tunnista ülles nink kaiba sinnule, et minna, parrako Jummal! Satana Kikin, Pimmedusse Teggedega, sesinnatse Glina Pälikut olle orjanu; ja, et kurjal Wainlaisel omma Kik nink Wallitsus minno sissen om olnu, nink et temmä minno, Pattu läbbi, om Wangin piddanu ommale Wallatusselle. Ent minna tennä sinno, minno Jesand Jesus, et sinna minno ollet kõlblikkus tennu Pühhide Perrandusselle Walgussen. Oh! päästa minno kõhalt ärrä Pimmedusse Woimussest, nink istota minno omma Kiki sisse, kun minnul om Arerälunnastamine, ja Pattu Andissandminne läbbi sinno Werre. Koggo Armust ikkes ennämb ja ennämb Nahwast Ma päääl omma Armo, Kikile; Kinita nink soeta seddäsamma, et paljo se pole künetas.

Kirjota meid omma Käite, et meise iggäwes sinno
 Niki Perres jäme. Oh! tulle sinna Armo, Kunnin-
 gas minno Sädäme sisse; nink waigista minno
 Sädänd figest Wainust. Sinna ollet waisel kom-
 bel tulnu; et minno waimolikkult waises nink mad-
 alas, et minna omme Pattu perräst lewa, sinno
 Digusse perrä issone nink jannone olle, et minna
 sinno sissen iggäwes rikkas sa. Tulle, kui se Dige,
 minno waise Pattatse mannu, nink te minno ös-
 g's. Wallitse minno sensinnatsen Armo, Nikin
 omma pühhä Waimoga. Sae ülles minno sisse
 omma Niki, kumb om Digus, Rahho nink Rõõm
 pühhän Wainun. Olle sinna ka essi, Isand Jesus
 omma Armo, Niki, omma Kristlikko Koggodusse
 Pange Kaitaja, nink söktu Satanat fige temmä
 Seidji-Weestega wäggewält meije Jalgu alla. Nink
 wimate, kui sinna saat tulles omman suren Wäen
 nink Luwustussen, sis lasse meid, kui sinno Essa
 Onnistetuid, seddä Luwo, Niki perrändada, kumb
 meile Ilma Algmissest om walmistetü. Laase meid
 sääl olla, kun sinna ollet, nink sinna Luwustust nätta,
 o Jesus, Amen.

20. Üts Palwus Jummalä Tahtmisse Täüt-
 misse perräst.

S pühhä, öige, helde nink kii teedwa Jummal,
 minna tennä sinno Süddämeest, et sinna welle
 omma issalikko, hääd nink armolikko Tahtmist om-
 man Sõnnan ollet arwaldanu. Oh! märäme ar-
 molik Jesa, Süddä om sinnul melje wasta? kuitas
 ollet sinna meid Kristussen omnis Laasis ärräwallit-
 senu, nink omman Armun armastanu! kui hääd
 Welat tahhas sinna kii, et kii Jünimisse õnsas saasse,
 nink

nin! Eotte Tundmisselle tullesse! Sinna ei tahha jo mitte, et ürsike peap ärräkadduma, enge et eggäüts henda Pattust kändäs nin! elläs. Oh! armas Josa, kui wäega haige om se minno Süddämen, et minna nisaggede sinno issallikko, armollikko, hä nin! helde Tahmisse wasta olle pannu. Anna mulle andis nisuggust minno Wallarust, nin! ärrä arwako mulle seddä mitte; ent wõita kui ma pattust ümbre kändä Tassomisses wasta sinno arma Poja Jესusse Kristusse täwweilikko Sõnnawõemist, ke sinno pühhä Tahmist täwweilikkult om täütnu. Anna mulle, et mul äräne Mõtte om, kui minno Jესandal Jესusel Kristussel olli, nin! et minnul temmä Meel wois olla. Anna mulle ütte sõnnawõelikko Sõänd, sinno Tahmist tegema, et se kii ka minno Mele perräst wois olla, mes sinno Mele perräst om. Tasse minno tütte, seddä minno surembat Düüstust ollewat, et minna tahha, mes sinna tahhat. Gest kui minna seddä ei tahha, mes sinna tahhat, sis pärowä minna minno omma Rahjo nin! Ärräkämist. Seperräst hoija minno, minno Tahmist kallitamast, nin! ärrälasko minno ka Kurrati Tahmist mitte täüta, nin! Kurja Wainlasse ommane olla; enge pühhända minno Tahmist, minno Henge, minno Waimo nin! minno Jhho, läbbi nin! läbbi, et minna sinno pühhä Waimo nin! Armo Annun elle, nin! ei mitte ürs Wihha, Annun nin! Kurrati ommane. Anna mulle nisuggust Sõänd, et minna henda rõmusta sinno Tahmist täüten, nin! henda kōhhalt sulle amma, hään ja Kurjan Põlwen, Ellun nin! Surman; et minna Eõrgis ei lä hään Põlwen, nin! Kristin Meelt ei heidä. Anna, et sinno Tahmistane minno Rõõm

ninē Melehā om, ninē et minna kindmält ussu, et kil peap mulle Hääs ninē Onnistusses sigginema, mes mulle sinno Tahmissē perrā johhus. Anna mulle Kannatust, sinno jummalikko Tahmist Eigin Usjun Kannatada ninē räuta. Sest kui meije Hääd olleme sanu Jssanda Käest; melleš meije Kurja es tahha was- ta wōrta? Oh! armolinne Jummal, lasse minno ka kil sinno Tahmissē alla heita. Ninē kui minna johhus pallemā seddā, mes sinno Tahmissē wasta om, sis peä Hääs minno Nōrkust, kelā minno Tahmist sūn- dimast, ninē lasse se eest, minno läbbi, minno sissen ninē Eigin minno Tallitamisēn sinno Tahmist sūn- dida; et Jārg minno Tahmissēga nida wois olla, kui pūhhā Engliđega Taiwan om, kumma Rōmuga sinno Tahmist teggewa ninē tallitawa, minno Eun- nastaja Jesusse Kristusē Eige pūhhāmba Tahmissē perrāst. Amen.

21. Uts Palwus ajalikko Onnistusse perrāst. Sigewāggewānne, helde Jummal ninē Jssa, kelā tahhat, et meije omma Palge Heen peāme om- ma Leiba sōma. Se om jo asiata, ehk meije kawarra ülles tōšfeme, ninē perrāst kawwa üllewān istume, kui sinna omma Onnistamisēga, meije man ei olle. Minna palle sinno, armas Jssa! lasse omma On- nistust minno man olla. Lasse minno kil sinno Pes- jun ninē tōttelikun Usjun tetta, mes minna te, ninē õnnista sinna minno Rāe Tōdd. Rattesuggust Usja palle minna sinnust, Jssand, seddā ärrākeelko mulle mitte, enne kui minna kole: Wäär, Jummalala Palle- mist ninē Wōlssi las kawwen minnust ärrā olla; Waisust ninē Rikkust ärrā andko mulle mitte. Ent lasse minno minno pörralist Kuwwa Dōsa sada.

Minna

Minna salgasse wahhest sinno ärrä, kui minna liiale
 sõnus saas, nink ütles: Kes se Jssand om? Ehk kui
 minna ülli waises lääś, lääś ma wahhest wargille,
 nink tees omma Jummalä Minne wasta Pattu.
 Hoja minno se eest, armas taiwane Jssa. Kaidla
 ka meije Keisri-Riki Wallitsejat nink kii Üllembid.
 Onnista kii meije Maad, hoja lawwala Dypuse,
 Söa, Jummalä, Witsa nink kalli Uja eest. On-
 nista ka minno Ommanid, nink kii Kristi. Rahwast,
 Jhho nink Henge polest. Hoja minno koggona
 Maija, nink kii mes minnul om, sinno Engli Kaus-
 missega, kige Rahjo e st, läbbi Kristusse Jesusse,
 sinno Poja, meije Jssanda. Amen.

22. Üts Palwus Ma Wilja eest.

Sinna rikkas, rohke nink heide Jummal, se om
 Pattust tulnu, et sinna Maad ollet ärrawandnu,
 et temmä Ohhakid nink Orja, Witsa peap fondma.
 Nink sest et meije weel eggä Päiwä omme Pattuga
 seddä Wanner kaswatame, sis ei kanna üts wiljalin-
 ne Ma middäke, neide Pattu perräst, kumma se pää-
 elläwa. Oh! armas Jssa, anna meile andis m ije
 Pattu Kristusse perräst; keldä Wanner meije päle
 tullemast. Anna meile Taiwast wiljalikkö Uiga, nink
 täirta meije Söänd Sögi nink Römoga. Sinna
 ollet tootanu, et senni kui Ma saiap, ei peä mitte
 mahha jäma Kilm nink Poim, Kilm nink Pallaw,
 Surowi nink Talw, S nink Päiw. Seperräst
 awwa ülles Taiwast, rohke Jssa, nink kalda meile
 Onnistamist rikkalikult mahha. Uja ärrä kii Mar-
 dikuid, anna parral Ujal warrast nink illast Wihma,
 nink hoija meije Poimo Räässe nink Kurja Jlima eest,
 lahjolikkö Hammusse, sure Pöwwa nink marro Tule
 eest.

est. E see meije Maad' hõhendada, häitse nink
 Wilja kanda, läbbi sinno Sõnna Wäe, sest meije
 ei kõhta omma Wäega ütte sinest Halnakest mitte
 Kaswatada. Jagga sinna meije sekkä omma On-
 nistamist, nink õrse kui sinna Vanen Mannar eggä-
 üt le ollet kätte mööru, et eggämees omma ossa
 saije; nida anna ka meile ommaist rohkest Käest eggä-
 üt le omma Osta, et meil figil armolikkust meije
 Mäoitus woip olla. Arä lasko meid mitte sinno
 Onn s amist lija Sõgi nink Jogi päle kurjaste pruki;
 enae pühhända meile sebbäsamma, et meije sebbä sin-
 no Pehun peäme, wastawõrtame, hoäme, nink sinno
 se eest laielikkust temäme. Sis lasse nüüd meije
 Wilja häste siagineda, nink arri sinna essi meije
 Maad, jota temma Bürofuid, hämmeta temmä
 Künnetut, te teddä puttes nink pehmes Bihmaga,
 nink õnnisä temma Kaswatamist. Ehita sebbä
 Mjastaiga omma Häga, nink lasse omma Jälgi Kas-
 wast ilku, et Kengo ümbrekaot rõmulikko, Sõda
 räus Tõprid omma, nink Nume pakuste saiswa
 Wiljast; et rõdmsa oldas nink lautas, nink meije
 sinno fige sinno Tõ nink Häteggemisse eest woime
 Fittä, ajalikkust nink iggäwes, läbbi Jesusse Kristusse,
 sinno Poja, meije Jõsanda. Amen.

23. Üts Palwus Pattu Andisandmisse perräst.

D pühhä nink õige Jummal, üts Jummal. Tel
 jummalawallato Ello Mele perräst ei olle,
 kumma Heng Jummalawallatuid wihtap nink Kur-
 jateggüide päle Bihha kannap, kummal Hirm om
 Berre Püüdijst nink Kawwalaist, te sinna Wõlsjõ
 hukka satat, te kurri om, ei püssi mitte sinno man;
 te sinna ollet wotanu, rassedaste nuhhesda meid, kum-
 ma

ma sinno Käsude ülle astwa. Sinna ollet minno
 lassnu omma Sõnna kuuld a sada nin' ollet mulle omma
 Tahmist teda andnu; Ent minna olle, parrako
 Jummal! wallato olnu, ei olle sinno mitte pelganu
 nin' armastanu. Minna olle sinno Tahmist kül-
 leednu, ent minna ei olle henda mitte waimistanu, ei
 ta tennu se perrä mes sinna ollet lassnu. Minna olle,
 läbbi omma Ibhha Arrariknusse, läbbi se Ilma Pah-
 handusse nin' Kurrati Rihhotamisse, mitmal kombel
 sinno Sädusse wasta Pattu tennu. Sedda tunne
 nin' tunnista minna nüüd Süddämest ülles. Ent
 Oh! Kalls Issand, ärrä mingo mitte Kohto sisse
 omma Sullasse nin' Näütskloga sest sinno Ibhha ei
 suttu üesite kanda, kumba sinna Pattersille ahwardat.
 Kui sinna tahhat Pattu arwata, Issand, kes sis sa-
 ma jädäp? Ent sinna Armo, Issa, nin' lige Rõman
 Jummal, kumma man paljo Hallestamist om, mõtle
 omma Armo päle, kumb Ilmast sani om olau, nin'
 listuta kii minno Essitust, läbbi omma ülle üldiliko
 Hedusse nin' sure Armo; nin' kae omma armsa Poja
 Jesusse Kristusse päle, armas Issa, kuitao temma
 minno Pattu perräst om ärraraijetu. Kae temmä il-
 masüta läbbikawatu Kässä, kuitao temmä minno eest
 om Tõdd tennu. Kae temmä läbbipisteru Jalgu päle,
 kumma minno perräst säräst rasedat Käüki omma Käü-
 nu. Kae temmä ärrä raijetu Külle päle, kummast, kui
 suttitajast Lättest, Berri nin' Bessi, minno Pattu
 Pohhastamisses, om joostnu. Kae, kui hallosaste
 temmä Ibhho minno perräst om lödu. Mõtle temmä
 waiwalikko Nao päle, kummaga temmä henda minno
 eest Nistri kullen, kui õige Rõrge-Preester om ohwrit-
 senu; olle mulle armolik, nin' lasse minno temmä

Kulttegemisest ninē Masmisest minno pattu andis ninē iggāwes ossalikkus sada. Ent te minno ka wastes, läbbi omma Baimo Wäe, et minna wastes Inimises sa, et minnul Melehä om sinno Käsfust, et minna kanges sa, läbbi sinno Baimo, sissenpidditse Inimisse polest, Ussun, Armun ninē Totussen, Madolussen, Tassausen ninē Kannatussen, et Kristus läbbi Ussu ninē Armo wois minno sissen elläda, läbbi Totuse minno kinnitada; et minna ennāmb üttele pattu ninē üttele Häü sisse ei sa, enge iggāwese Elo sisse ülles peta. Kule minno allandiko palwust sinno sure armo perräst. Amen.

24. luts Palwus Kurrati Kinsatusse wasta.

Hallestaja ninē armolinne Jummal, kä sinna meid omman Sönnan ni ussutarolikkult mannitset Kurrati Pettusse ninē Kawwalusse eest, ninē kässet meid kaine olla ninē walwada, sest et Kurrat meijse ümbrel kōnnip, ninē otsip kedda temmä ärrä neläs, Minna kaiba sulle ninē tunnista ülles, et minna saggedaste, läbbi omma Julgusse ninē Biwitamisese, Kurratit olle saatnu minno kiusama, ninē olle tälle essi, minno Söänd waiwata ninē kurbastada, Ust ülles arwanu. Minna palle sinno Süddāmeest, anna mulle andis seddä Julgust, ninē anna mulle Kristolikkus Tarkust, et Kurrat minno ärrä ei petta, ei ka ärrä sata öige Te päält Kristussen; et temmä minno, läbbi Ahnusse, Kōrkusse ninē Eihha Himmo, kui omme Kapluga, Pattu, Hukkatusse ninē Katte-Mötte sisse ei touka. Oh! kinnita sinna minno omma Waiwoga, et minno Ust ei löppe. Sinna ollet ommere se kange Ärräwäärja lasse minno sinno sissen ka kange olla, ninē sinno Kangusse Wien kil Kurja Kiusatust

Kiusatusi ärräwäärda. Ehhita minno Jummalä Raudo
 Neiwaga, et minna löhta saista Kurrati Kawwala
 Eabbamisse wasta. Rinnita minno, et ma walmis
 olle Kurjal Päiwäl, ninf kii jöwwo ärrätallitada ninf
 laisma jädä. Lasse sinna omma Wälte minno Nör-
 kussen kange olla, et minno-ulle Jöwwo ei kiusata, enge,
 et Kiusatusselle säräne Ois saap, et minna seddä sutta
 lända. Sinno Kätte anna minno omma Waimo,
 sinna ollet minno ärrälunnastanu, o sinna ussutaw
 Jummal. Römusta minno jälle omma Onsussega,
 ninf sinno römuliä Waim piddägo minno ülles, läbbi
 Jesusse Kristusse sinno Poja meije Jäsanda. Amen.

25. Uts Palwus Eigesuggutsen Ristin ninf
 Willitsusen.

Armolinne, iggäwenne Jummal, sinna Hallestusse
 Eessa ninf Eige Römü Jummal, minna kaiba
 mulle ninf tunnista ülles, kahhetsewa, murtu ninf
 allandikko Söämega, et minna ei olle mitte ütfindä
 seddä Willitsust, enge ka paljo surembat Nuhtlust
 omme Wattuga ärrä teninu; seferräst tahha minna
 sinno Wihha lända, sest minna olle sinno wasta
 Watu tennu. Minna tunne ninf tija ka, et sinna
 seddä Willitsust minno päle ollet lähätanu, ninf et se
 sinno Käest tullep. Oh! Jäsand, ärrälaske omma
 Käat mitte ülli rassedaste minno pääl olla, et minna
 hukka ei lä. Minna tahha seddä Risti-Karrikat
 hääl Melel juwwo, kumba sinna, armas Jäsa, mulle
 ollet täütnu: Ärrä laske seddä mulle mitte olla sinno
 Wihha enge sinno Armo Karrikat. Mötie, armas
 Jäsa, minno Norkusse päle, ninf ärrä nuhtlego
 minno mitte omman Wihhan, ninf ärrä karristago
 minno mitte omman Hirnun. Minna painota
 omma

omma Süddame Pölwē sinno een nink palle Armo.
 Arralasko minno mitte senännaisen Häddan hukka
 sada. Oh! Jēsa, kui se sis sinno Tahminne om,
 et minna seddā Nisti wā Landma, si te omma
 pühhä Tahmissē perrā minnoga, ei mitte minno
 Kahjus, enge minno Kaswus nink Onnistussē.
 Siinul ei olle jo mitte Melchā melje Hukkaminne
 missēst, nink sinna ei olle ka omma armfat Poigā
 mitte läkhātanu Inimissi ärräriima, enge ülles
 piddāna. O! armas Jēsa, peä minno ülles sešne
 naste Nisti al; sinna ollet minnole Kaigi temmi, sū-
 rita minno jälle; sinna ollet minno tapnu, te minno
 jälle ellāmas. Lasse mulle sinno Armo Walget jälle
 rousta Pinnedān, et minna omma Nōmo sinno
 Armust nāe. Arralasko minno Usku, kui sultswat
 Tahri, mitte ärräristuda. Anna et minna sinno ni
 Nistin armaste, kui hāäl Pölwel, nink et minna
 sinno päle omma Lotust panne, et sulle, ligen min-
 no Baiwan nink Wallun ikkes Jēsa. Sōdā min-
 no wasta allale jāap. Kinnita minno Lotust, et
 se katšite ei mötle; minno Kannatust, et se ei heidi
 nink ei heidi. Te mulle seddā mōrro Karkat onsa-
 tikkus nink maggusas, et minna seddāsamma
 sinno Käest wasta wōtta, nink sinno Nimme appe-
 heika. Oh! armas Jēsa, sinna ollet jo üttelnu: Kas-
 woip kōl üs Emma omma Last ärrā unnetada, et
 temmā es peäs Armo heitma omma Jhho Poja päle;
 nink ehk temmā kōl seddāsamma ärrā unnetas, siiski
 ei tahha minna sinno mitte ärrā unnetada; Käte siise
 olle minna sinno tähhendanu. Mötle, Jēsand, se-
 sinnaste omma Sōnna pōle, nink ärrā unnetago
 minno mitte ärrā. Oh! kinnita minno Lotust, ar-
 mas

mas Issa, sest sinna ollet üttemu, et kii, kumma sinno päle lootwa, ei peä mitte Hui sisse jama. Issand, minna loda sinno päle, ärrä laste minno eäle Happe äda. Päästa minno ärrä, läbbi omma Sigusse. Käna omme Kõrwu minno pole, arwita minno kikkiselt. Minna heila sinno Appi, sinna tahhas minno kuulda. Olle sinna minno man minno Häde an; Eieso minno wälja, nink et minno Auwus. Täüs da, minno pikkä Säga, nink näüda mulle omma iggä west Önnistust. Amen.

26. Üts Palwus õnsa Orsa perräst.

Armas Issa Taiwan, armas Lunnastaja Jesus Kristus, nink Jummal pühhä Waim, sinna detelik, ainus nink kige üllemb Rõmustraja. Oh! kui kurjaste olle minna omma lühhikest Ello Orsa saatnu! Minno Ello Väiwi om weldi, nink minno Patru om paljo. Wähhämbat Äiga olle minna sulle ellanu, minno parrembat Äiga olle minna Tühhiussen kullus tanu. Oh! kui paljo Hääd olle minna mahha jänu! Kui paljo Kurja olle minna se wasta ütte koggomu! Oh! Anna andis, armas Issa, kii Armust. Ma kahhi se omme patru kigest sõames nink Käna henda neist ärrä sinno ja kige hä pole. Oh! katta minno patru kinni, armas Lunnastaja, omma Waggause nink Sigusse Särgiga. Oh! sürtita minno Henge omma Rõmoga, o sinna õnsalik Rõmustraja. Armas Jummal nink Issa, kui nüüd minno Äig täüs om, kumba sinna mulle ollet säednu, sis anna mulle õnnist, rahholikko nink rõmulikko Arcamines mist sestinnatsfest Ellust. Äja minnust wälja se Ilma Armo, nink Himmo kawwembas ellada. Anna mulle walmist nink rõmulikko Sõand ärrä lahka. Kaidsa

Raidsa ärrä kii Pelgo nink Hirno. Ehita minno Henge töisitse kindmä Usfuga Jესusse Kristusse Ärräs tenimisse päle. Lasse minno temmä Harou sissen hengata, kumbe temmä hennelle minno Onnistusse perräst om lastnu lüwowa. Katta minno Jესusse Kristusse Oigusse Särgiga. Sesinnatje Ehtega wi minno Wona Saja, et minna Jესusse Kristusse, minno Henge Pöigmihhe man olle, nink iggäwes temmä mannu jä, läbbi sesamma sinno Poja, meije Jēsanda. Amen.

VI. Pühhäst Ristmissest.

27. Üts Tennäminne pühhä Ristmissese eest, nink üts Palwus wastse Ello perräst.

Jggäwenne, kolmainus Jummal, Jēsa, Poig nink pühhä Waim. Minna tenna sinno Süddäs mest, et sinna minno pühhän Ristmissen minno Patust ollet puhtas möstnu, pohhastaru, pühhändanu nink ommas Lartses wasta wötnu. Sinna ollet minnoga Leppingut tennu, et sinna tahhat minno Esä, Hokekandja nink Üllespiddaja; minno Lunnastaja, Onnisteggija, nink Eestkostja; minno Römustaja nink Pühhändaja olla. Minna olle Kristust henne päle tömbnu, sis om nüüd temmä Surin minno Ello, temmä Oigus minno Wäggi; et mulle nüüd, konna ma Kristusse sissen olle, Pat, Surin, Kurrat, Pörgo-Haud nink Jlm ei woi Kahjo tetta. Minna pididi sesamma pühha Leppingo perrä tagganema Kurratit, nink kii temmä Tekko; minna pididi latselikun Eorussen sinno, minno Jummal, Lunnastaja nink Pühhändaja, uskma nink latselikun Sönnawötmis-

sen orjama; ent ma kaiba sulle kurblikkust Süddä-
mest, et minna omma Kristi-Leppingo ülle, sagedaste
lännu, nink sinno wasta Pattu tennu. Oh! anna
mulle andis seddä Pattu Jesusse Kristusse perräst,
nink anna mulle omma pühhä Waino, et minna
eddispäide, ötse kui minna Kristust henne päle olle
tömbnu, nida ka temma sissen käu. Anna et minna
hendä ommast Krist-Leppingust figen Kannatamissen,
ka Surman rönuuta. Lasse minno minno Otsani
se perrä elläda. Ärälasko minno mitre armastada
Kurrati Tekko, Pattu, kummast sinna minno pühhan
Kristmisen ollet puhtos möstnu. Sest et minna,
o Issand Jesus, läbbi Kristmisen sinnoga olle ärrä-
tolu nink mahha mattetu: sis anna sinna mulle omma
Armo, wanna Adamit, minno patlikko Kurjust, läbbi
eggäpäiwatse Rahhitemisse nink Pattuškäännisse,
henne sissen ärrä uppotada, et minna wastin Ellun
sinno wois orjata, siin ajalikkust, nink nida kui sinno
Leppingo Piddaja sinno man olla nink sinno mannu
jäda iggawes, läbbi Jesusse Kristusse, sinno Poja,
meije Issanda. Amen.

V. Pattu Üllestunnistamisest nink pühhäst Lawwale • Minnemisest.

28. Üts Palwus Pattu Tundmisse nink õige
Pattuškäännisse perräst.

Armolinne, hallestaja Jummal, sinna ollet kanna-
talik nink surest Heidussest nink Usust, sinna
kutsut meid eggä Päiwa, läbbi omma Sõnna Armo-
Juttusse, kristlikko Umbrekäännisse pole, nink las set
ommal Nimmel figille Inimistille kuulutada Pattu-
käännist

Käändmist nink Pattuandisandmist. Päle se sis ollet
 sinna meijega lannatalkk, läbbi omma Pikkämele nink
 ilawälja pajatamata Armo, et sinna arkitsest Pattu-
 side päle ei tulle, neide kurya Ed nink Pattu perreäst
 omma öige Wibha nink Sundussega nadsammu
 nuhtlema; enge sinna annat Uiga parrandada, et
 kellele minkisuggust ei olle sinno päle kaibata, nink
 minkisuggust sinno päle tösta. Sest sinno Tahtminne
 ei olle mitte, et ütse peap hukka sama, enge et hendä
 kii Pattust käänwa nink iggäwest Ello sawa. O ar-
 mas Jummal, sinna tijät meije Wibha Kurjust nink
 Süddäme Kallesrus, et meije läbbi Peris. Pattu
 nidäde olleme ärräritöstu, nink ni süggäwette Pattu
 sisse sadanu, et meije hennesest essi ei löhta üllest
 tosta, ehl hendä ümbrekäända. Seperräst pallo
 minna sinno, läbbi omma Jesanda Jesusse Kristusse
 Käije, kána sinna minno henne pole, sis käänwas
 minno ümbre, sest sinna ollet minno Jummal; nink
 kui sinna minno ümbre kánat, sis kána minna hendä
 Pattust. Sütilta sinna minno, Jesand, sis sa minna
 terwes, awwita sinna minno, sis olle minna awwitetu,
 Nätle, minna olle kui ärrä essinu nink ärräkaddonu
 Lammas, otssi sinna omma Sullast (Mäutsikut) et
 minna sinno Kästü ärrä ei unnera. Pohhastä min-
 no, et minna puhraš sa, mösse minna, et minna wal-
 ges sa kui Lummi. Lo minno sisse, Jummal, ütse poh-
 hastä Seänd, nink anna mulle ütse wašset kindmät
 Wainio. Ärrä heitko minno mitte sinno. Walgest
 ärrä, nink omma puhhä Wainio ärrä wötke minnust
 mitte ärrä. O armas Jesus, kae minno päle sel
 kombel, kui sinna ollet kaenu Maria Maddalena, se
 pattusikäänja Pattuse päle, kui temmä sinno Jalgu

een maan olli, nink omme Pattu perräst ik. Anna mulle diget Kahhusemist nink haiget Meelt ülle minno Pattu, ka tõrrentko Usku, kindmä Locust sinno Arms päle, nink päle se, diget Pattustäämmusse Suggu. Lasje minno omma Kodd. Orsmisse Aiga tutta, nink ärrä lasko minno sinno Helbussse Rikkust mitte ärrä põlge, et minna seddä wastawõtlikko Aiga nink Onsusse Päiwä ei lasje möda minnä, nink ei wiwi, henda sinno, omma Jummalä nink Jssanda pole täända; omma Parrandust Päiwäst Päiwä, ei ka wiimise Eanni päle, ei rowita, enge et minna täändä sei sammal Päiwäl umbrekänä, nink henda parranda. Amen.

29. Üts arwalik Pattu ülestunnistaminne.

Jggawenne, dige Jummal, hallik Jssa, minna Swaine pattane Jnniminne tunnista üles, et minna ei olle üsinda Paccun sadu nink sündinu; enge minna olle ka kük omma Ello Aiga, Patsest sani senni Jnnini, mitma rasseda Pattuga eddisi saatnu. Sest minna ei olle siso, omma Jssandat nink Jummalat, kigest Süddämest, Hengest nink Jdrowust mitte armastanu nink pelgänu, ei olle sinno päle ka, kige Aisja ülle, mitte loornu, sinno Namine ei olle minna Süddämest mitte appi heigänu, ei ka kienu: enge minna olle seddäsamma kuriaste pruuknu. Nredmissse, Wandmissse, Wölsmissse nink Pemmissega. Sinno pühhä Sömma Jattust olle minna saggede ärräpõlgnu, nink ei olle henda ikkes se päle parrandanu. Minna et olle ka omma Lähheimat mitte ikkes armastanu kui henda esst, enge olle teddä mönnit lörd wihtanu, ärräpõlgnu, tälle Kurja nink Kahjo tennu. Minna olle möndäbaste Kurja himmustanu, omma pühhä

Ristmissse

Kristnissse Leppingo ille astnu. Nink kuitao minna
 nuudo sinno roasta olle Pattu tennu, olgo Eö,
 Sömma ehk Möttega, sallajalt, ehk arowalikult,
 nink fik minny ärcäpedetu Essitust, mist sinna
 kui Süddäme Tundja, minno tijat süüdlilko olle-
 wat, parrembaste kui minna essi woi teda, seddä
 tunnista minna üles södmelilko Kahhitesemisse nink
 haige Melega. Minna olle jo üts kōlbmata Sul-
 lane, nink olle Pattu tennu Taima nink sinno
 roasta. Minna ei olle mitte ni arowus, et minna
 sinno Patses peä kutsutama, nink et minna omme
 Silmi sinno een peä ülestōstma; sest minna olle sinno
 omme miemasuggutse nink rasseda Patruka wäega
 ärcäwihhastanu, omma waißt Henge nink Söänd ras-
 sedaste koormanu. Mesamma Pattu litswa minno,
 nink omma mulle kui rasse Koorma rassedas sanu.
 Minna tulle ommette, sel Armo Ujal, nink orsi App,
 nink Armo sinno pohjatuma Armo nink Hallestusse
 man. O Jesand Jummal, olle armoliik mulle wai-
 selle Patratselle. Anna mulle andis minno Pattu,
 sinno arma Poja Jesusse Kristusse ilmsüta Surma
 perräst, nink anna mulle minno Elio parrandada.
 Amen.

30. Enne kui Pattale mintas.

Zggäwenne Jummal, taiwane Jsa, sest et minna
 nüüd omma Pattu Tundmissse päle, minno ndr-
 ga Usfu Kinnitusses, tahha Pattale minna, nink sääl
 essitarrälilko Wallale. Kulutamist nink Pattu Andis-
 andmist sada: sis palle minna sinno Süddämeest, an-
 na sinna mulle omma pühhä Waimo, et minna, se-
 sinnatse sure Armo Eö päle, õige walmis wois olla,
 nink minna, õise kui nüüd sin ma pääl, nida ka sääl
 üllemän

Mewän taiwan, minno pautust täwweikkult wois sada
 irwäpästetus. Anna ka, et minna hendä sefšinnatsest
 Wallalepästmitsest ikkes ninkeggäl Dial rōmusta, sinno
 Armo ninke iggawerše Ello kindmäs Kinniusse, läbbi
 minno arma Poja, meije Isšanda ninke Onnisteggija,
 Kristusse Jesusse. Amen.

31. Pattu illestunnietaminne Kerke Isšanda een.

Minna waine pattane Jumminne kaiba ninke tunc
 nista illes, Jummalala ninke teije, temmä Sul
 ase een, et minna ei olle mitte üsinda Pattu sadu
 ninke sündinu, enge olle ka kige omma Ello Ed, am
 nak sešinnatse Jummini, saggedaste karka Mōite, pat
 kko Sōnnu ninke Eōga, ni omma arma Jummalala,
 kui minno Lähheniba wasta, Pattu tennu, ninke olle
 läbbi ajalikko ninke iggawest Ruhilust herne päle
 hoormanu. Ent sefš et minna kile neidsinnatšid omme
 Pattu, rōšitsen Kahhitemišsen, olle kahhitemu, nida
 kui nemmä mulle ka Süddamest Haiget tewa, ja ka
 Jesusse Kristusse kallist ärräteenmist kindmälte ussu:
 Isšalle minna nüüd, et teije tahhase minno, Jummalala
 walest, kigest minno Pautust wallale kulytada ninke
 mulle, minno Usšu Kinnitussen, Isšanda Jesusse
 Kristusse Jhho ninke Berre kallist Saakramenti jag
 gada. Minna tahha hendä eddispäide, läbbi Jum
 mala pühhä Waimo Abbi, Pattu eest hoita, omma
 Ello parrandada ninke nida ellada, kui öige Kisti
 Jumimesse Kohhus om.

32. Tennaminne perrast Pattu Andisandmiose Samist.

Elgewäggerwänne, armolinne ninke hallelil Jum
 mal, ninke Isša, minna üle sulle omma Süddä
 me

me Pohjast Kittust, nink Tenno, sesinnatse sure Armo
 nink Häteggemisse eest, kumba sinna mulle parhella
 ni isfalikkult ollet näüttnu, et sinna minno waist Pat-
 tast jälle armolikkult ollet wasta wötnu, nink mulle
 läbbi se pühha Ballalekulutamisse, kii minno Pattu
 andisandnu, nink iggawest Ello wastsest jälle toora-
 nu, sinno arma Poja Jesusse Kristusse perräst. Min-
 na palle sinno Süddämeest, sinna tahhas minno ni
 suggutsen Armon ikkes isfalikkult üllespiddada, nink
 omma pühha Waimo mulle anda, et minna seddä
 sadu armolikko Andisandmist kindmält ussu, nink
 hendä sest nüüd nink eggäl Ajal, Egen Riisatussen,
 nink Willitususen rõmusta, nink seperräst kii Hääd
 sinnust loda. Anna mulle ka omma pühha Waimo
 Armo, et minna eddispäide Pattu ikkes ennämbesse
 wihka, hendä se eest sure Holega hoja, nink minno
 Eihhale ennämb Melewallust ei jättä, Pattu tetta-
 enge et minna läbbi kange Palwusse, sellesammale
 omman Kurmissen wasta panne, nink kii minno
 Ello sinno Tahmissesse perrä säe nink ped. Nink mes
 minna weel se Asja si-sen ei löhta, nida kui minna
 sulle ikkes weel omma Nörkust Süddäme Puhkamis-
 sega üllestunnista: sis saisa sinna läbbi omma kange
 Sömma nink pühha Waimo, minno man, nink aw-
 mita minno seddä ärräwäärda; kii, sinno arma
 Poja, minno Isanda, Jesusse Kristusse perräst.
 Amen.

33. Üts Palwus enne Lawwaleminnemist.

Isand Jesus Kristus, iggäwenne Jummalä Poig,
 ke sinna kui rõisine Jnniminne meije eest Surwa
 ollet kannatanu, meid Pattust nink iggäwetsest Huk-
 kaminnemissest ärrälunnastanu. Nink et meije ni
 suggust

Juggust sinno Armo eäle ärrä es unnetas, sis ollet
 sinna omma n wilmisen Oddango. Sööm. Ajan meile
 iggäwest Mälletust säednu, nink wastset Leppingut
 meijega tennu, kumman Uskikkuike Pattu iggäwel
 ennämb ei peä mälletetama: kun sinna meile ollet
 säednu nink andnu sinno töisist Jhho Eiwon sūrwa,
 nink sinno pūhā Werd Winan juowa, nink ollet
 se man tootanu meije Pattu meile andis anda. Meije
 waise pattatse Innimisse tukeme sinno, Eige Arms
 nink Hallestusse Läite mannu, nink palleme sinno,
 mösse ärrä meist kii meije Pattu nink Wigga; poh-
 hasta nink kōtuta meije Henge, et meije töisitse Kah-
 hitesemisse nink haige Melega, digen kindmān Usfun,
 Luwustamissega, ausalikkult nink töisikkult, sinno
 pūhā Jhho nink Werd meije Onnistusses wasta
 wōttame. Anna, et läbbi sesinnatse wastse Leppingo
 Sallausse meije Uskawatetas, meije Lotus kinnite-
 tas, meije Armastus läüdetas, meije nörl Süddā rö-
 mustetas, Kiusatus ärräwāartas, nink meije omman
 Söämen sinno jummalikkust Helbussfest nink meije
 Henge iggäwestest Lunnastussfest ikkes kindmās nink
 julges same, et meije nūdade woime tutta seddā ülle-
 üldlikko Armo, kumb sensinnatsen Saakramentin om
 ärräpedetu. O Helde Jōsand, anna meile meije
 Roistusse walgusteru Silmi, et meije woime tutta,
 kumb meije Perrāndusse Lotus olnes, nink mārāne
 sinno kalli Oddango. Sööm. Aja Rikkus om, kum-
 man sinna melle omma Jhho nink Werrega wālia
 jaggat Pattu Andisandmist, töttelikko Digust, nink
 Eigesuggust taiwalikko Hād, et meije saggedaste
 seddā pūhā Oddango. Sööm. Aige säddāmelikko
 Hinnuga tullikkult wasta wōttame, sinno Mag-

gufust maidsame, sinno Armo tunneme, nink meid
 läbbi jälle sinno pole läüdetas. Bötta sinna meil
 ärrä fik, mes sinno Mele perräst ei olle, nink mes
 meid sinnujt ärräkänöp. Anna meile sebdä, mes
 meid sinno pole sadap nink juhhatap, et meije sefime
 natse ömalikko Tarwa surest Onsusst oosalikkus same
 nink et meije issusid nink jannusid Henge sin södetas
 nink nemmä sääl iggäweisen Ellun ka Tarwa Leiba ja
 fik taim likko andid hennele sawa, amen!

34. Üts Palwus, Es ütelda, kui ötse Altari
 ette jo astetas.

Minna ussu, Issand, nink tunnista ülles, et sinna
 ollet Kristus, elläwa Jummal Poig. Minna
 ussu nink tunnista ka ülles, o Issand! et se, mes
 minna sa pühän Altari sakramentin sama, om
 sinno törest Jhho nink sinno kallis Berri. O
 Issand, heldä Armo minno päle, nink anna mulle
 minno Pattu andis. Minno Jummal nink minno
 Issand, minno Lunnastaja nink Onnisteggija, ärrä
 laske minno mitte sebdä suurt Pühändust Sun
 dusse, enge Pohhastamisse nink Pühändamisse,
 minno Henge Onnistusse nink Süttitamisse, ka
 sinno iggäweise Hä ja Aroustusse Samisse, was
 ta wötta; se sinna ollet kitteru, omma figewäg
 gewa Issä nink pühä Waimoga, nüüd nink iggä
 wes. Amen.

35. Üts Tennäminne perräst pühä Öddango.
 Säöm: Uja Samist.

Sfigewäggewänne, iggäwenne Jummal, minna
 üttele sinno jummalikkulle, rohelle Heibuselle
 Süddämet Kittust nink Tenno, et sinna minno nüüd
 jälle omma aino Poja, Jesusse Kristusse, minno
 Issanda

Jesanda õnsalikko Eihha nink Berrega ollet sõõnu nink jootnu. Nink minna palle sinno allandikkult, sata sinna läbbi omma pühhä Waimo minno sissen, et õtse nida kui minna parhella seddä pühhä Saakramenti Suga olle wasta wõtnu, minna ka nida sinno jummalikko Armo, Wattu Andisandmist, Ühendamist Kristussega, nink iggäwest Ello, mes sinna mulle kii sensinnatsen pühhän Saakramentin ni armolikkult ollet änganu nink jagganu, kindmä Usuga wois kinni tabbada nink iggäwes pidada, läbbi sinno armo Poja, Jesusse Kristusse, meije Jesanda Amen.

36. Weel üts rõine Tennaminne.

Jesand Jesus Kristus, minna ütse sulle Süddämeest Kirtust nink Tenno, et sinna minno woist paklikko Innimist taas figest Esitussest ollet puhtas mõõtnu, ka nisuggutses tõttelikkus nink kindmäs Ardamõõtmises, nink fige minno Wattu Andisandmisses, omma tõttelikko Jhho nink Berrega ollet sõõnu nink jootnu, nink minno kui ütse ärrateoteru Last, nisuggutses Pohhastamisse perrä, omma jummalikko Armo nink Hallestusse sisse jälle wasta wõtnu, nink minno ommale Esfale laitmata, puhtaste nink weata näütat nink ette säet. Minna palle sinno Süddämeest nink figest ommast Wäest, sinna tahhas omma Häteggemisse perrä weel seddä sinnä mammu panna, nink mulle omma Armo, läbbi pühhä Waimo Saatmisse, armolikkult onda, et minna nisuggust sinno suurt Helldust nink Hallestust wois tu ta, Tennoga seddä wasta wõtta, nink sinno Süddämeest Pitta nink awwustada, minno Ello Gal. Sinna tahhas ka eddispäide läbbi omma pühhä Waimo minno sissen sata nink tallisa-

Da, et minna ommale Lähhemballa, Kif, mes temmä minno wasta teep, Süddämest ka andis omma, nida kui sinna, Jssand, mulle kif minno suri nink mitmat fuggutsid Essicussi kohlalt nink kogaona ollet andis andnu, ia ka kohlalt ärrälistoranu, nink ei tahha neid eäle ennämb mälletada; et minna ka omma Lähhembat armasta, nink tälle Süddämest Hääd te, nida kui sinna, Jssand, mulle ennämb, kui minna sinno se eest surta tennäda, ollet lastnu sündida; et sinno, o wagga nink usjutaw Jummal, meije sissen kirtetas nink aurostetas, sinno Eesa nink pühhä Waimoga. Amen.

37. Üts Palwus öige Pattustkäännisse Suggu nink Ello Parrandamise perräst.

S ligewäggewänne, armolinne Jummal nink Jssa, te sinna minno näüd jälle, omma Voja perräst, Armo sisse ollet wasta wötnu, nink minno nisuggutsfest Heldussfest nink taiwalikkust Armo, Barrast wastsfest pühhän Oddango-Södm-Aian kinnitanu; Kuis minna sinno se eest peä tennäma? Armas Jssa, sinna ei pürowa jo middäke minnust, kui ennege leddä, et minna sinno peä pelgäma, nink öige sinno Te päät Käüma, sinno armastama, sinno öigest Süddämest nink öigest Hengest oriama, sinno Käsku piddäma, nink sinno pole holdma, et minno Kässi wois häste Kärowä. Sest minnole om selgede üttestu, mes hä om, nink mes sinna, Jssanda, minnust pürowät: Sinno Sömma piddäda, Armo näüta, nink allandik ulla sinno cen. Jah, Jssa, minno Meel olles küt Pattu mahha jätta, nink sinno Tahtmisse perrä elläda, ent minna ei lörowä ni paljo Joudo nink Rami mo henne sissen mitte. Tahtmist om mul küt, ene

Hääd

Hääd tetta ei lörowä minna mitte. Seperräst kuma marda minna omma Pölwega sinno wole, nink palle allandikkult, sinna rahhas mulle ütte tölst Söänd, se wanna krowitse Söame Assemelle, ütte wastset lih halikko Söänd nink ütte wastset Waimo anda, nink säräst Inuimist minnust tetta, ke sinno tunnep, ussutaowlikkult sinno perrä kääp, sinno Käskun kōnnip nink se perrä teep. Anna mulle, o Jesand, sinno Sädust nink sinno Welgo minno Süddäme fiese, et minna sinnust ennämb ei taggane, enge sinno Söanna nink Häält kule, sinno ussutaowlikkult nink digede orja, nink sinno aino ütjinda omman Söämen kanna. Anna, et minna wanna Inuimist mahha heidä, neid Lulikkmissi, kumma Ma pääl omma, koleta; ent se wasta omma Mele Waimun wasties sa, nink wastset Inuimist henne päle tömba, ke sinno perrä om lodu töttelikkun Digusfen nink Pühhäusen. Wallitse minno, o Jesä, omma pühhä Waimoga, et minna päle se hendä ennämb ärrä ei teota mingisuggutse Partu ehk Häüga, nink se läbbi hendä essi hirmsaste, enge et minna nisuggust hirmsat Asja sinno Palze eest ärrä kassi, omma Rät Ullekohtust kána, nink sinno Käsku perrä ellä. Anna et minna eddispäide ennämb hennele essi ei ellä, enge sinno nink sinno armole Pejale, Jesusse Kristusselle, ke minno eest om ärräkolu nink ullestönu, nink minno parhella jälle omma Eihha nink Werrega wasties Ellus om södnu nink jootnu. Anna, et minna omman Jhün nink omman Waimun sinno kitta, nink sinno orja Pühhäusen nink Digusfen, kumb sinno Mele perräst om, Eige omma Ello Eäl. Se tarwis anna sinna mulle omma jummalikko Armo nink Joude, Jesusse Kristusse perräst. Amen.

Pühhä.

Pühhä - Uija Waltuuse.

38. Pühha Päiwal enne Juttust.

Iggäwenne, armolinne Jummal, tairwane Jēss, kummaſt lii hā minē tairwelikkō Ande tulleva; minna wainē Pattane olle Romuſt nidade ärrärikkōru, et minna hennēſt eſſi ei kōhta middāke Hāād tetta, tūtta, ehk omma Henge Onniſtuſſeſ piddāda. Se perrāſt yalle minna ſinno, läbbi ſinno Poja Jēſuſſe Kriſtuſſe, ſinna tahhaſ minno Sōänd, läbbi omma pühhä Waino walguſtada, pohhaſtada niik wale nuſtada, et minna ſinno jummalikkō Sōnna Juttuſt ihholikkō Kōrwuga üſſinde ei kule, enge ka Sūdāmen hoja, Pattu maaha jātta, niik omma kōggona Ello ſe perrā ſāe, ſinno Auruſ, minno Lāhhemba Tulluſ, niik minno ommaſ ajalikkōſ Hāāſ, niik iggāwēſeſ Onniſtuſſeſ. Seddā tahhaſ ſinna tetta Jēſuſſe Kriſtuſſe läbbi, pühhä Waino Wāen. Amen.

39. Perrāſt Juttuſt.

Minna tennā ſinno, minno tairwane Jēſa, ſeſinnatſe ſure Armo eſſt, et ſinna mulle waiſelle Pattarſelle Rōmuſ omma pühhä Sōnna ni rikkalik. Kuluſ ollet laſknu kulutada niik ette kanda: kinnita ſinna, o Jummal, ſeddā meije Sōāme ſiſſen, et meije ikkeſ ſinno Sundniſſen kaſwome niik Weerd wōdſtame. Ärrälakko ſeddā mitte üſſindā meije man, enge ka mu Rahwa man tutwaſ ſada niik wālja laggoda, et ſe meije niik kige Inniniſte Sōāmette wois nak. Kata niik neib hāmmetada, ötſe nida kui Wiim niik Lummi Maad neſtutap niik wiſſaliſſeſ teep: et meije oppeme ſinno, iggāwēſt Jummalat, ögebe tumbma,
Uopt

Uppi heikama, litma, aawustama nink temmäma, et
meije ka kii, mes meije teme nink järtäme, sinno pühhä
Käsu perrä tallitame, et meid ikkes löitas kui sonna-
wötlikko Latsi, nink meije wimäre iggäwetsest Ellust
nink Perrändussest, mes meile Jესusse Kristusse läbe
bi om sadetu, ossalikkus same. Amen.

Talwiste Pühhäl.

40. Üts Tennäminne Jესusse Kristusse Innis-
misses, Samiose nink Sündmisses eest.

S sinna helde nink armsa Jummalä Poig, Jēsand
Jesus Kristus, sinna Innimiste Suggu Ar-
mastaja, sulle olgo iggäwetsest Ujal Rittus nink Ten-
no, et sinna ollet tahtnu Innimisse Lomo, Eihha nink
Werd henne päle wötta, nink kigitte (ent ilma Pat-
tura) meije Laste saarnatseš sada. Oh Jēsand, mes
om Inniminne, et sinna reddä ni sures peät? et sinna
saet Eihhas meije Eihhast, nink Luus meije Luist, et
sinna meid Jhho nink Henge polest aawitas nink
önsas tees? Inniminne olli Jummalast ärrätagganu,
ärräwannotu nink Jummalä Eihha al; sis saas sin-
na, sinna Jēsanda Önnistetü, Innimisses, et meid
Jummalaga ühhendetas, önnistetas nink Jumma-
last armastetas. Eest kuis woip nüüd Jummal
meije päle wihhane olla, kuis temmä meid woip ärrä-
rikku, konna meije temmä Eihha nink Weri olleme?
Keäke ei olle eäle omma Eihha wihkanu, enge hoijap
nink hälitsep seddä. Oh! sis kaidsa meid weel eddis-
päide, sinna kige armsamb Jēsand Jesus, kigen meije
Jhho nink Henge Häddän. Näuta wäggewält ülles,
sest et sinna, töisime Jummal meijega, meije Eihhas
meije

meije Welles ollet sanu, et meile Kurrat, Surm, Jint
nink Pat ei moi Kahjo terra. Te mid ka jummalit-
kust komust ossalises, Lasse meid sin sinnoga olla
pühheteru, nink iggawes sinno mannu jada, sinno
Junnisses, Samisse verräst. Amen.

41. Wastfel Ajastajal.

Sinna wagga Issand Jesus Kristus, minna ten-
na sinno omma Süddäme Pohjast, Eige sinno
arwamata Häteggemisse eest, mes sinna mulle minno
Ello Eäl, nink essiärrälikkult minnewäl Ajastajal ni
rikkälikkult oll t näütnu, et sinna minno terwest Jhho
nink Henge polest senni Ajani ollet hoidnu, kaitstu
nink üll spiddänu. Ent minna tunništa ülles, et
minna (parrako Jummal!) minnewäl Ajastajal
paljo nink arwamata Partu olle tennu. Ent minna
ustu ka kindmäste, et sinna, täambätsel Pälwät,
omma eesmätsid Berre Zikkakeissi, Eige minno
Partu eest nirohkede ollet ärrawallanu, nink sega mulle
sedda saatnu, et kii minno Partu, mes minna sel wan-
nal Ajastajal nink Eige omma Ello Eäl olle tennu, kui-
ma neist umbrekänä, mulle woiva sada andis antus.
Se eest ütte minna sulle Süddämeest Kuttust nink Tenno,
senat kui Höngo minno sissen om; Nink palle sinno,
sinno Berre-Pissaride perräst, kumbe sinna minno
Partu-perräst ollet ärrä wallanu, et sinna es tahhas
mitte wanna Bölga arwata, ei ka endsid Partu
mälletada, enge neidsammu kii, ka neid sallaja Essi-
tussi, selgest heldest Armust andisanda, sinno Eige
pühhamba Berre-Pissaride perräst. Eo ka wastse
Ajastajas minno sisse ütte wastset Söänd, nink anna
mulle ütte wastset kindmät Waimo, et minna ei lä
wanna partu reggema wastfel Ajastajal; enge lasse min-

No se wastse Ujastajaga wastset Ello nakkata, nink õn-
nista mulle ka wastset Onne nink Onnis:ust sesamma siss-
sen. Onnista, kaidsa nink hoija sinna meije Üllembat
Wallitseja nink kii kristlikko Üllembid. Onnista
Kerkut nink Koli. Hoja meile sinno õnsasteggawa
Sõnna Walgust. Onnista meije Patoitust nink
Käe Tõdd. Anna meile armsat Ma, nink Henge-
Rahho, nink rõmusta meid ni tarowa kui meije euäs
me. Amen.

42. Kolme Runninga Päiwal.

Jesand Jesus, sinna kõrgeste kiteru Auwo, nink
Armo, Runningas, meije tennäme sinna, et
sinna hennelle Judalissist nink Pagganist ütte Koggo-
dust ollet koggonu, nink meije Suust hennelle Kircust
walmistanu. Hoja meid tawatsse Tarkusse man,
kumba sinna nelle Targule ollet arwaldanu. Anna
meile sinno pühhä Waimo, et meije sinno nink sinno
Riki figest Süddämeest otsime. Anna, et meije sinno
Sõnna, kui selgeste paistwa Jimme, Tähhe, perrä
Käüme. Laste meid sinno pühhä Nimme, Wain-
laste nink Sõpru een, ülestunnistada. Wallitse
meid, Jesand, omma pühhä Waimoga, et sinno
Sündnisse läüdetu Rõõm meije sissen sures saap.
Kule meije Puhkamist nink Palwust. Wõtta wasta
meije Ohwid, kumbe sinna meile essi ollet andnu,
Ussu Kulda, meije Palwusse Tümminat, nink meije
ärrärõhhotu Süddäme Mürä. Hoja meid lige
kähjoliikko Pattu, Te eest. Sinno pühhä Waim
saacko meid taslaste Te päle. Anna meile figille,
perräst seddäsinnast Ello, iggäwest wastset Ujastaiga,
nink rõmulikko Wabba, Ujastaiga iggäwestsen Ellun.
Sis tahhame sinno nink sinno Essä, pühhä Waimo-
moga

moga üteliſe, titta niñ aumustada, illes niñ iggä werſes Ujas. Amen.

43. Üts Nöcleminne Kristusſe Kannaruſe päle, niñ üts Tennäminne ſe eest.

O Jofand Jefus Kristus, minno Henge uſutaw Uemastaja, minna üle ſulle, Ricutſt niñ Tendo ſinno ſure Armo niñ Hiimno eest, kumba ſul om oinu minno eest kannatada, kui ſinna wabba Melega omme Wainlaiste waſta läſit, niñ henda neide Kätte annit. Minna tenna ſinno, et ſinna minno perräſt ollet tahtnu kannata Kaplu, Edeli, Sügmist, miſmaſugguſt Tillo, werriſid Joni niñ Peſmiſt, niñ laſſit Oriawitſuga omma Pääd pinada. Seſt et ſinna niid meije Patu perräſt ollet lödu, niñ ſe Nuhtlas, kumba meije olleme ärrä reninu, ſinno päle om Patu: ſis laſſe meid Rahho olla Säduſſe niñ Patu Pääkaibmiſſe eest, niñ ſütrita meid ſinno Naigi läbbi. Anna meile ka ütte walmiſt, hämelello Sdänd, ſinno perräſt kannatada, niñ henda kobbalt ſulle ülles ohwritſeda, ſinnule Uurus, ka kif Pölgmiſt niñ Tillo hääl Mele ſallida. Minna tenna ſinno, Jofand Jefus, et ſinna henda ni möro Gurina ſiſſe ollet laſſnu weddada, niñ omma Risti eſſi ollet tahtnu kanda. Anna mulle ka Kannaruſt omma Risti kanda, niñ iſſalikko Kariſtamist Zummaläſt hääd Melel waſta wötta, ka ſinno Egen Ristiin titta. Minna tenna ſinno, et ſinna henda paljalt niñ allaste ollet laſſau Risti külge lürowa. Oh anna mulle, et minna wanna Adamit, omma patlikko Kurjuſt, mahha heida, niñ henda ſinno Waggauſſe niñ Diguſſe walge Särgiga kat a. Käna minno Sdänd ſinno pole niñ römüſta minno minno

minno Kristin iggawetse Ello Toocusse Rinnitussega. Anna et minna ka haäl Meel sinoga kii omma Himmo nink Tahmist Kristi päle po, selle Imale ärräkole, et sinno Kristi Edminne ikkes minno Süd. Dämen om, nink minno Eohhalt sinno saarnatset teep. Minna tennä sinno, et sinna ollet lastu Kristi küllet omma Werb ärrawallada, omme Jalgu nink Kässi läbbi kairwa; et sinna ollet omma Henge ärraheinu, nink omma Kälge lastu awwada. Minna palle sinno, sinno mödero nink libbeda Surma perräst, läbbi sinno Berre nink Kannatusse, sinna tahhas minno seddä laske wasca wötta, minno Pattu Andisandmisses nink iggawetset Ellus, et minno Heng pohhastetas nink möstas läbbi sinno Berre, et tennä ka puhhas nink teotamatta wois ärralahku, nink iggawes sinnoga olla ühhenberu. Minna tennä sinno ka, minno Issand Jesus, et sinna omma pühhä Rehha ollet tahnu laske Hauda panna; nink walle sinno, sinna tahhas omme Raigi sisen minno Hengele Hengust anda, nink minno Ihho Mullen, kumba sinna omma Rehha nink Martussega jälle ollet püh. händanu, fenni laske maggada, kui sinna teddä toi Päiwäl iggawetse Ello sisse jälle ülles ärratat, nink et minna midade sinno, omma Eunnustajaga, wois ellada, sinno omman Eihhan nähta, nink sinno Edmust iggaweste osalikkus sada, sinno libbeda Kannatusse nink Surma perräst, o Issand Jesus. Amen.

Kristusse Üllestõsemisse Pühhäl.

44. Üts Tennäminne Kristusse Üllestõsemisse eest.

Issand Jesus Kristus, sinna wägaw Woinusse Wõtja, sinna Pattu Kistotaja, Surma Ärra

Wäärja ninf Pörgo : Harwa Arrahäeraja. Minna
 ürie sulle Süddämest Kirtust ninf Tenno, sinno reev
 molikko, rõdansa Üllestõsemisse eest, kumma läbbi
 sinna Surmale temmä Wälke ollet ärräwõdnu, Di
 gust ninf iggäwewest Ello meile kinnitanu. Sinna ollet
 hendä ülles näütnu kui fige wäggewat Jesandat,
 kummal om Pörgo : Harwa ninf Surma Wõimid;
 ninf näise, nüüd ollet sinna llaw iggäwewest iggäwewes
 Njas. Sinna ollet meid Surmast ärräpästnu, et
 sinno Ustlikko nüüd sinno sisen wõima kitta: Surm,
 kus om sinno Astia? Pörgo : Haud, kus om sinno
 Wõimus? Enc kummalalle oigo Tenno, ke meile
 Wõimust om andnu, läbbi meije Jesanda Jesusse
 Kristusse. Seperräst lautas täambä Rõnnuga
 Wõimusest Digebe Korinssja. Seperräst kitta
 minna sinno ka sel Pääwal, o Jesand, ninf palle
 sinno, anna sinna mulle omma Armo, et minna wõis
 tõisisen Pättusläännuisen sinnoga waimolikkult ülles
 tousta. Lasie mul Dosa olla - eddimätsesst Üllestõus-
 missest, et tõisei Surmal Wõimust minno ülle ei sa.
 Sinna ollet Üllestõuseminne ninf Ello, ke sinno sisse
 ussup, se saap elläma, ehk temmä kui ajalikkult kolep.
 Sis sata nüüd, Jesand, läbbi omma pühhä Waimo,
 minno sisse tõisist Ustu, et minna sinno sisen woi
 elläda. Näüta sinna ka ülles, hendä minno sisen
 elläwat. Wära ärrä minno sisen seddä Jma,
 Pattu, Surma, Pörgo : Hauda ninf Kurratia.
 Kuluta minno Hengele Haddän ninf Kurbus en seddä
 Rahho, kamba sinna Harwoast ollet hennega tomu.
 Ärräta ka ülles minno, läbbi sinno Üllestõusemisse
 Wäe, iggäwewse Ello sisse, ninf selleta ärrä minno
 allandikko Jhho, et temmä sinno ärrä, ehk et tu Jhho
 laatuatsest

saarnatsetes saap, nink et minna wois iggawes sinno
 man olla nink sinno Aurwustust nätta O sinna
 Nahho Jummal, te Kooliist ollet ette tonu suurt
 Laminaste Karjust, meije Issandat Jesust, te minno
 tawwelikkus Egen haan Eöön, sinno Tahemist reg-
 gema, nink sata minno sissen, mes sinno een meles
 verralinne om, läbbi Jesusse Kristusse: Selle olgo
 Au iggawest, iggawetsetes Ujas. Amen.

Kristusse Taiwaminnemisse Pä wal

45. Üts Tennäminne Kristusse Taiwaminnemisse eest.

Issand Jesus Kristus, sinna iggawenne Jummalala
 Poig, minna litta nink aurdasta sinno, et sinna,
 verräst sedda, kui sinna essi henne läbbi meije Pattu
 Pohhastamist ollit tennu, ollet üles lännu Taiwarte,
 nink ollet istnu Jummalala Torrewese häle Säele.
 Sinno taiwane Issa om Eik sinno Jalgu alla panna,
 Sinnul om Eik Melewald Taiwan nink Ma raäl,
 nink sinno Yalla Allusen omma Eik ärrawäärta
 Wainlasse, Pat, Surm, Kurrat, Pörge, H ud
 nink Jlm, kumbe sinna ollet ärrariisnu, neid Marus
 ette tonu julgeste, nink Ärrawäärmissse. Rõmo neist
 tennu henne läbbi. Sinna ollet kõrgette üles lännu
 Rõmustamissega, nink ollet Wangi, Tornl Wangi.
 winu; seperräst laulke Rittust meije Jummalalle,
 laulke temnäle Rittust targaste! Sinna iggawenne
 Rörge-Preesrer ollet, läbbi omma Berre, nüüd Eige
 Pühhamba sisse lännu, nink ollet iggawest Ärratun-
 nastust saatnu, nink iggawest Digust jälle tonu, et
 syna nüüd woit õnsas tetta ikkes neid, kumma sinno
 f läbbi

lábbi Jummalas mannu tulles. Sinna ollet meile, lábbi omma Tairwaminnemisse, Teed juhhatanu, Tairwast nink Paradisi awowanu, nink Asfend Tairwan walmistanu. Sest et sinna nüüd meije Pá Tairwan ollet, sis ei sa ta sinno Eulistikmisse mitte wáija jáma. Sinna saat meid perrá toma, et meije olleine, kun sinna ollet, ei meije sinno Auroustust náeme. Tõmba meid henne perrá, et meije omma Melega sinno man tairwalikkun Oulmissen nink Ellun Káume nink elláme, et ta meije Südda saäl wots olla, kun meije Barra om: et meije otsime seddá, mes üllerwán om, nink ei mitte seddá, mes Ma páál om: et meije árrá unnetame mes perrán om, nink henda se perrá kunitame, mes tullaw om. Tõmba sinna meid henne perrá, sis joseme meije. Anna meite pühhá Himmo sinno perrá, et meije sinno perrá rühhime. Oh! kun nas minna sinna sa, et minna sinno Palget náe, nink sinnoga ülles lá sinno Essa nink minno Essa mannu, sinno Jummalas nink minno Jummalas mannu? Tulle, Issand Jesus, nink wotta minno henne mannu. Amen.

Suwwiste Pühhál.

46. Üts Tennáminne pühhá Waimo Lábhátamisse eest, nink Palwus sesamina perrást.

S sinna helde nink armas Issand Jesus Kristus kuis minna sinno kúl wol tennáda, se sure Armo eest, et sinna omma pühhá Waimo ollet lábhatanu, seddásamina Apostiude pále lastnu tulla, et neid sesamina lábbi kige Tõtte sisse píbbi juhhatetama, et nemmä selle Gímale Tõtte. Teed tijassee oppetada?

Ja sinna laidat weel meije ülle wälja pühhä
 Waimo pühhan Kristmissen, et sesamma meije sisse
 Isku sadas, sinno Arrä, Orjamist nink Saatmist
 meile arwas, meije Söämid rõmustas, Palwusselle
 nink Eige Hä pole ülles aias nink meije Rõrkust aw-
 witas. Minna kaiba Süddämeest sinno een, et
 minna senni Ajani ni tigge olle olnu, nink olle sinno
 pühhä Waimo omma pattatse Elloga saggedaste luv-
 astanu, sesamma wasta pannu, nink hennesest teddä
 arrä ajanu. O Isand Jesus, anna mulle andis
 teddä rassedat Patru, sinno kibbeda Kannatusse per-
 rist. Nink sest et sinna meid kindmäs teet, et se tai-
 ane Isä pühhä Waimo tahhap anda Eigille, kum-
 ma teddä se perräst pallewa, sis palle minna sinno,
 iggäwenne Isä, Jesusse Nimmal: Anna mulle
 pühhä Waimo, Tarkusse nink Moistusse Waimo,
 mulle tõttelikko taiwallist Tarkust sinno Sönnast
 petas, Kristust minno Süddämen ärräselletas es
 minna pühhä Kirja moista; Nouwo, Kangusse nink
 Jummalä Peljusse Waimo; E Eigen Weän minno
 nou, Eigen Kannatussen minno Rõömi, Rõrkussen
 sinno Joud mois olla, nink tõttelikko Jummalä
 peljust minno sisse satap; Armo nink Palwusse Wai-
 mo, E minno sisse ütte latfelikko Söänd sinno wasta
 wäitas, kumb ikkes sinno himmustas nink sinno pole
 witas: Abba, Isä; E ka Jummistust annas
 minno Waimulle, et minna sinno lats olle nink E
 msen Surma Häddän minno kangeste kinnitas,
 nink Andisandmissesest minno iulges es, Kristusse
 just mulle arwas, nink minno Arräkinastusse
 wiani minno kinnitas, et minna rõõmaste sis
 ärrä lahlu. Seddä anna sinna mulle, o Isä,
 f 2 läbbi

lõbbi Jeesusse Kristusse sinno Poja, meie Issanda.
Amen.

M i h k l e P ä i w ä l.

47. Üts Tennäminne ning Palwus pühhä
Englide Kaitsemise perräst.

Uksutaw Jummal, sinna Innimise Armastaja
ning Kaitaja, kui wäega armastat sinna Innim
missi, et sinna neile pühhi Englid, neid kangel
Sõamihhi, kumma sinno Jäse een saiswa, neid
orjama lähätat! Issand, minna ei olle jo ni sin
Hallestusse wäärt, le minna omme Pattuga pühhi
Englid saggedaste kurbasta. Oh! anna sinna mul
ütte Pattust käändjat Sõand, et ka Engli kaitse
minno Pattustkäänmisse ülle, henda woisse rõnu
tada; ning kässe neid minno hoita fige minno
pääs, et nemmä minno Kätte pääs kändwa, ni
minna omma Jalga Kirowi wasta ei touka. Kas
sinna omme Englid minno illes sata, kui Jakob
minno hoita, kui Elisat; Häddan minno man oll
kui neide Meeste man tullisen Ahjun: Kigest Wil
sussest minno päästa, kui Lotti Sobomast, Peete
Wangi. Tornist, Naawlit Nerre Häddast. Kas
minno Maija ning Kotta, Naist ning Latsi, ning k
mes minnal om, lõbbi sinno Engli Kaitsemise sa
hoijetus. Anna mulle ka, et minna sinno Sõan
ning Armo. Oppust armatse, kumma sisse Eng
Himmo om kaeda. Aja minnust ärrä til ku
Waimu, et nemmä omma Hirmotamisse ning W
samisega, Wõlfi ning Teotamisega, Kewwatu
ning Pettussega, omma Wäe ning Jowwoga, mu

nint minno Onnatsille, ei Jhho ei ka Henge polest, ei
 doi Rahjo tetta. Anna, et minna üttelisse pühhä
 Englidega sinno nalka litra nint awwustama. Nint
 kui minno Ello Tukka om tulnu, sis lasse pühhi
 Englid minno Henge iggäwetsse Onnistusse sisse
 landa. Se minno sääl samman omma pühhä Englide
 laarmatses, et minna neidega iggäwes wo laulda:
 Pühhä, pühhä, pühhä om Jummal, Jesand Zebaoor;
 Temmäle olgo Au nint Rittus iggäwetsel Ajal.
 Amen.

Többiste nint Koolmissse Palwusse.

48. Többitse Palwus.

Jesand Jesus Kristus, sinna ollet minno mannu
 lähätanu, sebdä Töppe, nint ollet minno Pat-
 rustäändmissse pole lastnu mannikseda. Nätse, Jes-
 and, minna tunne sinno armolikko Tahmist, olle
 onnawötlik nint känä hendä sinno pole. Minno Jum-
 mal, minna lähäta sulle jälle, minno waisi Palwust
 nint Puhkamist. Oh Jesand! wötta minno Palwet
 wasta, nint lasse minno Puhkamist sinno ette tulla.
 Kui se sinno Mele perräst om, minno Lunnastaja, nint
 kui se minnule hä nint önnis om, et minna kawwemba
 peä elläma; sis säe minno jälle ülies, nint awwita, et
 se üts wästne, terwe nint kristlik Ello wois olla minno
 Otsani. Kui se sinno Mele perräst ei olle, et minna
 weel ellä, enge et se minno Ots peäp ollema, o sis olgo
 se üts pühhä Ots!

O JESU, tulle noppeste,
 Mo Henge wötta hennele.

49. Kristlikko Kannatusse perräst, Többen.

Armolinne Jummal, seft et minna tija, sinno ussu tawa ollewat, nink et sinna leddäke ülle Jorowo ei lasse kiusata, enge teet kiusatussega Otsa, et meije suttame kanda; sis palle minna sinno allandib kull, sinna tahhas mulle nisuggutsen minno Häddan säräst Soänd anda, kumb henda kohhalt sulle annap, nink sinno issalikust Käest latselikun Sönnawötmisen kii wasta wötrap, mes sinna mulle päle pan net Oh! ilma sinno Nöbita ei olle minno sissen mihe dake, kui Nürriemist, kumma läbbi ma om mete so Armo henne pole ei känd, enge ennämbeste sinno Bihha. Seperräst, ötse kui sinna mulle Koor mat ollet päle pannu, nida arwita ka minno seddä kanda, nink lasse minno sissen paista, pühhä Waino Suggu, seom usk nink Kannatus, et minna sega, läbbi sinno jummalikko Wäe, kii Willitsust woi ärrä wäärda, nink sulle Suemani ussutawas jäda. Amen! Jesusse Kristusse perräst. Amen.

50. Többitse Palwus, ke ikkes nörgembas lät.

Jssand Jesus Kristus, sinna kike Innimiste töifine Ello, sinna Ärräkooljide ainus Nööm, siin olle minna maan sinno Wirta al, mul om hä Meel, et sinna minno ollet karristanu, et minna sinno Kohhut oppe. Minna anna henda kohhalt nink koggona sinno armolikkulle Tahmisselle. Sinno perräst olle minna Ellan nink Koolmissen. Ee minnoga omma jummalikko hä Mele perrä. Kui se sinno Minnele, Aurus tulley nink minnule minno Onnistussest tullulit om, et minna se Jina pääl weel peä elläma, sis sündö sinno jummalikk Tahminne. Kui minna siit peä ärräshema, sis olle minna walmis, seddä omma tühjast

tühjast Jhho Maofeifille andma, kumb parrembar wäärt ei olle, kui Ma alla; rõmaltko Allesõesemist lootman, kun minna paljo parremba ning õnsamba Elni ning Olemisse sisse sa sama. Minna palle sinno, wõtta minno, walst Henge omma Hooide, Fin nita ning hoja minno omman Arman lige kurja Kusarusse wasta. Minna ei tija hennese Norwo ei ka Abbi, päle se om Jnnimiste Abbi ka tühhi; ent kile minno Rõõm ning Lotus salsap sinno sure ilmwaale japaatamatta Hallestusie pääl. Awwita essi, armas Jssand Jesus Kristus. Arraalesto minno mitte Häu sisse sada. Oh! minna waine, hädda linne Jnniminne, minna ei tija üttele omma Zenistust ehk Hätekkõ sinno een kitta. Ent sebdä näe ning tunne minna kül, ja minna tunnista sebdä ülles omma Süddame Pohjast, et minna suur Pattane olle. Ent minnul om suur himmo Armo ning Pattuandis andmisse perrä ning rõmusta se man hendä fest, et sinna ollet sanu minno Digusses, Pühhändusses ning Arralunnastusses. Sinna ollet jo minno pühhan Ristmissen omma Armo, Leppingutte wasta wõtnu, ollet mulle hääs sundinu, ning ollet minno perräst Nälga ning Janno kannatanu. Minno waise Pattatse eest ollet sinna hallofaste Risti, Kannan arrakolu, ning omma jummalikkõ Werd arrawallanu. Oh! armas Jssand Jesus Kristus, se om kil mulle Hääs sundinu. Sinno Berri om minno Eigest minno Patust puhtas mõstnu. Sinno Digas om minno Esitust linnä fatnu, sinna ollet minno ommale Esiale arraleppitanu. Kui nüüd minno Tõbbi Wõitust wõttap, sis lasse sinna ka omma Armo minno üle wallitseba ning su-

res sadä Hoja minno omme Siwu Bario al, et
 Ust minno sissen ei kao, Lorus ei wajo, Armastus
 kälmas ei sa; kui minno Ello lõppev, et Surma
 Näggo minno ei hirmota; kui minno Silmä pimmes
 läwa, et minna sinno õigen Ussun ommas ainus Lun-
 nastajas ning Onnisteggijas tunne ning tunnista.
 Kui minno Kri ennämb ei woi kõnnelda, siis lasse
 minno Sõänd ollasi sinno pole tännitada: Sinno
 Kätte anna minna omma Waimo, sinna ollet minno
 ärrälunnastanu, sinna ussutow Jummal. Sulle
 olgo Nu iggäwetsel Njal. Amen.

51. Uts tõine Tõbbiste Palwus.

Jesand Jesus Kristus, sinna fige Jima ainus
 Onnisteggija, Häddaliste wäggero Abbi, Mees
 ning Tõbbiste tõisine Arst. Minna tulle, nida kui
 sinna käsiet, sinno Armulle, kostota ning rõmusta
 sinna minno waist häddalikke Patast, omma Eotus-
 se perrä. Heidä Armo minno päle, Jesand, sinno
 pohjatuma Hallestusse perräst, ning wähhända mulle
 minno suurt Wallo. Rae minno Häddä, Ohhu
 ning Willitusse päle, ni armolikkust, kui sinna
 Ma pääl mitto Tõbbitsid ollet arwitanu, ning neid-
 sammu Jhho ning Henge polest tärowest terwes
 tenu; ni wäggerwält lasse sinna ka mulle häddäpo-
 sitieselle ning tõbbitselle Jnanimiseselle omma figewäg-
 gewat Armo Häds tulla, ning te kil, minno Jhho
 ning Hengega, nidade, kui sinna tijat mulle tarwis ning
 õnsa ollawat. O sinna fige ausamb Kõrge-Preester,
 te sinna Jnanimiste Mõrkust tijat ning woiat kannatalik-
 olla, anna mulle andis, mes minna senni Njani pat-
 likko Mõrte, Sõnna ning Tõga, kurja Himmo ning
 Eerewõmisse, Nourwo ning Melega sinno wasta olle
 tenu.

tennu. O kaunis nink teotamara Bonakenne, Jesus Kristus, wöta armolikkult ärrä kii minno Ulle-
koghut, nink, töditses, tärwesikkus Andisandmisses, te
minno ossalikkus sinno rasseda, möreru nink wägge-
wa Kannatusse nink Koolmisse Onnistusfest. Kinki
sinna mulle omma tärwesikko Kütteggemist, kummaga
sinna pühhä Nisti kullen lige Jima Partu eest ni rikka-
likkult ollet maanu, nink minno sinno Essaga ärrä-
leppitanu. Ärrä kaego mitte minno minnema Ello
nink Käügi, Laikusse, Wwitamisse nink Wea päle:
enge sinno laitmatta Ello nink puhta Käügi rikkalikkust
Ärräteemissifest süttita sinna kii minno Wigga, et
minna sinno Mele perräst olle. O ussutaw Issand
Jesus Kristus, olle mulle nink ligille Többitsille par-
hella nink Ello Tukkän armolikkult. Wabbanda minno
Henge ligest kurja Waimu Tabbamissifest nink Kah-
joreggemissifest. Hoja minno töditsen Usun nink
Kindmän Kannatussen. Sinno pühhä Engel hoitko
nink kinnitago minno allasi. Nink kui minno Heng
minno Jhhust ärrälakkup, sis wöta sinna, Issand
Jesus Kristus, seddä wasta, omma kange Kaitsmisse
nink Warjo alla. Sata teddä ka wimäta se rooteru
Onnistusse sisse, et temmä kike Ärräwallituidoga sin-
no, omma Lojat nink Onnisteggijar, ikkes woip kitta
nink awustada. Amen.

52. Weel üts töine Többitse Palwus:

O Issand Jesus Kristus, sinna lige kurgemba Poig,
minno ainus Onnisteggija nink Lunnastaja, kae
armolikkult minno waise Többitse nink perräle jätteri
Jumimisse päle, nink pästa minno ligest hirmsast
Kurrati, Partu nink Pörge: Harowa Näust nink
Koiust. Pästa minno ärrä, nida kui sinna armo-
likkult

likkult ollet ärräpästinu, Noat We, Uppotusfest, Votti Sodoma Huffkammemissest, Israeli Eartsi Baraoni Bäest nink Käest. O Jesand nink Jummal, päästa minno Henge Figest Häddäst. Urowa mulle parhella ülles Paradisi Ust, se iggäwetsse Essa, Wa Bäräjid, nink Sissemlneelit iggäwetsse Ello sisse. Anna mulle andis kil minno Patu, kumbe minna sallajalt nink arowallikkult sinno wasta olle tennu, nink sata minno Römoga sinno taiwarsse Jessa Kunningriki sisse, iggäwetsse Hengusselle, Römulle nink Onnistusselle, et minna sinno Elke Jummalä Arräwallituidega iggäwetsen Römun wojs kitta nink arowustada, iggäwetsse Ujas. Amen.

53. Uts Palwus önsä Otsa perräst.

O Jesand Jesus Kristus, minno Eoja nink Eunsastaja, minna tennä sinno Heldust, et sinna Fige suremban Wallun nink omman wiimsen Otsan Rödöli wasta ollet üttestnu, Täambä saat sinna minnoga Paradisiin ollema. Sesinnatse sure Armo läbbi päle minna waine Pattane, sinna tohhas mulle omma pohjata Armo näüte; ent esfiärräikkult minno wiimsen Puhkamissen, kui minno se Jum, Rödö, nink kil ajalik Hä mahha jättap, omma Hallestussenga minno man saista. Minna päle sinno Ia, o sinna Kristi päle podu Jesand Jesus Kristus, läbbi sinno pühhä Raije nink möro Surma, ärrälästo minno mitte koggemata nink Häddäga seftsinnatsest Häddä Orrust ärrälähtu, enge walmista sinna minno wiimse Eukne päle, süddämeliikko Pattu Kahhitemisse nink Ulestunnistamissega. Anna mulle sis hääd Moisrust, kindimat Usttu, ussutawe Söprü, nink minno Sähhembaga Kristiikko Ärräläppitamist. Sinno pühhä

pühhä Jhho römustago ninf kinnitago wilmisen Oisan minno waist kurbu Henge, et minna digen Armun-
 sinnoga olle ühhenderu, ninf tigge Wainlassse Riisa-
 tust ninf mödro Surma Hirno ärrawära. Hoja
 minnu, sinna dige Awwitaja Häddän, et minna kui
 wagga Nisi, Innimanne, Siimeoniga waimolikkun
 Rohhun, sessi narsesi Hädda Orrust ärralahku, ninf
 sulle iggawes ellä. Sinno pühhä Tahminne sündto
 minnoga, ninf mes sinno jummalik Aw ninf Kirtus
 om, minna kole sis, kun ninf kui sinna tahha.
 Jesand, ärräjätko minno mitte mahha, kumba sinno
 h nnele Kirtusses, ninf iggawetse Ello tarwis olles
 lomu. Amen.

Töist särast Palwet orsi ülles 26 Numti al.

54. üts Tennäminne perräsi Terwusse
 Jällesamist.

Armolinne Jummal, minna tenna sinno figest
 Süddämeest, et sinna minno ni issalikkult ollet
 Karristanu, ninf siski weel Surma Kätte ei olle and-
 nu, enge ollet jälle omma Wihha minnust ärräkäänd-
 nu, ninf omma Valge Walgust minno ülle töstnu, et
 minna Surma ei olle uinonu. O Jesand, se om
 minnule hä, et sinna minno nida ollet allandanu, et
 minna sinno Rohhut oppe. Ja tööst, se om mulle
 wäega hä, et sinna minno ei olle ikkes lastnu minno
 Patrun eddisi minnä, enge ollet minno, läbbi se kan-
 nateru Többe, taggasi kisknu, ninf ommere jälle aw-
 witanu. Müüd kirtä minno Heng Jesandat, ninf
 mes minno sissen om, temmä pühhä Nimme.
 O Jesand, kuis minna sulle woi tasfoda seddä ninf
 müüd Häädteku, kumba sinna mulle ollet näüanu?
 Minna tahha sinno kirtä ikkes. Sinno Kirtus peap
 allasi

allast minno Suun ollema. Minno Hule nink minno Heng, kumbe sinna ollet ärrälunnastanu, pedwa hendä rönnustama nink sulle Kittust laulma. Anna mulle, Island, sinno Armo, et minna ikkes sesinnatse Karrisiamisse päle mötle, et minna eddispälde ennäm Pattu ei te, nink hennele wastset Witsa ei teuta, enge et minna se wastse Terwussega wastse Ello sisse astu, läbbi Jesusse Kristusse, meije Isandä. Amen.

55. Üts Palwus Surma Peljo wasta.

Isand Jesus Kristus, kã sinna ärrälönu, nink Surmast jalle ülles tönu, nink minno ka iggãwertseft. Surmast ärrälunnastanu, nink ollet ajalikko Surma maggusas Unnes tennu. Minna palle sinno, minno Jummal, anna et minna Surma eest ülli wäega ärrã ei heidi, ei ka musta Hauda pelgã; enge et minna sis, kui se sinno Mele perrãst om, nida uino, nink omma Hengusse Sãngi lä, kui sinna tahhat, se om kindmä, rönnulikko Terwussega, et minna sinno Hããlt pea sa kuulma, Hawwast wãlja tullema nink iggãwertse Ello sisse minnema, kun selget Illo Römo roihalt nink kaunist. Ollemist saap ollema, Jummalã hããl Kããl ikkes nink iggãwes. Amen, o usutaro Onnisteggija. Amen.

56. Palwus Surma Hãddãn.

Jummalã se Isã pole.

Algewãggewãnnẽ Jummal, Hãllestusse Isã nink Ige Römu Jummal. heidã Armo minno päle, nida kui Isã omma Patse päle Armo heidãp. Mötle se kalli Sõnna päle, mes sinna ollet üttelnu: Minno Hãlles

Hallestus om suur. Mõtle et sinno armas Poig Kristus minno perräst om Innimisses sanu. Mõtle, et sinna omma ainust sündinu Poiga ollet andnu, et Eik, kumma temmä sisse uskwa, hukka ei sa, enge iggäwest Ello sawa. Sensinnarfeu U-sun tulley minno Heng sinno mannu, nink roco hennega sinno armsat Poiga Jesust Kristus, kumba sinna mulle ollet kinknu: sesamma perräst tahhas sinna minno päle mõtelda, nink minno, Armo sisse, wasra wõtta. Sulle anna minna omma Henge. Lasse minno, sinno armas Latses, sinno Armo sisse ikkes jävä, nink näita mulle omma Armo, fenni kui minna weel ellä, nink kui minna ärrä kole, sinno arma Poja, meije Issanda Jesusse Kristusse perräst. Amen.

Jummala Poja pole.

Issand Jesus Kristus, minno ainus Rõõm nink Abbi, ke sinna minno Tõppe ollet kandnu, nink ollet minno Partu perräst ärrä raijeru. Sinna Jummala Koon, keä se Jina Partu kannat, olle sinna minno Sigus, minno Pühhandamine nink minno Arralunnastamine. Sittits sinna minno Wallo, läbbi omma Raije. Hoja, et sinno Berri es olles mitte asiata minno eest ärräwalleru. Arräwõtko omma pühhä Waino minnust mitte ärrä. Arräjätko minno mitte perräle minno wiimsen Häddän, enge arowita minno pea ärrä iggäweste Ello si-se. Mõtle se päle, et minna sinno waine Lambakenne olle, nink et sinna minno ussutaw Karius ollst. Wõtta minno omma Rää päle, nink kanna minno rõnulikko Paradiisi sisse. Lasse minno ka sinno armsat Palget nink sinno Aluwuscust nätra.

Jummala

Jummala pühhä Waino pole.

D Jummal pühhä Wain, sinna fig: Kurbide ainus
 Rõmusaja, kinnita nink rõnusta minno pelg-
 ikko nink kurba Sõänd; hoja minno Usku, kumba
 sinna minno sisse sadat, nink ärrälasko seddä suitswat
 Tahti mitte ärrälistuda. Hoja minno kurja Wain-
 lasse Riufatusse eest: ärrälasko minno Sõänd Sur-
 ma eest mitte ärräheitida ehl pelglikkus sada. Kaidsa
 ärrä eil Nürrisemist, te minno walmis, Jummala
 minno Jõsanda Sõnna wõrma. Arowita minno
 minno Ello õnsalikkult nink rõõmsaste lõppetada.
 Hoja minno Sõänd nink minno Meelt minno Jõsan-
 da Jõsusse Kristusse Rahhun; Nink kut minna en-
 nämb ei woi tõnnelda, sis hoja nink kinnita Jõsusse
 Pühhä Nimme Wälletust minno Süddämen, nink
 lasse minno sesamma sissen õnsaste uinoda. Amen.
 Perräst loe seddä Tennämist Kristusse Kannas-
 tamisse eest 43. Numri al.

Süddäme Dubkeminne.

Jõsänd Jõsus, sinna nääet minno Rõõnust, rõõnusta
 nink nink kõtuta minno: kütuta sinna minno Hõn-
 gelle seddä rõõnustikko Sõnna: Jõdämbä saot sinna
 minnoa Warad sin õlõna. Sinna õllet minno Ello,
 lasse ka Koolmist minno Kõõnu õllo, kumba sinna
 minno õmna kalli Berregz õllet ärrä õstnu. Amen.

Sikantia ehl Palwe.

Kumba Tõbbine nink ka ämbresajaja Rahwos
 Tõbbisse eest wõip wälhelda.

Jõsänd, heldä Armo!

W Kõõne, heldä Armo

Jõsänd,

Jesand, heidä Armo

Se többirise Innimisse päle.

Jesand Jummal, Jesa Taiwan,

Jesand Jummal Poig, sinna Ilma Onnisteggija,

Jesand Jummal pühhä Waim,

O pühhä kolmainous, iggäwenne Jummal,

heidä Armo temmä päle.

Jesand, olle arwolinne nink anna Armo selle kool-

walle Innimisselle.

Kurja Waimo eest,

Kurrati Pettusse nink Kawwalusse eest, Eige Kurja

eest, Pörgo Waiwa nink Wallo eest,

Hoiija teddä, armas Onnisteggija!

Läbbi sinno pühhä Innimisses, Samisse,

Läbbi sinno Surma, Maadlemisse nink weritise

Higgonemisse,

Läbbi sinno Kristi nink Kiobeda Surma,

Läbbi sinno pühhä Üllestössemisse nink Taiwa Minne

Läbbi sinno pühhä Waimo Armo, (misse,

Temmä wiimsen Otsan,

Wiimset Kohto Päiwäl,

Urwita teddä, armas Jesand Jummal!

Meije waise Pattatse palleme, sinna tahhas meid

kuulda, armas Jesand Jummal, nink seddä töb-

bist Innimist römustada; tälle Eik temmä Pattu

andisanda, nink perräst seddäsinnast Waiwa iggä-

west Ello tälle anda.

Kriste, kule meid!

Kule meid, armas Jesand Jummal.

O sinna Jummalä Sammas, kumb se Ilma Pattu

kannap, heidä Armo sesinnatse koolwa Innimisse

päle, nink anna tälle ajalikko nink iggäwest Rabbo.

Jesand;

Jssand, heidä Armo!

Kriste, heidä Armo!

Jssand, heidä Armo!

Gesinnatse többitse Innimisse päle. Amen.

Meije Josa, te sinna ollet Taiwan. n. t. s.

Umbresaijide Palwus, kui Többine Henge
Heitmisset om.

Sigewäggerwänne, iggäwenne Jummal, olle halle
lik se koolwa Innimisse häddalikko Puhkamisse
nint Raibmisse päle, nint wotta reddä illes omma
Taiwa Niki sisse, kumba sinna temmäle nint kigille
Ukille armolikkult, Jma Algmisset, ollet walmis-
tanu. Pästä reddä armolikkult, o Jssand! nint
römüsta reddä omme Arwawallituidega iggäwes, läbbi
sinno arma Poja, meije Jssanda Jesusse Kristusse.
Amin.

Mu Kerko Palwusse.

1. Pallegem neide eest, te tämbä tahhawa
Jesusse. Larwale tulla.

Sh armolinne Jummal, enna neile Armo, et
nemmä woiße öigede moista seiddä suurt Wal-
wa, mes meije Jssand Jesus Kristus tiže Innimiste
eest om nännu, kui temmä kiksuggust Häddä nint
Wallo neide Hääs om kannaranu. Walwista neide
Sdämid, et nemmä ilmekawalusseta pärowässe kii
Pattu. Tödd kahlitseta, wihtada nint mahha jätta;
sest et meije heide Jesusse Jhho neide Pattu perräst
om waiwatu ja temmä kallis Weri arwawalletu.
Pohhasta sinna neide Sdämid läbbi nint läbbi, et
nemmä

nemmä woisse sinno Armo digede mälletada ja sinno Auwus siin Ilman nida elläda, et nemmä ka ütškörd iggäwe:sest Oddango. Södmajast ossalikkus saasse, Jesusse Kristusse, meije Jesanda perräst, Amen.

2. Többiste perräst: ne omma N. N.

Se armolinne Jesand Jummal hallestago temmä (neide) päie temmä (neide) Häddä sissen, andko tälle (neile) söämelikko Pattustkäändmist, diget Ussu Kinn:rust, rödmäsa Pattuandisandmist, pühhä Kannatust figen temmä (neide) Baiwan, ja tekko sis nida temmäga (neidega) kui Temmä esst tunnep, temmääl (neil) hä ollewat, Jesusse Kristusse meije Önnisteggija perräst, Amen.

3. Többiste perräst, ke karrembas sanu, ten nagem Jummalat: ne omma N. N.

Jummal, ke rikkas om Hallestussest, olgo tennätu, et temmä meije Palwust om kuulnu nink teddä (neid) parrembas arwitanu. Temmä pidägo teddä (neid) eddispäide hä Terwisse man, nink andko tälle (neile) Armo, et temmä (nemmä) terwe Jhho sissen waa Süddäme nink Melega woisse omma Önnisteggija Auwus elläda. Seddä tekko Temmä Jesusse Kristusse, meije Lunnastaja perräst, Amen.

4. Neide eest, ke Latse: Wotilt omma KerKute tulnu, tennägem: ne omma N. N.

Se helde nink armolinne Jesand Jummal olgo tennätu, ke neid, neide Latse: Wote Ajal, fige Kabjo nink Kurja eest om hoidnu ja nüüd jälle Terwusse mannu om saatnu. Temmä andko selle Emmaäle (neile Emmabelle) omma rohket Armo, et nemmä woistasse omma hääd Jummalat digede tutta nink

tenida ja omme Patsekessi Jesusse Aurous ülles kaswatada, et nidade Wannamba nink Patse Jummalat Beljussen ellasse nink iggawetse Ello perrändajis saasse, läbbi Jesusse Kristusse, meije Issanda, Amen.

5. Neide perräst, ke omma ärrä koolnu, tennägem ka Jummalat: ne omma N. N.

Se eigewäggewänne Jummal, ke tedda (neid) omma pühhä Nouwo perrä siit kurräst Jmast om ärräkorjanu, andko temmä (neide) Kehhale rahholikko hengämist Nulla sissen ja wimätsel Päiwäl römolikko Ullestösemist iggawetse Ellus. Temmä wötke neid, kumma temmä (neide) Surma perräst kurwas sanu, omma p. Waino Armoga trööstida nink römustada; ent meid kii opperago Jummal Melen piddäma, et meije ka peäme koolma, et meije sis moistasse, hendä önsa Surma wasta tarkalikkult walmistada, nink kui meije Tunnikenne tulley, siit waiwalikkust Ellust önsaste lahkuda. Sedda andko Jesus Kristus, se wäggew Surma Ärräwäädöja, Amen.

6. Wastse Abbiello: Rahwa Kulutaminne.

Jummalat Säedusse perrä tahtwa Abbiello siisse astu Pöigmees N. Möröja N. Ja nemmä pallowa, et meije Kristlikko Palwust neide eest peäme piddäma, et nemmä omma Abbiello Jummalat Nimmel woisse nakkata nink löppetada. Nemmä lastwa hendä sis sel pühhäl awwalikkult kulutada ees mätsel (röisel) (Kolmandal) Hawal. Kui kellege om middäke ütlemist neide Abbiello wasta sis tekko temmä sedda aigaste, ehk olgo perräst wai. Jummal andko neile omma Armo nink Onne, Amen.

Ainulle Jummalalle olgo Au nink Tenno!

Register,

Register, se om: Johharaja, Kumma Lebbe päääl neid
 Palwussid loitas, Kumma sensinnatsen Palwusse
 Ramatun saiswa.

ts Palwe Uemo nint pühha Waimo perrast, õigebe Jummalat pallelda	6
õmmungo - nint Oovaugo Palwusse	7
atekismusse Palwusse, Kristlikko Oppusse Pätükide päle säetu	34
I. Jummalala Kümme Kässust.	
ts Palwe eesmätsse Kässu päle säetu	34
" " tõisse Kässu päle säetu	35
" " kolmanda Kässu päle	36
" " Kerko - Oppetajide perrast	36
Palwe neljanda Kässu päle, Sõnnawõtmissse perrast	37
Bannambide Palwus omme Laste eest	39
aste Palwus Wannambide eest	40
Uambide Palwus Illembide eest	41
ts Palwus wiienda Kässu päle säetu	42
" " kuenda Kässu päle säetu	43
" " saitsme Kässu päle säetu	44
" " kattesama Kässu päle	45
" " üttesama nint kümne Kässu päle säetu	45
II. Pühhast Kristi - Ussust.	
ts Palwus illespidamisse nint Kaswamisse perrast Ussun nint kristlikkun Ellun	46
" " Kristi - Ussu eddimätsse Lükki päle säetu, Lomisest.	47
" " Kristi - Ussu tõisse Lükki päle, Lunnastamisest.	48
" " Kristi - Ussu kolmanda Lükki päle säetu, Pühhändamisest	49
III. Pühhast Issa meije Palwest.	
ts Palwus Jummalala Nimme Pühhändamisse perrast	50
" " Kristusse Niki Tullemisse perrast	51
" " Jummalala Lahtmissse Läutmissse perrast	52
" " ajalikko Onnistusse perrast	54
" " Ma Wilja eest	55
" " Pattu Andisandmissse perrast	56
" " Kurrati Kuusausse wasta	58
" " figesuggutsen Nistin nint Wilitsusesen	59
" " õnsa Otsa perrast	61

IV. Pühhast

IV. Pühast Kristmisest.

Üts Tennaminne pühha Kristmisese eest, nink üts Palvus
wasse Ello perrast

V. Pattu Illestunnistamisest nink pühast
Lawwale, Minnemisest.

Üts Palvus Pattu-Lundmisese nink õige Pattuuskäänmisese
perrast

Üts amwalil Pattu Illestunnistaminne

Enne kui Pattake mintas

Pattu Illestunnistaminne Kerl. Esfanda een

Tennaminne perrast Pattu Andis ndmisese Samist

Üts Palvus enne Lawwaleminnemist

Üts Palvus, sis ütelda, kui õse Altari ette so astetas

Üts Tennaminne perrast pühha Dddango, Soöm, Uja-
Samist

Weel üts tõine Tennaminne

Üts Palvus õige Pattuuskäänmisese Suggu nink Ello
Parrandamisese perrast

Pühha - aja Palwusse.

Pühha Päiwal enne Juttust

Perrast Juttust

Talwiste Pühhal.

Üts Tennaminne Jesusse Kristusese Junimisese Samisese
nink Sündimisese eest

Wassel Wastafal

Kolme Kuninga Päiwal.

Üts Wõileminne Kristusese Kannatusese päle, nink üts
Tennaminne se eest

Kristusse Illestõssemisese Pühhal.

Üts Tennaminne Kristusese Illestõssemisese eest

Kristusse Taiwaminnemisese Pühhal.

Üts Tennaminne Kristusese Taiwaminnemisese eest

Suwwiste Pühhal.

Üts Tennaminne pühha Waimo Lähhatamisese eest, nink
Palvus sesamma perrast

Mihkle Päiwal.

Üts Tennaminne nink Palvus pühha Englise Raitsmisese
perrast

Többiste ninĕ Boolmisse Palmus.

Többitse Palmus	85
Krislikko Kannatusse perrast Többen	86
Többitse Palmus, se ikkes nõrgembas lät	86
ius tõine Többiste Palmus	88
Weel ius tõine Többiste Palmus	89
ius Palmus õnsa Oija perrast	90
ius Tennaminne perrast Terruuse Jällesamist	95
ius Palmus Surma Pello wasta	97

Palmus Surma Häddan.

Jummala se Jē'a pole	92
Jummala Poia pole	93
Jummala pühha Waimo pole	94
Süddame Puhkaminne	94

Litania ehĕ Palwe.

Rumba Többine eest ninĕ la ümbrel saisia Rahwas	
Többitse eest wõsp palkelda	94
Ümbresaiside Palmus, kui Többine Henge-heitmisel om	96
Kerko Palmus perrast Juttust piddada	

Mu Kerko = Palmusse.

Lawmale Tulleidde eest	96
Többiste perrast	97
Meide eest, se parrembas sanu	97
Ke perrast Palse Wote Kerkute tulnu	97
Ke omma ärräkoolu	98
Wapise Abbiello = Rahwa Kulutaminnæ	98

Urwalik Pattu Ullestunnistaminne,
kumba Kerk. Esand enne Juttust Koggodus-
selle ette loep.

Arma Nisti: Innimisse!

Tunna meie nüüd olleme kokko tulnu om-
ma Jummalaga Orjust viddama, Jum-
malat lige temmä Häteggemisse eest tennä-
ma, nink temmä Käest fik pallesma, me-
meile Jhho nink Henge volest tarbis om. Ent
kunna, se man, meie Meelde peap tullesma,
et meie lige pääl rasse Pattu Koorma om,
Jummalast meie püüwäme wabbas nink wal-
lale sada: sis tahhame nüüd Võwille mahha
saddada, Jummalaga omma taiwatse Jhsa een-
hendä allandada, waises Pattatses hendä
tunnistada, kunna meie ka olleme, Armo,
ja Andisandmist temmäst pallesda, nink
Suust, ja Süddämeist fik üttelisse ütreläda:

Minna waine pattane Inniminne, ka
minna Pattun sanu nink sündinu olle, nink
perräst ka lige omma Ello Gal ütte pattast
Ello olle ellänu, tunnista ülles ligest ommast
Edämeist sinno se figewäggewa, iggäwesse
Jummalaga, minno arma taiwatse Jhsa een-
et minna ei olle sinno mitte ülle lige Asja
armastanu, ei ka omma Pähhembat, kui
hendä esä Minna olle, parrako Jummal!
miemal-wisil Mele nink Mötte, Sömma
nink

nin! Rõnne Tõ nin! Teggodega, sinno nin!
 sinno pühhä Käsude wasta Pattu tennu,
 nin! tija, henda seperräst kii! Põrgohawwa
 nin! iggäwetsse Sundusse wäärt ollewat, kui
 stana mulle nida tahhas tassoda, kui sinno
 kange Kõhus om, nin! minno Pattu kii!
 omma ärräteninu. Ent sinna ollet, armas
 taiwone Jõsa, tootanu Armo anda nin!
 Hallestust nääta kigille waisille Pattakille,
 kumma ommast pattakest Ellust tahwa
 umbrekläanda, nin! kindimä Ustuga omma
 Lõust sinno pohjatuma Armo ja Hallestusse
 päle nin! Jõsusse Kristusse Ärräorjämisse päle
 pannewa; neile tahhat sinna seddä perrä an-
 da, mil Wiisil nemmä eäle omma sinno wasta
 esõnu, nin! ei tahha neile mitte neide Pattu
 arwada. Se päle loda minna waine Pat-
 tane ka, nin! päle sinno allandikkult, olle
 sinna omma Lõustusse perrä ka mulle armo-
 linne nin! anna mulle kii! minno Pattu an-
 dis sinno pühhä Nimmelle Kittusjes nin!
 Uuwus.

Se kigetwäggewänne, iggäwenne Jum-
 mal andko meile, omma jure Armo nin!
 Kristusse Jõsusse Ärräorjämisse perräst, kii!
 meije Pattu andis, nin! andko meile Armo,
 meije pattast Ello parrandada, nin! temmä
 man iggäwest Ello sada. Amen.

Laulatamisfest, Ristimisfest
nink Matmisfest.

Laulatamisfe Suggu.

Se Kolmaino Jummal, Jummal se
Issa, nink se Poja, nink se Pühhä
Waino Nimmel, Ansen!

Arma Sobra,

Sesinnane Paar Rahwast
(Nesinnatse Pari Rahwast)

tahhap (tahhawa) Abbi ello sisse astu nink
felle omna nemmä ka, Roggodusse een, Kolmel
Zawel, arowalikult ülles kulutetu. Ent
kunna se Päiwani ei olle kelleke olnu middäge
üstemist neide Abbiello wasta: sis ei peä ka
eddispäidi ütšike sama wasta woetus; nink nemi-
mä niüd siin sama tokko laulatus.

Seperräst küssi minna sinult Pöigmees N.
kas om se sinno Meel, nink kas ollet sinna seperräst
seddä N. ommas Möršjas ärrä kaenu, et sinna teddä
ommas Naises tahhat wotta nink temmäga elläda
nink kannatada fik, mes Jummal teile saap päle
pannema, Hääd nink Kurja, Waisust nink Rikkust,
Mörru nink Waggusat, ja tahhat temmä mannu
jäda nink temmä man olla, senni kui Jummal teid
üttest ärrä lahharap? sis ütšike siin arowalikult Jum-
mala nink se Risti, Rahwa een: Ja, Jummal
Nimmel.

Nisam

Uisammuti kúsi minna sunnult Mõrsja U.
 Kas om se sinno Meel, nink kas ollet sinna sepevást
 seddá U. onnas Põigmehhes wallitsenu, et sinna
 temmäle, kui omma Mehhele tahhat minná, temmäga
 elláda nink kannatada kii, mes Jummal teile saap pále
 pannema, Jääd nink Kurja, Waisust nink Nikkust,
 Mõrru nink Muggusat, ja tahhat temmä mannu
 jáda nink temmä man olla, senni kui Jummal teid
 üttest árrá lahbutap? sis ütte sin awwalikkalt Jum-
 mala nink se Kristi-Rahwa een: Ja, Jummal
 Nimmel.

(Sis wahhetap Oppetaja neide Sõrmussid, nink
 nemmä andwa tõine tõissele kát.)

Mes Jummal om ütte pannu nink säednu, seddá
 ei peá ütste Innimenne lahbutama.

Seft et teije mõllemba tõine tõist tahhate Abbi-
 kas wõtta, nink ollete seddá Jummal nink sesinatse
 Kristi-Rahwa een awwalikkalt üllestunnistanu nink
 se pále Sõrmussid wahhetanu, nink Kát tõine tõiselle
 andnu: sis laulata minna teid kólko, kui Abbiello
 Rahwast:

Jummal se Isä, Jummal se Poja, nink
 Jummal se Pühhá Waimo Nimmel. Amen.

Kuulge nüüd Jummal Sõnnast, mes Abbiello
 om, nink kuitas Jummal seddá om säednu.

Nida üttele Jummal Se Isand:

Se ei olle mitte há, et Innimenne ütfindá om.
 Minna tahha tälle üttele Abbi tetta, kumb tem-
 má umbre peap olla. Sis lass Jummal, se
 Isand, rasseda Und Innimisse pále laddada, nink
 temma jái uino maggama; Nink Jummal wõt üttele
 temmä Külle-Luist, nink pand seddá, Usend Eihhaga.

linni. Nink Jummal, se Issand, teggi ütte Naist sest Külle: Luust, kumba Temmä Innimis est wöt, nink weije reddä Innimisse (se om Adami) mannu. Sis üttel Adam: Se om Eu minno Luust, nink Eihha minno Eihhast. reddä peap Mihhe-Naises Kutsutama, sest et temmä Mihhest om woetu. Seperräst saap Mees om ma Eesa nink Emma mahha jätna, nink omma Naise mannu jäina Nink nemmä sawa ollema ütse Eihha.

Et teije nüüd henda Jumjala Nimmel Abbi. Elosisse ollete andnu, sis kuulge ka eesmält Jumjala Käsku Abbi. Elos perräst.

Nida ütlep pühhä Pawel:

Naise olge allahetitlikko ommille Meestelle, kui Kosandalle: Ist Mees om Naise Pä, nida kui ka Kristus om Koggodusse Pä; Nink Kristus om omma Jhho Onisteggija. Ent ötse kui Koggodus Kristusselle om allahetitlik, nida olgo ka Naise ommille Meestelle Eigin Usjun.

Mihhe, armastage omme Naisti, nida kui ka Kristus om armastanu Koggodust, nink om henda essi se eest ärrä andnu, et Temmä seddä pühhäandas, pühhasten läbbi Wee. Wiht nisse Sönnan; Nida omma Mihhe wölgo omme Naisti armastada, kui omma Jhho. Kä omma Naist armastap, se armastap henda essi. Sest keäke, ei olle eäle omma Eihha wihtanu, enge temmä toirap nink hälitsep reddä, nida kui ka Issand Jesus omma Koggodust.

Töiselt.

Kuulge ka seddä Riist nink Willitsust, mes Jummal Abbi. Elos päle om pannu.

Nida üttel Jummal Naise wasta:

Minna rahha sulle paljo Wallo sata, kui sinna täina päle saat; sinna peat Walloja Laist

Ilmale toma, nink sinno Meel peap sinno Mithhele
 ollema allahetlik. Nink temmä peap sinno Isfand
 ollema.

Nink Mibhe wasta üttel Jummal.

Sest et sinna ollet kuulnu omma Naise Hääd, nink
 ollet sönu sest Puust, kumma perräst minna sinno
 Kässi nink ütli: Sinna ei peä sest mitte söma. Ur-
 rawannoru olgo Ma sinno perräst, Baiwaga peät
 sinna hendä se pääl toitma omma Ello Gal, Orja-
 witsu nink Ohhaid peap temmä sulle kandma, nink
 sinna peät Kohto Wäljä pääl söma. Omma Valge
 Heen peät sinna (omma) Leiba söma, senni kui sinna
 jälle Mullas saat, kummast sinna ollet woetu. Sest
 sinna ollet Muld, nink peät jälle Mullas sama.

Kolmandalt.

Sis olgo se teije Rõdm, et teije tihäte nink ussute,
 kuitao teije Abbi, Ello Jummalala een om wasta-
 wõtlis nink õnnisteru; sest nida om kirjoteru: Jum-
 mal loije Innimist ommas Valges; Jummalala Valges
 loije Temmä teddä; Temma loije neidütte Esäise
 nink ütte Emmärse.

Nink Jummal õnnist neid, nink üttel neide wasta:
 Olge suggulikko nink soetage hendä nink täütke Maad;
 nink tekke sedda hennele allahetlikkus, nink wallitsege
 üle Kalla Merren, nink üle Linno Taira al, nink
 üle Eige Ellaja, kumma Ma pääl ligurwa. Nink
 Jummal kaije kit, mes Temma olli tennu, nink
 närse, se olli wäega hä.

Seperräst ütley ka Salomon: Ke Abbitase saap,
 se saap ütte hääd Usja, nink saap Isfandast Drui-
 tamist.

Pallegem

Pallegem.

Jssand Jummal, ke sinna Meest nink Naist ollet
 lonu, nink Abbi. Ello sisse säednu, päle se Jhho
 Sugguga önnistanu, nink ke sinna ka Rahwa Abbi-
 ellust ni suurt luggu peät, et sinna temmä läbbi omma
 arna Poja Jესusse Kristusse suurt armo nink Uhhen-
 damist temmä Mõrsja, se kristlikko Kõggodussega se
 sissen olle tähhendanu: meije palleme sinno pohjatuma
 Armo, sinna es tahhas sebdä omma Lojust, Säed-
 mist nink Önnistamist mitte laske hukka minnä ehk
 ärrä rikku; enge sa tahhas teddä armonikkult meije
 seän hoita. Ent ülle kige asja, anna, et se wastne
 Abbiellorahwas hendä nüüd sulle ja sinno Pojale, ütten
 Baimun nink ütten Ussun, ärraannasse nink nida
 sinno Niki nink iggawätsse Önsusse perrä nouwasse.
 Laske nemmä sis sinno sõnna ikkes hääl Melel kuulda,
 sebdä oppi nink se perrä õigede usku nink jummalikkult
 elläda; ja ka ütten koon, pühhän Altari Sakramen-
 tin, hendä, se Jესusse Krissusse pühhä Jhho nink
 Wreaga, se päle rawwitseda. Hoija neid Riija nink
 Taplemisse, Baimo nink Biikka eest henne waiel.
 Laske se Armo nink Rahho, Baim neide sisse jada,
 et nemmä Armun nink Rahhun ütten koon elläwa.
 Kui sa nelle ütstõrd Laasi annat; sis anna neile ka
 Laakust nink Armo, et nemmä neid Karristamissen
 nink Mannitsemissen sinno pole üleskaswatawa.
 Önnista neid, neide Abbi, ello sissen, Jhho nink
 Henge polest; Önnista neide Patoitust; önnista kii
 neide Eõdd nink Tallitamist. Kige Nisti al römusta
 neid, nink anna neile Kannatust nink Lotust sinno
 wäggewä Abbi päle. Anna neile wimäte, Laawa-
 Nikin, iggawetsen Rõmun, ütten koon elläda nink
 iggawes

iggáwes sinno mannu jáda; Seddá kíl anna neile ar-
molikkult Jesusse Kristusse, sinno armsa Poia lábbi,
Amen!

Meije Jisä, ká sinna ollet n. t. s.

Se Jisand önnistago nink hoidko teid.

Se Jisand töstko omma Palget teije päle nink olgo
teile armolik.

Se Jisand töstko omma Palget teije päle nink and-
ko teile omma Rahho!

Laulda.

Eune Ristmist.

Wiis. O Jesu Jummal innimin.

Siin tulleme, o Jesus Krist! S. si et sa kásenu ar-
molist, Kíl latsi tuwowa sinnule; Et sa neid
wóttas hennele.

2. Sis wótta se (neid) ka armsaste So latses (latsis)
wasta foggone Nink te ta (neid) ossalikkusfes So
omatšide önsussest.

Wiis. Ma tulle armas Jummal nüüd.

So werre lábbi, Jesus Krist! Sa tahhas pohha-
stada Se lats siin (Neid latsi) figest pattu süüst,
Nink seddá arwitada, Et olles tál (neil) nüüd rist-
minne Üts armotäus weewihtminne, Kumb önsust
tälle (neile) sadap.

Ristmisse = Luggu.

Jesusse Kristusse Timmel, Amen!

Jummala se Jisä, Poia nink pühhä Waimo Arm
ja Wäggi olgo sinnoga, armas Lats! Ke sinna
Pattun ollet sanu nink sündinu, nink hukkan olles
ölnu ja hukkatusese jánu, kui sinno, sinno Önnisteggi-

ja Jesus Kristus figest Pa-tust Surmast ninf Kurrati
 Wäest es olles ärrälunnastanu, omma kalli Berre
 ninf omma ilmsüta Kannatusse ninf Surmaga.
 Sesamma sinno Dunisteggija pohhastago ninf hoidko
 sinnohdänd, et sinna, omman Ellun, iggäwef ei lasse
 Pattu henne ülle wallitseda; enge temmä Kikin, püh-
 hä Waimo Wallitusse al, temmäle saas elläma ninf
 teddä prijama iggäwätsen Digussen, Waggauksen
 ninf Onsussen.

U. Wötta pühhä Risti Täht omma Otsa †,
 ninf Rinna ette †; üttes Meelde, Algatamisses,
 et sinno Risti päle podu Kristusse päle ristitas:
 Ninf et kif, mes Kristus Risti kullen sulle hääs
 om saatnu, Ristmissen sulle arwatas: et sinna
 ka Jssandalle Kristusselle sedda Risti, mes
 Temmä sulle saap päle pannema, Kannatalikkule
 peät perrä kändma, senni kui Temmä sulle wi-
 mäte iggäwest Auwustust, kumba Temmä sulle,
 läbbi omma Surma, om saatnu, Armust saap
 andma.

Pallegem.

S figgewäggewänne iggäwenne Jummal, meije
 Jssanda Jesusse Kristusse Etsa! meije heikame
 sinno appi se waise latskesse päle, se pühhä Ristmisse
 Ande perräst. Meije nörowame temmäle sinno igga-
 west Armo, läbbi wastse Sundmisse Wihtmisse püh-
 hän Waimun. Sinna ütlet ommete, omma armsa
 Noja Jesusse Kristusse läbbi, meije wasta: Pallege,
 sis teije sade, otse, sis teije löwwäte, kopputage, sis
 arwatas teise ülles; Sis anna meile nüüd, mes mei-
 se, Jesusse Kristusse Nimmal, se latsse eest, palleme;
 Lasse meid löida, mes meije ottime, ninf arwa meile
 ülles,

ülles, ke meije Armo, Usse kullen kopputama. Wö-
 ta, Kristusse läbbi, seddä armsat Earseläst hennele
 nink auna, et temmä sest surest Onsussest ossalikkus
 saas, kumba sinna, pühhä Ristmisse sisse, ollet pand-
 nu, nink et temmä Jesusse Kristusse läbbi, sinno
 tooteru Niki sisse tulles. Nink sinna armas Jummalä
 Poig Jesus Kristus, ke sinna ennemuste, henne om-
 ma Ristmisse läbbi, Jordani jö sissen, pühhä Rist-
 misse Wet ollet pühhendanu nink önnistanu, et, tem-
 mä man, meile peäv Armo sama. Ke sinna ka enne,
 enne kui sa aiwatte Tülles läsit, omme Züngrid ollet
 kästnu, et nemmä piddiwa kige Alma sisse minnema
 nink kii Rohwast ristma: meije palleme sinno, läbbi
 sesamma sinno pohjatumma Armo, sinna tahhas ar-
 molikkult kaeda se Earselässe päle, nink tälle temmä
 Ellun diget Usku, läbbi pühhä Waimo önnistada.
 Mösse teddä, omma kalli Werrega, pühhän Rist-
 missen, kigest partikkust Rojussest, kumman temmä
 om sündinu. Päästa teddä Partu Süüst nink Nuht-
 lussest wallale, nink lahjuta teddä, läbbi Ristmisse,
 neide seäst, kumma sinno ei tunne nink sinno Nimme
 ärräsalgwa; ja lasse teddä nida kristlikko Roggodusse
 sisse sada nink se sisse orsani ka jada. Anna, et
 temmä ello eät digen Uskun sinno Nimme, sinno Sönnä
 nink Sinno Aräteenmisse päle, ja ka pallawan
 Armun sinno wastä ilmaligumata saissas, sinno Püh-
 häussen, Waggauksen nink Diguksen orsani orjas,
 ja ikkes Lotuksen kindmä, nink Ristin kannatalik olles;
 et temmä nida kige Uskidega iggäwest Ello perrändas;
 sinno, meije armsa Jesanda Jesusse Kristusse läbbi,
 Amen!

Kuulgem pühhä Markusse Ewangeliiumni.

Mark. 10, 13, 16.

Tinnimisse töiwa Latsti Jesusse mannu, ee
 Lemmä neid piddi putma. Ent Jesusse
 Jüngri törreliwa neid, kumma neid Latsti
 kanniwa. Kui Jesus seddä näggi, siis saije Lem-
 mä Meel wäega haiges, nink ütrel omme Jün-
 gride wasta: Laske teije neid Latsti minno mannu
 tulla, nink ärge keelge neid mitte. Sest nisuggut-
 side perrält om Jummalä Riik. Tötrelikkult,
 minna ütrel teile: kää Jummalä Riik ei sa wasta
 wötma, kui Latst, se ei sa sinna siisse tullemä.
 Nink Jesus wöt neid Hölntä, nink pand Kässi
 neide päle, nink önnist neid.

Pallegem.

Meije Josa, ke sinna ollet Taiwan, pühhändes
 tus sago sinno Nimmi. Sinno Riik tulgo
 meile. Sinno Tahtminne sündö, kui Taiwan,
 nida ka Na pääl. Meije päiwalikko Leiba anna
 meile täambä. Nink anna meile andis meije
 Sinda, nida kui meije andis anname ommille
 Süüdleisille. Nink ärräsaatko meid mitte Riik-
 satusse siisse. Enge pääta meid ärrä Kurjast.
 Sen sinno perrält om Riik, nink Wäggi, nink
 Auwustus, iggäwetsel Ajal. Amen.

Josand hoidko sinno Sisetullemist, nink Wäl-
 jainnemist, niüd nink iggäwes. Amen!

Kostke! minno Küssimiste päle.

17. Kas sinna wannut ärrä Kurratit?

Ja

Jä, minna wannu.

Nink kii temmä Tööd nink Tekko?

Jä, minna wannu.

Nink kii temmä Aseju nink Rombid?

Jä, minna wannu ärrä.

N. Kas sinna ussut Jumma'la se Josa, fige wäggewa, Taiwa nink Na Loja sisse?

Jä, minna ussu.

N. Kas sinna ussut Jesusse Kristusse, Jummalala aino Poja, meije Jesanda sisse, ke om sadu pühhäst Waimust, Ilmale tulnu Mariast, puhtast Neitsist; kannatanu Pontsiusse Pilatusse al, Risti päle podu, ärräkolu nink mahha mattetu. Alla lännu Pörge:hauda, kolmandäl Päiwäl ülles tösnu Kooljist, ülles lännu Taiwatte, istup Jummalala, figewäggewä Josa hääl Käel. Säält saap Temmä jälle tullemä, kohbut moistma Elläwide nink Kooljide päle?

Jä, minna ussu.

N. Kas sinna ussut pühhä Waimo sisse: ütte pühhä Kristlikko Kerkt, Pühhide Ostiast, Pattu Andisandmist, sesinnatse sinno Libha Ülles tösemist, nink iggäwest Ello?

Jä, minna ussu.

N. Kas sinna tahhat nüüd sesamma sinne Tunnistamisse päle sada ristitus?

Jä, Jummalala Nimmel.

Minna risti sinno N. se Josa, nink se Poja, nink se pühhä Waimo Nimmel.

Rigewäggewänne Jummal, nink meije Jesanda Jesusse Kristusse Josa, ke sinno wastsest om sännitanu, läbbi Wee nink pühhä Waimo,
h nink

nink om sulle kii sinno Pattu andis andnu,
 Finnitago sinno omma Armoga iggawerle Ell
 sise. Amen. Rahho olgo sinnoaga. Amen.

Jesand Jummal önnistago sinno nink hoidt
 sinno!

Jesand Jummal töstko omma Palget siun
 päle, nink olgo sulle armoit!

Jesand Jummal töstko omma Palget siun
 päle, nink andko sulle omma Rahho! Amen.

Arma Waddere.

Zeije ollete nüüd se Patse cest tootanu, et temmä Kuu
 ratit, nink kii temmä Tödd nink Teggö pedt
 ärräwändma nink Jummalala, se Jesä, Poja nink
 puhä Waino sise uftma. Pöllög: nüüd temmä e s
 rohkeste, et temmä, löbbi Jummalala Armo nink puhhe
 Waino Abbi, omma Tootust wo's melen piddada
 Mannisege: teddä eddispäide ka seddä, et temmä wöle
 m'ötelde, misuggust suurt: Armo temmäle temmä
 Önnisteggija, puhhä Ristmissen sisen om näütinu,
 nink mes temmä, temmä wasta, jälle om tootanu.
 Mannisege ka temmä Wannambid, et nemmä teddä
 Kariistamissen nink Jesanda Mannisemissen saasse
 ülleokaswatamo. Ent kui ne ennämvide silti J'mast
 ärräwäwa, kui teije: sis olge Wannambide cest, nink
 mannisege East, Jummalat pelgäda, Jesust Kristust
 nink temmä puhhä Sömma armastada, kristikko
 Dopust söänette wötte nink temmä perrä, elläda; et
 teije üstörd sesanma omma Risti, wojaga (Risti
 tütäräga) Taiwan, Jesusse Kristusse Auwo. Troni
 een, rödinsaste nink önsaste saasse kofko tullemo. Se
 tarwis andko Jummal teile omma Armo, Jesusse
 Kristusse perräst, Amen, Laulda

Laulda

perrán Kristmist.

Wils. O Jesu armõ; walgus.

Nüüd kirtus Auw nink tenno Meist sago Jesandal,
Et temmä hall stannu se waise latse (no waiste laste)
pää. Suur om nüüd latse (Laste) õnsus; Sest sago
auw nink kirtus Me armsal Jesandal!

Wils. Ma loda Jesand sinno pää.

Nüüd Jesand sago kirtetus; Sest suur om sinno
hallestus Se latse (No laste) päle õnu; Kui teddä
(neid kirk) sa Nüüd armoga So ommas (ommis) ollet
wõtnu

2. Eas temmä nüüd ka (O! laste neid nüüd) jäts
määta. Sul jada nink so orjata; Jes pühhan ussu-
ellun; Nink ütseörd ka Säälsõisata So kitta tawwa
rdinus.

Paltwus Matmissse man.

Jesand, oppeta meid mõtlema, et meije peäme
arrä koolma, et meije targas saasse, Amen!

Kuulge pühhä Kirja Sõnna!

Mida ütsep meije Onn:steggija Jesus Kristus.

Jan. 11, 25.

Minna olle Üllestõsseminne nink Ello, ke
minno sisse ussup, se saap elläma, ehk temmä
kui kulep.

Nink jälle Jan. 5, 24, 29. Tõttelikkult, tõtte-
likkult minna üle teile, ke minno Sõnna kulep nink
ussup seddä, ke minno om lähhatanu, sel om iggä-
wänne

wänne Ello, nink temma ei tulke kohtude, enae or
 Guemast läbbitulnu Ello sisse. Töttelikkult, tötteli-
 kult minna üttele, et se Tund tullep, nink om j
 müüd, et Koolja sawa Jummal Poja Hääld kuulma
 nink kumma seddä kuulwa, ne sawa elläma. Se
 ötsse kui Esfal om Ello henne sissen, nida om temm-
 ka Pojale andnu Ello henne sissen piddäda: Nin
 temmä om tälle ka Woimust andnu Kohhat piddäda
 et temmä Jummissse Poig om. Arge pandke seddä
 Jummes; Sest se Tund tullep, kummal fik, kummi
 Handu sissen omma, sawa temma Hääld kuulma
 nink kumma hääld omma tennu, ne sawa ette tullemä
 Ello, illestössemisess; Ent kumma kurja omma tennu
 Sundusse illestössemisess.

Jani Arowaldamissen, 14, 13. om nida illest
 Firjotetu. Onsa omma ne Koolja, kumma Issandan
 ärräsoolwa, sest Niast. Tööst, Waim üttelep: et
 nemmä hengawa omma Tööst, sest neide Teo läwe
 uelde perrä.

Pühhä Pawel üttelep 1 Tessal. 4, 13, 18. Ent
 minna ei tahha mitte Wellitse et n. t. f.

(Kae Epistol Wiwendel Pühhä-päiwäl kolmat kumment
 perräst kolmeinüsse pühhä.)

Mullast ollet sinna Iodu

Mullas peät sinna sama

Mullast saap Kristus, sinno Onnisteggija,

sinno wiimisel Kohto-päiwäl illesärrä

tama.

Pallegem!

Sh! eigewäggewänne ja armolinne Jummal,
 ke Sinna Pattu perräst Jummissse päle
 ollet

Ollet paanu, et temmä peäp koolma; ke sinna ka.
 et Innimisse es peäs iggäwette Surma siisse
 äma) omma ainustsündinu Poiga Jesust Kris-
 ust ollet Surma siisse andnu, ke es olle middage
 Pattu tenu, ja nida omma Poja Surma läwbi
 eddä Onne figille Uskjille ollet saatnu, et Surm
 reile ei woi Rahjo tetta: Känä nüüd omma Jē-
 sa, Palget omme waiste Laste pole, nink anna
 meile sinno rohket Armo, et meije siin ütten koon
 ollessime sinno Rittusses ja Luuwus. Algata
 ka, o tairwane Essa, meije meelde, et ka meijo
 (kui sinna tahhat ja meid kutsut) peäme koolma
 nink Nullas sama; et meije sis oppime moistma,
 et meil sesinnatse wairwalisse Elio sissen kindmäs
 Usfend ei olle, nink henda seperräst tullewatse
 Elio wasta ikkes walnis peäme.

Anna, oh armolinne Jummal, omma Armo,
 et meije seddä nouwasse perrä, mes iggäwenne
 om, nink sesinnatsen häddalissen Ellun ni elläse
 Sinno pühhä Tahtmissse perrä, et meije [Sesin-
 natse meije] (Wellega) (Sösfaraga) [Söbraga]
 wimatsel Päiwäl üllestösseme iggäwettes Ellus;
 Sinno armsa Poja, Jesusse Kristusse meije
 Jēfanda perräst, Amen.

Pallegem weel:

Meije Josa, keä sa ollet n. t. s.

Jēfand Jummal önnistago nink hoidko sinno
 n. t. s. kaes 109. Lebbe pääl.

Önnies

Dnnistamise **S**õnna, ni kui **R**erkun **A**ltari
pääle lauletas.

Ee **J**ssand, õnnistago sinno nink hoidko
sinno!

Ee **J**ssand, lasko omma **P**alget paista sinno
päle nink olgo sulle armolik!

Ee **J**ssand, tõstko omma **P**alget sinno päle
nink andko sulle **K**ahho!

A m e n.

of a natural

